Anul XIV nr. 14 (643) 6-12 aprilie 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

săptămînal de moravuri grele

Regimul Sturion Iliescu

Cumplitele omoruri de pe brațul Sulina

Dacă Năstase se dă la mamifere mari, alți demnitari pesediști dau la înotătoare mici. Peștele cel mare îl înghite pe cel mic, dar peștele cel mare pe care vi-l prezentăm în ancheta acestei săptămîni – deputatul PSD Dan Verbina – înghite toți puieții de sturion, morun și păstrugă care încearcă să se facă mari la vărsarea Dunării în Marea Neagră, pe brațul Sulina. Citiți, așadar, cum masacrele pescărești ale PSD-ului ajută și aceste specii să devină, mai repede, istorie.

Pagina 3

SRI iubește din nou

Floriana Jucan și Ambasadorul într-o nouă acuplare

Cînd aproape nimeni nu mai aștepta ceva nou de la „agenta secretă“ Floriana Jucan, în afară de versuri, bineînțeles, ziarista preferată a lui Gigi Kent iese la rampă cu o senzațională întoarcere la inefabila lume a diplomației. Mai precis, la ambasadorul care a consacrat-o, Jean-Pierre Vettovaglia, despre care exegeții fenomenului SRI/Măgureanu își amintesc fără îndoială. Unde, cînd și – pentru cei cu imaginație dezvoltată – l-a reîntîlnit Floriana pe Vettovaglia de Florii, spionați cu noi în

Pagina 19

Cetăţeni ai României, iată, am făcut sacrificiul suprem: am băgat în temniţă pe unul de-ai noştri. Ajunge cu atîta justiţie! Adică pentru nişte amărîte de mii de miliarde, un martir al devalizărilor să îndure chinurile arestului de lux cu 30.000 de coco pe zi? V-am zis să-l infiltrăm la PNL! Acum am fi arestat un corupt de-al lor şi l-am fi dat la fiare!
Frate Gabriel, nădăjduiesc că, în curînd, te vei înălţa alături de mine la ceruri. Apropo, ştii la ce oră decolează avionul de Geneva?
Judecaţi-i voi pe aceşti tîlhari, eu mă spăl pe mîini. M-am întîlnit de dimineaţă cu electoratul şi mi-e o scîrbă... Ştiţi ce murdari şi săraci sînt?
Cum? Ăsta a furat acum 6 ani două mii de miliarde? De lei? Păi, scuză-mă, azi cu banii ăştia eşti găinar.

Adrian Năstase, acest Epilat din Pont, obligat să decidă între doi bivolari-tîlhari: unul care a preacurvit (mii de femei) și unul care a preafurat (mii de miliarde)

Axioma lui Năstase: 0 = 10%

După ce a declarat cu nesaț, la întâlnirea cu Tineretul Social-Democrat, că va „lansa o nouă acțiune având ca scop crearea unei toleranțe zero față de corupție“, Adrian Năstase a detaliat valoarea pe care domnia-sa o acordă lui „zero“. Într-o apariție imediat ulterioară, premierul a propus ca averile ilicite să fie impozitate cu 90%. Concluzia este că, pentru miliardarul anticorupție, corupții pot păstra 10% din ce fură. Iar cum nimeni nu îndrăznește să fure mai mult de un miliard de euro, 10% înseamnă mai puțin de 100 de milioane, ceea ce este un căcat, deci este egal cu zero.

Parchetul Național AntiCorupție

Bârfe, șmenuri, șușanele

Știi de ce n-am io probleme cu ăștia? Pentru că, băi fraierilor, nu s-a inventat încă un guru pe care să-l cheme Gregorian Oprișan.

Marian Oprișan, pe al cărui ecuson apare în mod greșit sentința „DE LEGAT“ scrisă într-un singur cuvînt

99Să nu credeți că Gabriel Bivolaru a fost condamnat cu ușurință și la această penibilă pedeapsă de 5 ani de închisoare (când, pentru această faptă, în Franța ar fi luat 25 de ani). Bunăoară, asupra Curții Supreme s-au exercitat mari presiuni, de către aceia care afirmă că Justiția e independentă, ca devalizatorul BRD să primească doar 2 ani, pentru simplul și eficientul motiv că la această pedeapsă Interpolul nu poate fi folosit (numai pentru pedepsele de peste 5 ani, inclusiv, Interpolul se activează). Oricum, numărul de zile pe care infractorul PSD le va petrece în spatele gratiilor i-a adus câte un miliard de lei pentru fiecare zi de detenție. Destul de profitabil să fii hoț de stat și de partid în ziua de astăzi…

99La înmormântarea ziaristului Valentin Păunescu (Dumnezeu să-l ierte!), fratele lui George și Viorel, oficiată de Preafericitul Teoctist, Corneliu Vadim Tudor a ținut un discurs pe măsura Mercedesului primit de la familia Păunescu (fundația „Speranța și Fiii“): „Dacă Doljul i-a dat odată pe frații Buzescu, acum i-a dat pe Frații Păunescu!“. Având în vedere circumstanțele celebrei rostiri, lăsăm comentariile nerostite.

99Degeaba a câștigat Laurențiu Popescu (Don Lorenzo) alegerile din UMF „Carol Davila“, așa cum bine uneltise, căci izbânda nu-i tihnește. Chiar dacă și-a văzut omul de paie instalat în fotoliul de rector, pe Dan Andronescu, Don Lorenzo nu mai are somnul liniștit. Comploturi imaginare, deduse dintr-o replică a unui coleg sau din zâmbetul cu înțeles al unui student, îl isterizează zilnic. Ca într-un coșmar orwellian, Don Lorenzo se vede înconjurat de conspiratori, de torționari psihici și de răzbunători în halate albe. Prin urmare, zilele astea pune la cale o mineriadă în stil propriu, adică plină de ridicol și de nervi. Baricadat în spatele adepților săi, Don Lorenzo strânge adeziuni pe un protest îndreptat împotriva unui protest închipuit, născut probabil din conștiința sa greu împovărată. Contraprotestul ar urma să fie depus la acele foruri interne și internaționale care au competența să confirme inocența mafioților. E de văzut dacă pe listă se numără și Liga pentru Sănătate Mintală. Sau, dacă e vorba de un autodenunț, poate PNA-ul.

9SRI-ul are uneori probleme cu comunicațiile. Mai exact, se pare că i-a luat urma ministrului Comunicațiilor pentru oarece pârâciuni redactate în arabă și în care se vorbește despre „favoruri“ care se zbat între 50 și 100 de mii (n-am înțeles dacă euro sau dolari). Preocuparea SRI-ului pare surprinzătoare o dată ce dl Dan Nica se manifestă extrem de disciplinat când e vorba despre sume mai mari decât cele pomenite mai sus („să știți că trebuie informat și domnul prim-ministru“). Noi habar n-avem dacă e sau nu adevărat, pentru că singura noastră sursă, fiica dlui Nica, nu e de găsit. Dacă e să credem același SRI, tânăra este la studii în State, la Stanford, că e deșteaptă și are tata posibilități pentru taxa de 150.000 de dolari pe an.

999Marian Oprișan a sărbătorit intrarea României în NATO la discoteca Extrem din Focșani, împreună cu prefectul Băeșu, plus una bucată blondă periculoasă, care împărțea generos bezele și bucele celor doi capi ai baronimii vrâncene. Ca niște cunoscători adevărați, cumetrii au încercat aproape toată gama de băuturi de la bar. Marean a ajuns acasă pe la 3 și ceva noaptea, dar blonda a rămas pe poziții în discotecă, în așteptarea forțelor terestre NATO.

99Se spune despre unul care n-are treabă că freacă mangalul. Noi o să vă povestim ce treabă extraordinară a făcut Ion Dumitru, directorul Romsilva, din frecatul mangalului. În teritoriu, Romsilva produce, anual, circa 50.000 de tone de mangal. O mare cantitate se vinde la export, în Italia. Prețul unei tone este de peste 200 de euro, dar în scripte valoarea înregistrată este de circa 150 de euro. Înmulțită cu cincizeci de mii de tone, amețitoarea diferență de 2.500.000 de euro dispare în buzunarul unui înalt demnitar de stat, prin intermediul lui Dumitru. Despre operațiunea „Cum să frecăm cu și mai mare folos mangalul“ o să vă ținem la curent în numerele noastre viitoare.

Acciduzzu

Legendă
9 *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
99 *bârfă cu parfum de credibilitate*
999 *bârfă-beton*

Bula demnitarului

Ăștia vrea război cu mine? Păi, cum să stau, dom'le, liniștit dacă ei îmi pune Paștele fix înainte de campania electorală ca să-mi sacrifice mie sute de mii de simpatizanți?

Gigi Becali, consiliat de celebrii analiști Cristi Smărăndescu și Dan Pavel, absenți din această imagine

CATEGORIA
MARELE IOC

Ion Iliescu (președintele României): „Cine împiedică libera circulație în Europa? Țările bogate, care și-au luat măsuri de autoapărare. Și e de înțeles.“

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE DOARE

Octav Cozmâncă (președinte executiv PSD): „Am apreciat că Bebe Ivanovici a luat decizia de autosuspendare. Este un bărbat politic care se manifestă ca atare.“

Gigi Becali (președintele PNG): „Mi-am dat seama că eu pot mai mult decît toți capii din politica românească actuală și totodată, spre deosebire de aceștia, eu îmi iubesc aproapele.“

CATEGORIA
EXPRIMARE CU PREMEDITARE

Victor Ponta (președinte TSD): „Am încredere în voi că nu vă veți repezi la fondurile europene, că nu vă veți pune rudele în funcții, că nu veți face anonime la partid sau nu veți cere șpagă, că nu veți face ordonanțe de urgență care să dureze doar trei zile și nu veți cere 100 de lei din cîștigul de 300 de lei al altuia.“

CATEGORIA
PROSTIE CU PREMEDITARE

Gigi Becali (președintele PNG): „Am văzut filmul *Mihai Viteazul* și mă gîndeam de ce nu se dă o lege ca să-i oblige pe conducătorii țării să vadă filmul măcar o dată pe lună.“

CATEGORIA
DIN PUȚUL GÎNDIRII LUI EMIL BOBU

Mircea Diaconu (secretar general PSD Vrancea): „Înscrierea filialei PNL Milcovul în PSD este încă o trecere care confirmă faptul că liberalii nu sînt forțați să intre la noi în partid, ci o fac fiindcă sînt conștienți de faptul că doar în PSD promisiunile făcute în campania electorală vor fi realizate pe timpul mandatului.“

CATEGORIA
EUROPA DE REST

Ion Iliescu (președintele României): „...inclusiv Rusia a cuplat la o anumită abordare a acestor chestiuni.“

Întunericitul

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU (BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacție: Marius BORȚEA
Redactor-șef: Doru BUȘCU
Trebi juridice: Doru COSTEA
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: Marius DRĂGHICI
Consilier tehnic: Florin IARU
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: Cornel IVANCIUC
Augustin JULEA
Redactor artistic: Octav MARDALE
Redactor-șef adj.: Liviu MIHAIU
Șef Birou Externe: Ioan T. MORAR
Șef Birou Distracții-Amuzament: Viorel MOȚOC
Dragoș MUȘAT
Grafician: Bogdan PETRY
Secretar de redacție: Dan STANCIU
Birou Investigații: Iulian TĂNASE
Șef Birou Social-Politic: Mircea TOMA
Reporteri: Alexandru CĂUTIȘ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU
Șef Secție Moravuri Ușoare: Dragoș VASILE
General Manager: Sorin VULPE
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Promotion Manager: Delia DRĂGUȘIN
delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ
laura@catavencu.ro
Traffic Manager: Roxana BODEA
roxana.bodea@catavencu.ro

Design: © 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU
Tehnoredactare: Corina MÎȚĂ

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – vînzări publicitate
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT Biroul Român de Audit al Tirajelor a eliberat Certificatul de Audit pentru revista *Academia Cațavencu* în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Doamnelor și doamnelor! A apărut tabu, cea mai curajoasă revistă pentru femei – numărul pe luna aprilie! Din cel mai curajos sumar: Pictorial Anna Lesko, ultima ispită; Ioana Moldovan, femeia tabu a lunii; Pictorial Wayne Clark, hot chocolate; Dosar: Motive de despărțire; Mihaela Nicola: cînd inima rupe contractul; „Cînd ne luăm adio de la amintiri“, text de Mihaela Rădulescu.
Citește tabu, revista care îi dezbracă pe bărbați de secrete. Vei afla că trăiești într-o lume a bărbaților. Condusă de femei.

Cumplitele omoruri de pe braţul Sulina

O crimă cu autor colectiv

Exact în momentul acesta, cînd ghioceii şi viorelele înfloresc, cînd rîndunelele piuie şi berzele se întorc la cuib, cînd veveriţele, pîrşii, marmotele, cîinii vagabonzi şi tot ce-a mai rămas din natura acestei ţări se întinde la soare, o crimă odioasă se consumă la Sulina. Aici, în faţa gurii de vărsare a Dunării în Marea cea mare, 70 de pescari ucid zilnic puii de sturion, împingînd specia spre momentul dispariţiei totale. Carnagiul durează de mai multe săptămîni, dar el pare să se fi amplificat – firesc! – pe perioada prohibiţiei. În zorii zilei, pe la orele mici ale hoţilor de cai, 40 de bărci se furişează spre vărsarea fluviului, locul unde, în apele salmastre, îşi fac primele exerciţii de înot generaţiile mici de sturion. Ţinta lotrilor e dublă: pe lîngă pruncuciderea morunilor, a nisetrilor şi a păstrugilor, atacul se soldează şi cu uriaşe capturi ilegale de scrumbie. Cînd şi cînd, braconierii au un oponent: marea. Marea este, cum ar zice domnu' Iliescu, singurul vecin paşnic al peştilor protejaţi. Atunci cînd îi sar valurile în ajutor, Pontul Euxin îi împiedică pe bandiţi să iasă în larg şi-i ţine temporar la distanţă de bancurile de puiet. Dar a doua zi în zori, cum aţipeşte vîntul de larg, brigăzile morţii vîslesc iar spre adînc, acolo unde, în hecatomba acvatică, speciile pe cale de dispariţie mai fac un pas către extincţie.

Braţul tîmp şi mintea ucigaşă

Mîinile pătate cu sînge nevinovat de scrumbie şi morun sînt ale pescarilor din Sulina. Dar mintea din spatele acestor muşchi inconştienţi e a altcuiva. Puţină, dar diabolică, această minte îi aparţine deputatului PSD Dan Verbina, concesionar al zonei de litoral marin de la braţul Chilia la Cîşla Vădanei, în apropiere de vărsarea braţului Sulina. Dan Verbina e un fel de tartor al luciului de apă care, odată cu numeroasele concesiuni din Rezervaţia Biosferei Delta Dunării, a acaparat şi întreaga fărădelege refugiată aici. Locotenentul şi asociatul său în spaţa cercetată aici se numeşte Vătămănescu Amorel, patronul societăţii AMOREL SRL din Sulina, cea care preia spre desfacere prada braconată în zona interzisă.

Violul zonei interzise

Teatrul de operaţiuni al lotcilor pirat este situat la vărsarea braţului Sulina, atît în larg cît şi în apropierea coastei litorale, iar legea pe care infractorii noştri ţin să urineze în fiecare dimineaţă poartă numărul 192/2001. În temeiul art. 40 al acestei legi şi al Hotărîrii Guvernului nr. 362/2002, precum şi al Hotărîrii Guvernului nr. 17/2001, Ministerul Agriculturii, Alimentaţiei şi Pădurilor, împreună cu Ministerul Apelor şi Protecţiei Mediului, a emis un ordin privind interdicţiile de pescuit. Potrivit acestui ordin, *„este interzis pescuitul sturionilor şi al scrumbiei de Dunăre în tot cursul anului, în faţa gurilor de vărsare ale Dunării în Marea Neagră, pe o lungime de 5 km spre largul mării şi pe un coridor lat de 2 km, socotit cîte 1 km de o parte şi de alta a axului braţelor Sulina şi Sfîntu Gheorghe."* Acelaşi ordin interzice în această perioadă pescuitul în mare cu plase fixe şi cu plase avînd ochiul mai mic de 100 de mm la scrumbie. Cît despre plasele monofilament, ordinului nici măcar prin cap nu-i trece că ar îndrăzni cineva să folosească asemenea unelte ucigaşe. Poate că e inutil să adăugăm că toate aceste interdicţii sînt călcate de hoardele nautice din Sulina. Totuşi, adăugăm: toate aceste interdicţii sînt călcate de hoardele nautice din Sulina. Sub adăpostul protecţiei lui Dan Verbina, pescarii iadului se dezlănţuie asupra ultimilor moruni, ultimilor nisetri, ultimelor păstrugi şi, bineînţeles, asupra legii.

Cifrele dezastrului

Acum să facem un calcul. La capitolul sturioni, aritmetica sfîrşitului sună cam aşa: la o golire a plaselor, fiecare barcă capturează cam 7-8 pui de morun, nisetru sau păstrugă, cu greutăţi cuprinse între 100 şi 300 de grame. Înmulţind cu numărul raportat al bărcilor, adică 40, rezultă cam 300 de exemplare pe zi. Într-o lună, dispar aşadar cam 9.000 de viitori moruni. Ştiţi cît e cota Rezervaţiei Delta Dunării la pescuitul de morun, prognozată pentru anul 2004? Ne spune guvernatorul Deltei, Virgil Munteanu: 114 exemplare. Dar hai să includem aici şi cota de nisetru (37 de exemplare) şi pe cea de păstrugă (1.099). Cu un total de 1.250 de exemplare de sturion, România ar trebui să pescuiască 7 ani la cota alocată în 2004 ca să egaleze capturile dintr-o lună ale braconierilor din Sulina. În ceea ce priveşte scrumbia *(Alosa pontica),* acest peşte face posibilă viaţa pescarului indigen. Fără vizitele anuale ale scrumbiei de Dunăre, lipovenii, haholii şi restul băştinaşilor Deltei sînt condamnaţi la o straşnică înfometare. Încrezătoare în Ordinul Privind Prohibiţia, scrumbia vine din sudul Mării Negre şi urcă în fiecare primăvară pe braţele Danubiului, pentru reproducere. Ea pătrunde prin acel culoar lung de 5 km şi lat de 2 de la gurile fiecărui braţ, fără să bănuiască pînda vicleană a plaselor fixe. Complet relaxată în zona de interdicţie, avînd întipărit în memoria genetică sentimentul de siguranţă a zonei, ea se trezeşte ambuscată de braconieri ca la Posada şi nu mai urcă pe Dunăre. Rezultatul e cît se poate de dramatic: restul bancurilor de scrumbie se întorc şi caută gurile altor fluvii, iar pescarii indigeni, care o aşteaptă zadarnic în amonte ca să o poată pescui legal, rabdă de foame. Asta pînă cînd devin, la rîndul lor, braconieri.

O parte şi mai urîtă a coşmarului de la gura Sulinei se petrece în zilele cu furtună pe mare. Piraţii nu mai pot ieşi în larg de teama naufragiului, dar peştele se prinde în plasele fixe oricum. Astfel, capcanele ilegale se umplu de tone de peşte mort, care nu mai foloseşte nici măcar la profitul domnului deputat.

Portretul pesedistului la tinereţe capitalistă

Dan Verbina s-a născut acum 44 de ani în comuna Crişan, situată în inima Deltei. E de presupus că de mic a simţit gustul obletelui prăjit, că s-a dezvoltat în mirosul plachiei de crap, că a acumulat proteine în organism direct din spinarea de ghiborţ şi bruma de inteligenţă din fosforul scrumbiilor. Ba chiar, de ce nu ne-am imagina că, la un moment dat, cînd încă nu ştia despre caviar că va deveni alimentul preferat al PSD-ului, adolescentul Dan chiar respecta sturionii?

Aceste vremuri sînt însă departe. Ajuns mai întîi primar peste pescarii satului natal, Dan Verbina a mirosit potenţialul de îmbogăţire aflat în fauna piscicolă a Rezervaţiei. Legenda povesteşte că, în reveriile sale capitaliste, viitorul deputat vedea cîrduri de caraşi umpluţi cu bancnote verzi, păziţi de moruni monumentali de aur, plini cu icre negre de diamant. Spuneam viitorul deputat fiindcă, într-adevăr, deşi pare incredibil, Dan Verbina a ajuns în cele din urmă deputat. Din perspectiva Codului Penal, această faptă săvîrşită în anul 2000 pe listele PSD este o excepţională realizare. Dar abia cînd în Deltă a răbufnit moda concesionărilor a reuşit Dan al nostru să-şi apropie visul. Sprijinită de spectrul ameninţător al partidului, firma sa, SC Wela SRL, a cîştigat licitaţie după licitaţie, intrînd în posesia mai multor titluri de exploatare a resursei piscicole, după cum urmează: în zona Şontea – Fortuna, în zona Crişan şi în Marea Neagră pînă la izobata de 20 de metri, între braţul Chilia şi Cîşla Vădanei – această din urmă concesiune fiind la un pas de locul crimei povestite mai sus. Poate nu întîmplător, vocaţia lui de exploatator al resurselor naturale l-a proiectat în componenţa *Comisiei parlamentare pentru administraţie publică, amenajarea teritoriului şi echilibru ecologic.* Există poveşti acvatice în care personajul Verbina calcă în picioare dreptul unor pescari, forţîndu-i să-i devină angajaţi, există relatări în care, asemeni unui şalău hămesit, s-a năpustit în afacerile unor cherhanale şi fabrici de conserve, împingîndu-le la faliment. Există şi o anchetă a *Academiei Caţavencu* în care e demascată maniera ilegală prin care braţul Ceamurlia e transferat din domeniul public în cel privat, al lui Verbina, evident. Dar despre astea şi despre protecţia acordată de Radu Timofte, directorul SRI, altădată, acum să revenim la cazul Sulina.

Dan Verbina, un pesedist în serie, greu de prins pentru că nu lasă nici urmă de peşte pe unde trece

Mecanismul terorii

Distrugerea aberantă a sturionului preşcolar e localizată nu numai la vărsarea Dunării în mare, ci şi la confluenţa între fărădelege şi tupeul de partid. Procesul prin care o specie veche de zeci de milioane de ani e împinsă la dispariţie e bine explicat de scara evoluţiei PSD. Morunul, un peşte impozant şi arhaic, care a traversat Jurasicul, iată, nu poate rezista dinozaurilor politici.

Sub protecţia unanim cunoscută a deputatului Verbina, pescarii din Sulina atacă zilnic acest tezaur naţional. Poliţia nu face nimic, deoarece inspectorul-şef al Poliţiei de Frontieră, comisarul Rogojanu, e mîna dreaptă a deputatului. În repetate rînduri, asociatul şi locotenentul lui Verbina, neverosimilul Amorel, a afirmat în public protecţia arogantă a şefului său şi a timorat bruma de rezistenţa locală. Întrebat despre braconajul care se desfăşoară de săptămîni bune, subcomisarul Păuşan, adjunctul şefului de sector de la Poliţia de Frontieră Sulina, s-a panicat şi a bolborosit ceva neinteligibil, din care am putut traduce doar „nu ştiu nimic, sînt plecat de trei zile la Tulcea".

Fenomenul de panică e constant. Mai mulţi comisari de la Garda de Mediu chestionaţi de noi au evitat înspăimîntaţi să răspundă. Aflaţi complet la cheremul terorii lui Verbina, oamenii au recunoscut dezastrul din Sulina, dar au cerut insistent discreţie. O omertà apăsătoare îi amuţeşte pe localnici şi pe cei 18 comisari prăpădiţi ai Gărzii de Mediu. Dotaţi cu şase bărci de tot rîsul, avînd motoare de minimobră şi combustibil din părţi, ei sînt subordonaţi cu mare pompă Gărzii Naţionale de Mediu din Bucureşti şi, mai departe, lui Ionel Blănculescu, starostele controlorilor. Dar, cu ameninţări fioroase pe cap, cei 18 au sfîrşit prin a deveni apatici sau complici. Iar criza asta de apatie şi complicitate a izbucnit odată cu stabilirea în zonă a concesiunii Verbina – Amorel, adică în urmă cu un an. E de bună notorietate locală că, pînă atunci, Poliţia de Frontieră controla insistent plasele şi metodele pescarilor din Sulina, uneori excelînd chiar în exces de zel. Pentru pescarii inconştienţi, deveniţi azi briganzi cu voie de la stăpînire, protecţia lui Verbina e mană cerească. Ei obţin capturi incredibile, peştele îl vînd rapid şi sigur la Amorel, iar de plusvaloarea obţinută îşi scufundă creierii în trăscău. În timp ce concesionarii din amonte aşteaptă cu ochii pierduţi spre mare ivirea măcar a unei singure scrumbii.

Adio, peşte!

Din cele şase specii de sturion de la noi, două au dispărut. Şipul a dispărut complet, iar viza apare o dată la cinci-şase ani, ca fantoma lui Elvis. Au mai rămas patru: *Acipenser ruthenus, Acipenser stelatus, Huso huso* şi *Acipenser Guldenstaedti Brand,* adică cega, păstruga, morunul şi nisetrul. Patru ultime minuni ihtiologice, cei mai vechi peşti de pe teritoriul României se vor refugia curînd în manuale de zoologie, pentru totdeauna.

În schimb, o specie nouă şi rapace îşi face apariţia cu vigoarea şi ferocitatea unui rechin: *Verbina pesedensis.*

Doru BUŞCU

Îi vedeţi? Ei bine, le voi reda libertatea. Pentru că PSD-ul e plin de peşti mari. Ce ne trebuie nouă sînt guvizii mici, flămînzi, mulţi şi naivi, care să muşte la mămăliga dată doar în campania electorală.

Să ne ferească Domnul de păcatul dezinformării!

După cum ştim, vedem şi bănuim, şi între oamenii Bisericii îşi vîră coada Necuratul şi acoliţii lui. Bunăoară, printr-o distorsiune din acea zonă, la noi în revistă s-a publicat informaţia falsă cum că preotul Eugen Jurcă, din Timişoara, ar fi primit o bursă în străinătate cu concursul Securităţii, înainte de '89. Şi, mă rog, s-au mai strecurat nişte răutăţi în text. Reamintim că Eugen Jurcă, fondatorul secţiei de teologie de la Universitatea Timişoara, este preotul care a recunoscut colaborarea cu Securitatea, s-a căit pentru asta şi a cerut şi altor oameni ai Bisericii să se lepede de taina mărturisirii către Secu. Poate că asta a deranjat atît de mult preoţimea, încît s-a şi ajuns la cele scrise în revista noastră!

Deşi-i autosuspendat, Bebe I. s-a şi clonat!

Aciuat la Bihor „din lipsă de coledzi", senatorul pesedist (fost peremist) Vasile Duţă a ajuns repede de mirul lumii prin faptele sale de curling (nu sportul olimpic) faţă de fraţii Micula, biznismaniiăia care, dacă şi-ar plăti datoriile, ar îmbogăţi bugetul de stat cu peste 7.000 de miliarde. Duţă are însă multe găuri negre în trecut, dacă ţinem cont de faptul că, în urmă cu cinci ani, Poliţia din Tîrgovişte propunea trimiterea în judecată a „revoluţionarului" Duţă, pentru zeci de falsuri. El fraudase una dintre regiile autonome locale precum şi Uzina Mecanică Moreni. Dar cînd să se pună în mişcare urmărirea penală, Corneliu Vadim Tudor a intervenit pentru muşamalizarea dosarului la Parchetul Dîmboviţa, preţul fiind intrarea în partid. De unde tot Tribunul l-a dat afară, considerîndu-l „trădător". Noroc cu Tavi Cozmâncă care (ah, ce inevitabilă e cacofonia asta!)) l-a recuperat imediat. Căci era nevoie şi în nord-vestul ţării de un om cu potenţialul lui Bebe Ivanovici. Oare să se fi dat drumul la clonare în PSD?

Gradele de alcool şi gradele de la poliţie au cunoştinţe comune

Una dintre strategiile PSD pentru viitoarea campanie este identificarea în fiecare judeţ a cel puţin unui om de afaceri de calibru care să susţină financiar toate cheltuielile campaniei. În Bistriţa-Năsăud, unul dintre aceşti oameni este afaceristul Titus Iliuţă – locul 279 în Top 300 al miliardarilor români, cu o avere declarată de 5 milioane de dolari. Iliuţă îşi trage seva în special din producţia de alcool, unde realizează cifre importante la evaziunea fiscală. Una dintre firmele sale, Prisma Prod SRL, a fost implicată anul trecut într-un scandal de proporţii, cînd lui Iliuţă i-a fost confiscată o cisternă cu alcool, pentru că nu deţinea actele necesare de transport. Culmea nesimţirii, în urma unui proces cel puţin dubios, deschis împotriva Gărzii Financiare Bistriţa, societatea a avut cîştig de cauză, instituţia fiind obligată să returneze contravaloarea alcoolului confiscat. Secretul victoriei constă în mai multe numere de telefon din agenda celularului lui Iliuţă, la care răspund nume grele din Ministerul de Interne.

Platon şi Aristotel, cu agende şi cu zel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

MONA NICOLICI: „Am puterea şi priceperea de a-mi lua consilieri mai deştepţi ca mine“

Se poate spune că fac o diversiune. Mărturisesc că aşa e. Am preferat-o pe Mona Nicolici celor doi Bivolari de luat la întrebări. Fiindcă prezentatoarea de ştiri teve, omul de televiziune, femeia cu doi copii Mona Nicolici a intrat în politică. După ce a plecat de la Antena 1 şi s-a dus la B1 TV, a intrat direct în PUR. Nici un mister aici: pur şi simplu, a sunat-o Voiculescu. Ceea ce am vrut noi să aflăm a fost cum va cîştiga alegerile de la primăria sectorului 1. Căci de aceea a plecat de la B1 TV, de aceea a sunat-o Voiculescu şi de aceea a intrat în PUR.

Bună seara, stimaţi telespectatori! Sînt Mona Nicolici şi vă prezint alegerile. Ieri, un cetăţean rrom analfabet a furat banii bucureştenilor prin sistemul de economate din sectorul 5. În direct, din Piaţa Rahova, îl avem pe contracandidatul meu, domnul Marian Vanghelie... De ce-aţi furat, domnu' Vanghelie?

Pentru a-şi convinge alegătorii să-i acorde atenţie, ştirista Mona Nicolici va trebui să promită electoratului telespectator cît mai multe crime, violuri, cîini vagabonzi şi gropi în Bucureşti. Şi un reporter.

Iubit partid anost

Reporter: Te duci la partidul ăsta anost? E un partid pe care eu n-am prea ştiut de unde să-l iau.

Mona Nicolici: Partidul e pe Calea Victoriei, dacă nu ştii de unde să-l iei.

Rep.: Ăsta e un răspuns… Altul ar fi că PUR-ul este după cum are bani Voiculescu: ori independent, ori pesedeu.

M.N.: Asta e părerea ta. PUR-ul nu e un partid anost.

Rep.: E plictisitor.

M.N.: De ce? Fiindcă nu intră în scandaluri? E anost fiindcă a ieşit de la guvernare? Sau poate pentru că-l preocupă formarea unei clase de mijloc şi soarta tinerilor?

Rep.: Tu vei fi primăriţa conturilor lui Ceauşescu.

M.N.: S-a dovedit aşa ceva? **Rep.:** E o poveste frumoasă, astea frumoase nu se dovedesc niciodată.

M.N.: Celor mari şi puternici nu le plac poveştile frumoase. Dacă pînă acum au încercat să dovedească ceva şi nu au putut, cred că e o poveste încheiată.

Mona rebela

Rep.: Bun, care e povestea ta cu devenirea întru primăriţă? Ai trîntit uşa la Antenă, ai revenit la PUR.

M.N.: Nu am trîntit niciodată uşi după mine. Cel mult am fost o rebelă.

Rep.: Tu, rebelă?

M.N.: Da, rebelă.

Rep.: Păi, unde e rebeliunea?

M.N.: Lasă-mă să-ţi spun! După o lungă perioadă de devotament ce nu-l poate contesta nimeni, a venit un moment în care am simţit că încheiasem o etapă la capătul căreia trebuia să fac un pas în faţă. Acolo şi în situaţia aceea, nu puteam să-l fac. Mi-am construit cariera arzînd fiecare etapă şi, cum fiecare etapă are o linie, la capătul liniei îţi pui întrebări: rămîn, bat pasul pe loc sau pot să fac mai mult? Antena 1 reprezenta la acel moment un sistem cu reguli precise, ce mă limitau într-un fel, nu-mi lăsau calea deschisă spre a face mai mult. Am fost rebelă fiindcă, în ciuda faptului că toţi, inclusiv Voiculescu, m-au rugat să rămîn, am zis că voi pleca şi aşa am făcut.

Lupta cu prompterul şi munţii

Rep.: Ce ai cîştigat?

M.N.: Foarte multe.

Rep.: N-am observat.

M.N.: Eu ştiu ce am simţit eu şi pentru mine asta contează. M-am cunoscut mai bine. În opt ani cît am stat la Antenă nu am reuşit să aflu multe lucruri despre mine, deşi am trăit şi cele mai frumoase, dar şi cele mai grele momente. Trecuse prea mult timp şi nu mai ştiam dacă pot fi mai mult decît un prezentator de ştiri.

Rep.: Cititorii de prompter au momente cînd rup lanţul?

M.N.: Eu nu m-am considerat aşa… sau dacă vrei, uite, asta am vrut, să rup imaginea de cititor de prompter. Nu pentru ceilalţi, ci pentru mine.

Rep.: Tot nu înţeleg.

M.N.: În doi ani şi jumătate am înţeles că pot mai mult, că pot fi şi reporter, şi prezentator, şi coordonator de jurnal, ba chiar mai mult de atît.

Rep.: Da, dar la o televiziune B1 TV moartă.

M.N.: Da, dar nu puteam eu să le fac pe toate. Am simţit că m-am luptat cu munţii şi un pic i-am zdruncinat.

Mona = minte, suflet şi pricepere

Rep.: Mona Nicolici, vedetă, cu un parcurs linear, s-a suprapus cu un partid linear.

M.N.: Ce înseamnă să ai un parcurs spectaculos ca om de televiziune?

Rep.: Uite-o pe Esca: a făcut reportaje pe la Soti, a fost ambalată în fel şi chip, să crezi că e mai înaltă decît este, să-şi arate ţîţele…

M.N.: Mă rog, mă surprinde. Nu mi s-a spus niciodată că am avut o evoluţie plată. Nu m-am amestecat în scandaluri, mi-am făcut meseria cu tot ce am ştiut eu să pun la bătaie.

Rep.: Ce ai de pus la bătaie?

M.N.: Mintea, sufletul, priceperea. E puţin?

Rep.: Nu, dar priceperea cum ai dobîndit-o?

M.N.: În urmă cu unşpe ani intram în televiziune şi nu ştiam nimic despre ea. Înseamnă că am progresat, că am privit întotdeauna şi în stînga şi în dreapta, niciodată însă în spate. Iar dacă acum omul care a construit Antena 1 vine şi îmi spune: vreau să candidezi pentru cel mai important sector al Capitalei, cred că e un semn de recunoaştere şi încredere.

Rep.: Se foloseşte de tine.

M.N.: Nu cred. Sau se foloseşte de mine atît cît vreau eu să se folosească cineva de mine. Bun, dar tu ce părere ai despre mine, că tot timpul zici că am avut o carieră plată, o evoluţie anostă, că partidul e anost.

Rep.: Oricum, eşti singurul om din partid mai cunoscut ca Voiculescu. Doi membri are partidul: tu şi Dan.

M.N.: Crezi că e suficient să ai notorietate şi atît?

Rep.: Să te întreb cîte pubele are sectorul 1, cum vei omorî cîinii vagabonzi? Poţi răspunde? Astea sînt întrebările ce te aşteaptă. E imagine, nu pricepere.

M.N.: Nu e doar imagine. De ce să ştiu cîţi cîini sînt, cîte pubele. Trebuie să vreau să schimb lucrurile. Ştii care e cea mai mare calitate a unui manager? Să aibă puterea şi priceperea de a-şi lua în jur consilieri mai deştepţi ca el.

Rep.: Adică, poţi fi o formă fără fond şi poţi cîştiga Primăria.

M.N.: Nu sînt o formă fără fond. Eu nu intru într-o competiţie dacă nu ştiu că pot să cîştig şi nu am de gînd să te conving pe tine de asta.

Rep.: Singurul consilier bun pentru tine e Voiculescu.

M.N.: De ce îl căieşti tu pe Voiculescu? Că nu a ieşit în faţă?

Rep.: Eu cred că nici nu prea are cu ce ieşi în faţă.

M.N.: Eu nu am de gînd să ţin partea cuiva. Ştiu că pot conduce un sector şi că e nevoie şi de oameni care au alte interese decît puterea. Tu ştii ce important e să spui: Vreau! Ştii ce important e să vrei? Eu vreau să fac ceva bun în viaţă.

Rep.: Ce înseamnă bun?

M.N.: Ţie îţi plac vorbele, mi-au plăcut şi mie. Vreau să las lucruri pe pămîntul ăsta care să facă umbră din cînd în cînd, măcar.

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: *„Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“*
Elisabeta Rizea

Copiii din satul Mereni, Constanţa, strâng bani pentru Elisabeta Rizea

În preajma zilei de 8 martie, profesorii de la Şcoala generală „Nichita Stănescu“ din satul Mereni s-au gândit să vorbească elevilor despre femeile celebre ale României, inspiraţi probabil de subiectele din acele zile ale *Jurnalului Naţional.* Cum în sat există un consilier local pe nume Avrămescu Damian, născut în Nucşoara, nepot al familiei Jubleanu din grupul de rezistenţă armată „Haiducii Muscelului“, şcoala l-a invitat să vorbească despre Elisabeta Rizea. Omul le-a relatat povestea luptătorilor din munţi şi despre strângerea de fonduri pentru monumentul dârzei femei care a fost Elisabeta Rizea. La câteva zile, câte un reprezentant al claselor V-VIII de la şcoala din acest sat dobrogean bate la uşa domnului Avrămescu cu câte un tabel de copii ce şi-au donat banii de sandviş şi suc. În total, 363.000 de lei. Aşa cum ne scria şi domnul Avrămescu într-o scrisoare către redacţie: „Acţiunea copiilor dedicată Elisabetei Rizea este unică, chiar dacă, probabil, cu această sumă strînsă de ei, nici măcar o literă nu va putea fi inscripţionată pe acest monument, dar are o imensă valoare sentimentală“. Le mulţumim acestor copii, Şcolii „Nichita Stănescu“, pentru că au făcut ceea ce până acum un întreg guvern al României nu a fost în stare.

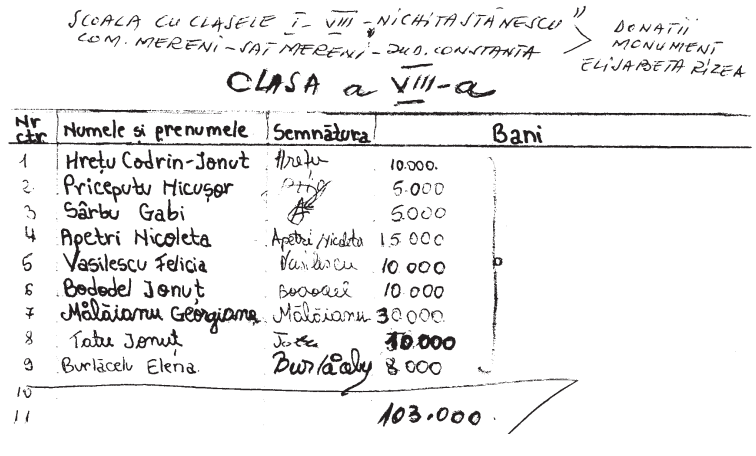
ŞCOALA CU CLASELE I - VIII - NICHITA STĂNESCU
COM. MERENI - SAT MERENI - JUD. CONSTANŢA
DONAŢII MONUMENT ELISABETA RIZEA

CLASA a VIII-a

Nr. ctr.	Numele şi prenumele	Semnătura	Bani
1	Hreţu Codrin-Ionuţ	Hreţu	10.000
2	Priceputu Micuşor		5.000
3	Sârbu Gabi		5.000
4	Apetri Nicoleta	Apetri Nicoleta	15.000
5	Vasilescu Felicia	Vasilescu	10.000
6	Bododel Ionuţ	Bododel	10.000
7	Mălăianu Georgiana	Mălăianu	30.000
8	Tatu Ionuţ	Tatu	10.000
9	Burlăcelu Elena	Burlăcelu	8.000
10			
11			103.000

Donaţie pentru Zidul Muscelean

Pentru refacerea monumentului din Câmpulung Muscel, aflat astăzi descompus în module de fontă, Primăria din localitate a estimat costurile de montare a „Zidului de rezistenţă anticomunistă din Muscel“ la 352.267.750 lei la data de 22.11.2003. Motivul invocat obsesiv de administraţia fostă şi actuală este lipsa banilor. **Drept pentru care Aşezământul Cultural „Academia Caţavencu“ donează Asociaţiei Deţinuţilor Politici Musceleni, filiala Câmpulung, cea care se preocupă de ani de zile de montarea acestui monument, suma de 150 de milioane de lei – suport financiar. Cont lei: 15897440300, BRD, Sucursala Câmpulung Muscel.**

Liviu MIHAIU

DONAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu“ va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care editorializează

Aflăm din ***Naționalul*** de luni că Prima TV a luat 500 de milioane amendă pentru secvențele în care Andreea și Daniel făceau un rating de 1,6%, conform datelor TNS-AGB Internațional. Frați oameni buni, eu unul nu mai înțeleg nimic din tărășenia asta. Plătești tone de euro să le faci casă *Big Brother,* să obții licențe, să angajezi o armată de oameni, mai plătești și amenzi, te iei de gît cu CNA-ul și asta pentru 1,6%? Să-i pună, dom'le, pe bigbrazărieni să se violeze cu sado-maso, să-și dea cu drujba-n cap, ca să obțină și ei un rating de 2-3% acolo. Altfel, investiția asta aduce a excentricitate: domnul Burci pare să fi dat vreo 300.000 de euro pe un Ferrari roșu, full options și cu toate astea continuă să intre în baie cu un *Playboy* în mînă. Dar, în fine, fiecare om face ce vrea cu banii lui.

● Joi, 1 aprilie, ***Cronica Română***, această imensă păcăleală de presă, se chinuie să-și distreze cititorii cu glumițe. Citesc și reușesc să nu mă sufoc de rîs cu știrea de pe prima pagină care ne anunță că Ion Iliescu va renunța la PSD și va înființa un nou partid împreună cu Petrică Roman și cu Meleșcanu. Iar mai jos: „Pruteanu... a fost surprins în timp ce încerca să treacă frontiera de stat, avînd asupra sa 1.000 de casete pirat cu manele". Bine, măi copii, cu d-astea veniți voi, cu borcane-pirat cu zacuscă „Din marea grădină a partidelor"? Mai încercați și la anul sau... mai bine nu. Aha, era să uit să vă spun cum se simte Răzvan Voncu, în editorial, cu o zi înainte de intrarea în NATO. Se simte „așa și așa". Oare după ce am intrat, pe 2 aprilie, seara, Voncu se va fi simțit doar așa sau doar așa? Sau mai mult așa decît așa? Cine știe...

● Că tot veni vorba de editoriale, tot joi, în ***Cotidianul***, Bogdan Teodorescu ne povestește cum e cînd te înjură Cornel Nistorescu. Chiar voiam să știu, că pe mine nu m-a-njurat niciodată. Așadar, citesc și aflu că dl Teodorescu are o viață extraordinar de supermișto, cu împliniri literare, financiare, conjugale, mese copioase pe malul Mediteranei, tocană de fructe de mare cu sos roșu și vin de Ksara, fotolii de piele, sushi proaspăt la Hiroshima – asta nu, nu-mi place, rață umplută cu caise la Cracovia, dom'le, rai, paradis turistic și culinar, nu alta. Să tot trăiești. Și, la un moment dat, vine dl Nistorescu și-l înjură pe acest domn fericit, care se enervează exact cît să iasă în ușa paradisului vieții sale și să ne întrebe pe noi, cititorii, dacă ne-ar păsa de cuvintele lui Nistorescu. Eu știu ce să zic, domnu' Teodorescu, poate omul vă înjură cu vreun motiv și be, dacă chiar nu vă pasă, de ce-ați ieșit cu mîinile-n șold în poarta raiului dvs. să vă oțărîți la săracu' păcătos? Oare ca să ne faceți să poftim la rața aia cu caise, d-aia?

● Voi ați observat că ***Adevărul*** începe să ne calce pe urme? Dacă nu, atunci vă fac eu să observați cum în ediția de sîmbătă, 3 aprilie, pe pagina de rîs, „a 6-a", undeva în dreapta, este o coloană à la Tetelu nostru, în care se scoate la iveală lucrarea de „BACALAOREAT la AROMÎNĂ" a lui „VAMGELIE DANEL Marian". Vă rog să-mi scuzați caligrafia, dar computerul nu poate să scrie urît. Așadar, „Balegoria moarte nuntă sa ârtâmplat la restorantul mioriția care este lângă fântâna MIORIȚA" sau „De fact aiccea avem o liceanță poectrică a zgriitorului anonim care a pus restauorantul mioriția în poezie că de fapto acolo este CLUBU DICLOMAȚILOR. Acolo sa organizat multe nunți". La „SUGBECTUL 3 calacterizare, – Pesonajul cel mai principal dintre toți care este în romanul O Noapte furt. Este gras cu barbă....". Hotărît lucru, la capitolul „rîs", *Adevărul* e dincoace de noi.

Alin IONESCU

canalul mass-midia năvodari

● **Recent medaliatul de Cotroceni Aristide Buhoiu continuă să scoată foaia lui penibilă *Universul* din Los Angeles. Dar, slăbindu-i motoarele, dubiosul ziarist nu reușește să publice săptămînalul său decît o dată la două săptămîni. Se spune, însă, că bani ar primi în continuare ca și cînd ar apărea mai des. Bani de la buget, prin diverse forme, bani de la sponsori români amețiți de vopsitul Aristide cum că el are influență în diaspora. În realitate, chiar și foștii trimiși ai Securității se feresc de el pentru că și-a pierdut și bruma de încredere prin „structuri"! Ce nu-i bun aici, nu-i bun nici peste Ocean!**

● **Ziaristul cu barbă George Stanca nu mai e de un an jumate redactor-șef la ziarul brașovean *Obiectiv.* Dar chiar dacă a trecut atîta timp, între două „Hai Rapidu'!", Stanca încă mai găsește cuvinte de stadion și pentru conducerea pesedistă a ziarului care și-a luat la redacție alt bufon, înjurînd-o pe unde apucă. Nici nu știi cine-i mai simpatic: PSD-ul, că l-a dat afară pe Stanca, sau Stanca, că înjură PSD-ul?**

Zețarul Ivan

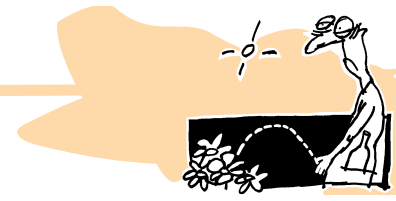

România.
Mici fragmente de neant.

Uitucă Show

Beam o bere la restaurantul Casa Țărănească Elite din Piața Rosetti din București. La masa vecină se așază două cupluri. După cum se purtau chelnerii cu unul dintre bărbați, părea să fie chiar patronul cu gagica. Ceilalți păreau și ei un fel de musafiri. La un moment dat, ea, musafira, scoate un „aoleu" tare. „Ce-i?", au întrebat-o comesenii. „Aoleu, am uitat sarmalele la coafor!" „Cum le-ai uitat?" „Le-am uitat! Am uitat oala cu sarmale la coafor!" În sinea mea, mi-am zis: „Încă e bine, puteai să le fi uitat la toaletă!".

Fost-ai, leule, ce-ai fost!

Ca aproape voi toți, am avut și eu o copilărie de băiat sărac. Nu că aș fi trecut acum de această etapă, dar zilele trecute, mergînd pe stradă, mi-am amintit de un prieten din fața blocului, mai mare cu vreo patru ani decît mine, care într-o zi, mîndru de faptul că el era matur și noi, restul găștii, nu (plus că eram și mai mici), a scos o bancnotă din buzunar și ne-a zis, plin de bășini: „Băi, proștilor, eu umblu cu 25 de lei la mine!". Mi se pare o amintire frumoasă. V-o ofer și vouă.

Jilava, mon amour!

Există o mare diferență între (a sta la) arest și (a sta la) închisoare, am aflat-o și eu, săptămîna trecută, de la un cunoscător. Spre deosebire de cei aflați la închisoare, în arest stau nefericiții care încă nu au fost judecați și condamnați. La un moment dat, în arestul din Rahova au fost aduși niște tipi de la Jilava, condamnați deja în anumite dosare și care urmau să fie cercetați și pentru alte fapte. Arestul i-a surprins atît de neplăcut pe pîrnăiași încît, la un moment dat, au început să urle: „Vrem acasă la noi, la Jilava!".

6-6, artă-n casă

Am intrat recent într-o galerie de artă dintr-un oraș de provincie și am observat că înăuntru, în afară de personajele din picturi și cele cîteva statuete, erau trei persoane. Una privea la lucrările expuse. Celelalte două, adică cei doi custozi, el și ea, stăteau într-un colț și jucau table. Deja îmi imaginam un campionat underground de table, popa prostu' sau barbut între oamenii din galeriile de artă, în care competitorii pun la bătaie grigorești, ceva Bălașa cu Iliescu, un Brâncuși fals, iar cînd iese un marț, trec pe rembranzi, van gogi sau niște rodini mai mici.

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Comunism de culoare roșu-verdeț

Pas cu PAS
spre VIITOR
Stimaţi tovarăşi şi, bineînţeles, tovarăşe! A sosit momentul să amplificăm lupta împotriva opulenţei exagerate pe care capitalismul în putrefacţie încearcă să o asigure prin eronata metodă a sistemului concurenţial... Tovarăşa Maricica, după ce termini cu mătura aia, te rog să-i serveşti cu un pahar de apă şi pe membrii care nu au primit în prima serie.

Partidul Alianţa Socialistă, o formaţiune politică pentru care viitorul deja a trecut

În bisericile ortodoxe, la intrare, găsești cărți bisericești ortodoxe. La adunările evanghelice, găsești pe cineva afară care vinde cărți religioase. La legionari, ai parte de literatură legionară. La yoghinii lui Bivolaru, neapărat dai peste o grămadă de broșuri tantriste. Nu se putea ca la congresul de constituire a PAS – Partidul Alianței Socialiste –, adevăratul continuator al PSM-ului, acum absorbit în PSD, să nu găsesc literatură comunistă. Taraba de la intrarea în sala unde se strînsese deja delegații din toată țara era străjuită de vînzătoarea comunistă de cărți. Dînsa vorbea cu diferiți moși și discuta împreună cu ei toate subiectele nostalgice posibile. Am stat lîngă ea cînd un moș prezentabil (aproape toți cei 500 de moși delegați erau prezentabili) se uita plin de amărăciune spre o copertă de carte de pe tarabă cu revoluționari români pe tancuri și spunea: „Muncitorii ăștia, dacă știau, ar fi preferat să sară de pe tancuri și să își rupă picioarele decît să facă revoluția." „Așa e, așa e!", spunea vînzătoarea comunistă. Majoritatea cărților de la socialiști sînt scrise de colonei în retragere. *Cobaii sociali și aroganța politică,* autor, colonel în retragere Nicolae P. Dinu. Lîngă ea, *Escală pe strada cîrtițelor,* autor – colonel în retragere Traian Stambert. O carte cu titlu neutru: *Revoluția din decembrie 1989,* autor – colonel în retragere George Lesion. O carte cu titlu impresionant: *Vasile Lascăr – părintele Poliției române*. Autori – nu o să vă vină să credeți – Constantin Bebe Ivanovici împreună cu Teodor Berca. Firește, nu ne interesează cine e Teodor Berca. Să continuăm: *Cum a fost posibil? Cîrtița Pacepa*, autor – Neagu Cosma, *De la Lenuța din Petrești la Elena Ceaușescu, Moartea mirosea a Christian Dior* de Haralamb Zincă. Lîngă aceste cărți serioase, și cărți mai comestibile: *Ghidul vindecătorului,* dar și, ca să vezi: *Emigranții verzi – aventura plantelor americane.*

Dar asta era pe hol. Înăuntru, pe scaune, cei cinci sute de bătrînei. După primele 20 de minute, numai în jurul meu moțăiau șase. De la tribună, președintele PAS, Constantin Rotaru, tocmai mulțumea invitaților speciali care stăteau pe primul rînd de scaune: ambasadorul Coreei de Nord, ambasadorul Cubei, Paul Niculescu Mizil, poetul Ion Gheorghe și Paul Everac.

Discursuri? „Primul care a trădat a fost Tudor Mohora... Conducătorul nostru, Ilie Verdeț, ca și Hristos, a simțit trădarea, dar și-a urmat cu toleranță și calm destinul... Cea mai puternică personalitate socialistă, Ilie Verdeț... PNL e un partid din lumea celor cu bani și cu pretenții intelectualiste. Cu banii, ei pot manipula lumea... ar trebui să recunoaștem ceea ce sîntem: comuniști... noi, socialiștii români, sîntem realiști... Partidul nostru vrea bunăstare, progres, civilizație... care ar fi familia noastră europeană? Stînga... PSD-ul vrea să ne dea la o parte... noi vrem un stat puternic... luptăm cu cerbicia competiției imorale și inumane mascată sub denumirea de capitalism..."

Congresul s-a ținut la sala Arcub, pe strada Batiștei, chiar vizavi de Ambasada SUA. Înăuntrul ambasadei, americanii habar nu aveau că, la 20 de metri de ei, 500 de bătrînei furioși pe capitalism se adunaseră și-și puseseră toți la gît eșarfe roșii ce aminteau de cravatele de pionier.

Alexandru VĂRZARU

Pe bloc repaus

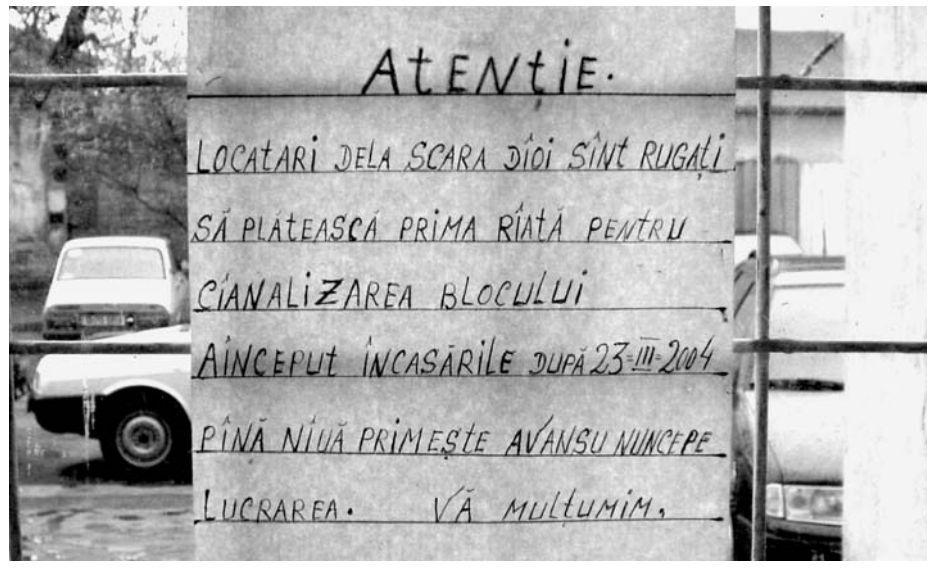

Iată un document important găsit de arheologii amatori și datat în a treia sau a patra domnie a președintelui Iliescu, pe vremea administrației PSD, anii 2000-2010. Este un document tipic pentru acele vremuri, dominate de indivizi cu educație precară și sintaxa foarte labilă. Se pare că e vorba de un anunț lăsat de un administrator de bloc, din specia administratorilor de bloc, înrudiți cu președinții de scară, polițistul, baronul sau chiar cu primarul de sector. Vă reamintim că s-au găsit chiar exemplare întregi, de pildă un anume Vanghelie, care încă nu a fost identificat cu precizie, dar există informații că era un mare șef rrom, poate chiar rege, ajuns într-o funcție importantă în stat, și că a decedat în jurul vîrstei de 82 de ani, din pricina emoțiilor stîrnite de problema viitorului anterior al verbului a fi, într-o confruntare cu un profesor de română la o ultimă încercare de a trece examenul de bacalaureat. Cercetările continuă.

Festivalul Verbul de Aur

De la Cuza la efect

Nu vă supărați', fă, mamaie, merge pînă la Șaur Mare? Cea vă uitați' așa la mine, n-ați' mai auzit dă Șaur Mare? Ia scoală dă pă scaun, nu veazi că io sînt femee cu puradeu în brațe? Alo, domnu' șofer, cum adecă la tine în otobuz e „Fumaltu' interzis"? Ăsta micu' vrea să fumează și el o țigare, cea facem aicișilea, iarăș' înceapeț' cu dicsriminările ăștilea pă criterii entice? Rujine! Nici să vă purtați' civilizat nu sînteț' în stare, dăjaba v-a făcut școală domnu' Alex. Ioan Cuza!

Soț și stație

bursa şpăgilor

BD la munte şi la drumul mare

– povestea unui curcan încurcat cu găinile –

Înainte de toate, trebuie să ştim că furtul de găini din acest articol se petrece la Palazu Mare, cartier rural al Constanţei, locuit de oameni aşezaţi, care cresc animale în curte, şi de alte suflete minoritare care cresc pe lîngă casa omului şi cotetul din bătătura acestuia.

Vecinii nea Valerică şi nea Gică sînt posesori de pumni grei, cîini bazaţi şi somn iepuresc, deci scapă de nominalizare. Năsosu' de Navetistu' este prea sărac, deci scapă şi el. A rămas coana Floarea, cu ceva lighioane pe bătătură, să fie noua ţintă a furiei maţelor de prădător.

Operaţiunea, pregătită în grabă, reuşeşte. Găinile ajung în sacul din dotare, dar o ghioarlă sare de la locul ei şi tulbură rromul în cursa de 100 de metri peste garduri înapoi. Neuronul încearcă cu disperare să-i creeze o emoţie vecină cu pericolul unui denunţ la poliţie, dar în van. Omul nostru nu întîlneşte pe nimeni în drum şi ajunge acasă cu prada întreagă. Unde petrece nevoie mare, cu familia, prima seară din luna asta în care trilul maţelor o lasă mai moale, iar piranda îşi anulează repriza de bătut copiii.

Ziua de după aduce însă o tulburare de jumătate de ceas a siestei. Cineva l-a văzut pe hoţul de găini cum căra anevoie sacul cu cele 12 vietăţi şi a ajutat păgubaşul să identifice făptaşul.

Prădătorul rrom, să-i zicem Sali, este vizitat de poliţie, cunoştinţe vechi de altfel, şi urmează circul obişnuit: „O să te mănînce puşcăria, pupă-ţi familia, ţigane, mai bate-o pentru ultima oară, că gata, te luăm!".

Păgubaşa, coana Floarea, pleacă să-şi vadă de orătăniile rămase nefurate, cu o brumă de mulţumire că, deşi nu şi-a recuperat prejudiciul, hoţul a fost prins şi va fi pedepsit.

Între timp, negocierile hoţ-poliţist (să-i zicem agentul Gîrbocea N.) avansează şi primele 3 instanţe de judecată se condensează, totul încheindu-se cu întrebarea lui Sali: „Îmi mai laşi şi mie ceva sau iei tot, ca rîndul trecut?".

Cloşca cu puradeii de aur

Munca în Italia e brăţară de aur

În momentul de faţă, în timp ce unii dintre dumneavoastră citesc revista pe sub birou, la serviciu, o cititoare din Alba Iulia, L.M., vrea să plece la muncă. Evident, vrea să plece la muncă în Italia, lucru pentru care n-avem nici un motiv să o condamnăm. Eu, unul, dimpotrivă: o să o rog să-l salute pe vecinul meu Marius J., care a întins-o şi el acum cîţiva ani şi a uitat să mai treacă pe acasă (băi, îmi pare rău, Steaua a luat-o de la Dinamo, iar Medgidia a făcut egal acasă). Ce motive are L.M. să plece nu ne interesează, ni se pare haios motivul pentru care nu a reuşit încă să o facă: a vrut să meargă legal. Acum, apelează la noi ca să apelăm la voi ca să apelaţi şi voi la cine vreţi ca să găsim un număr de telefon la care, într-un final, să poată fi apelat un anume domn Viorel Popa, din Galaţi. Acela despre care se spune că, pentru 200-400 de euro, rezolvă în cîteva zile ceea ce alţii nu reuşesc în cîteva luni: tot ceea ce ţine de actele necesare plecării la muncă în Italia. Rugăm seriozitate. Cei care se ocupă de Spania să se abţină măcar cîteva luni.

Răbdare şi Cutugno

bursa şpăgilor electorale

Candidatul Ouatu face reduceri comerciale la absurd

Vasile Oautu sau Vasile Ouatu (depinde de unde-l iei, din titlu sau din text) candidează din partea PRM la primăria Piatra Neamţ. Ştiţi ce înseamnă să candidezi: odată ce te-ai înscris, trebuie să-ţi duci crucea promisiunilor electorale pînă la capăt. Aşa face şi candidatul PRM, doar că în cazul lui crucea are culoare roşie şi reuşeşte să o ducă mult dincolo de capăt. Fiindcă ia uite ce cadouri electorale face el soţilor alegătoarelor din oraş, cu ajutorul magazinului său şi prin intermediul unui interviu fără (P) din presa locală: *„Dacă în străinătate o bucătărie cu robot de bucătărie, cu maşină electrică de tocat carne, cu maşină de spălat vase şi aşa mai departe este ceva firesc, o gospodină nici nu se apucă de treabă fără aşa ceva, în România este un lux. La aceste produse, implicit la veioze, televizoare, combine, facem o reducere de 30%. Ca să zic aşa, cel care dăruieşte un astfel de cadou, îmbină utilul cu plăcutul. La raionul cosmetice, eu vă spun că merită văzut, pentru că acolo sînt şi mici accesorii, foarte interesante, pentru fiecare gust în parte. Acestea şi cosmeticele – importate de la firme de renume în domeniu, au, de asemenea, reduceri cu 30%. La Carmen's – magazinul de la parter UNIC, cu încălţăminte şi haine de piele de calitate vor fi, de asemenea, reduceri. Cele mai mari reduceri, la jumătate de preţ, vor fi la dulciuri. Avem la parter două raioane cu dulciuri, ideale pentru un cadou pentru cei care au bani foarte puţini."*

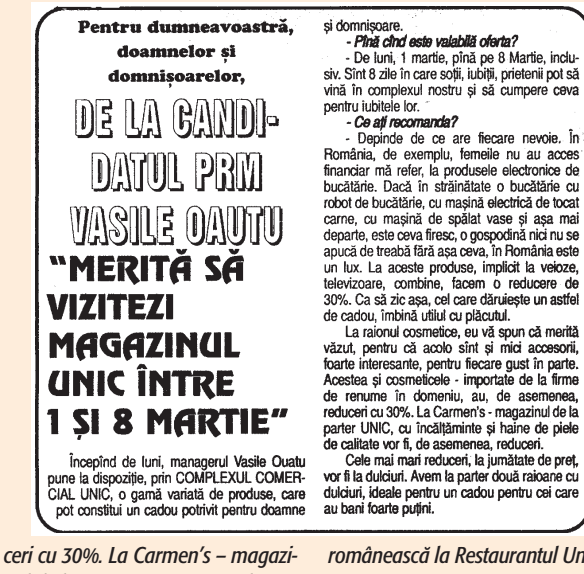
Pentru dumneavoastră, doamnelor şi domnişoarelor,

DE LA CANDIDATUL PRM VASILE OAUTU

"MERITĂ SĂ VIZITEZI MAGAZINUL UNIC ÎNTRE 1 ŞI 8 MARTIE"

Începînd de luni, managerul Vasile Ouatu pune la dispoziţie, prin COMPLEXUL COMERCIAL UNIC, o gamă variată de produse, care pot constitui un cadou potrivit pentru doamne şi domnişoare.

- Pînă cînd este valabilă oferta?

- De luni, 1 martie, pînă pe 8 Martie, inclusiv. Sînt 8 zile în care soţii, iubiţii, prietenii pot să vină în complexul nostru şi să cumpere ceva pentru iubitele lor.

- Ce aţi recomanda?

- Depinde de ce are fiecare nevoie. În România, de exemplu, femeile nu au acces financiar mă refer, la produsele electronice de bucătărie. Dacă în străinătate o bucătărie cu robot de bucătărie, cu maşină electrică de tocat carne, cu maşină de spălat vase şi aşa mai departe, este ceva firesc, o gospodină nici nu se apucă de treabă fără aşa ceva, în România este un lux. La aceste produse, implicit la veioze, televizoare, combine, facem o reducere de 30%. Ca să zic aşa, cel care dăruieşte un astfel de cadou, îmbină utilul cu plăcutul.

La raionul cosmetice, eu vă spun că merită văzut, pentru că acolo sînt şi mici accesorii, foarte interesante, pentru fiecare gust în parte. Acestea şi cosmeticele - importate de la firme de renume în domeniu, au, de asemenea, reduceri cu 30%. La Carmen's - magazinul de la parter UNIC, cu încălţăminte şi haine de piele de calitate vor fi, de asemenea, reduceri.

Cele mai mari reduceri, la jumătate de preţ, vor fi la dulciuri. Avem la parter două raioane cu dulciuri, ideale pentru un cadou pentru cei care au bani foarte puţini.

Ouatu nu-i uită nici pe cei cu bani şi mai puţini, dar cu acelaşi drept la vot, şi într-un interviu vecin, iarăşi fără (P), îi anunţă pe sărmanii din oraş că le pregăteşte o *„cină românească la Restaurantul Unic – cu mîncare preparată proaspăt, la bucătăria noastră, de fetele noastre. Cred că o masă pe zi nu strică nimănui, mai ales dacă este o masă caldă, într-un mediu curat şi prietenos cum este cel de la UNIC."*

Ce să mai zici? Mai avea să le promită alegătorilor care-i vizitează magazinul/restaurantul că la plecare vor fi duşi cu o maşină a partidului. Astfel făcea puţină reclamă şi la serviciul de ambulanţă.

Piatra Neamţ filozofală

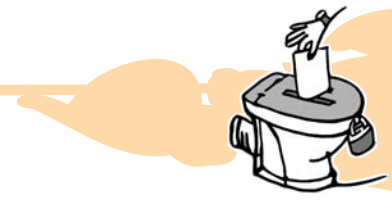

6.000 de femei sub mări și jeturi

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Ce face un bărbat cînd se plictisește? Hai, că știți ce face. Dar ce face după ce face ce face un bărbat cînd se plictisește și constată că după aia se plictisește și mai tare? Le numără, asta face. Așa a ajuns și Gregorian Bivolaru să numere 6.000 de femei cu care cică ar fi făcut sex. Asta e deja o sumă. Să faci sex cu 6.000 de femei e ca și cum ți-ai aștepta într-o dimineață nevasta la ieșire la APACA și, pînă să vină, te-ar viola tot schimbul 3, care tocmai iese din tură. Sîntem sau nu sîntem de acord cu această sumă? Să vedem ce s-a votat.

DE ACORD

Ştefan AGOPIAN

Da, e bine! În cazul ăsta cifra n-are nici o importanță, ci organizarea cifrei. În definitiv, orice bărbat normal poate să aibă o asemenea performanță în treizeci și ceva de ani. Dar trebuie să ai geniu ca să convingi în fiecare zi o femeie că cel mai bun lucru pe care îl are de făcut e să se culce cu tine. Nici Bivolaru n-ar fi reușit asta dacă nu și-ar fi organizat munca de convingere. Fiindcă asta înseamnă pînă la urmă MISA: Muncă, Idei, Sulă, Atac. Așa că un astfel de om n-ar trebui băgat la pușcărie, ci trimis ambasador itinerant prin Europa. În cîteva zile, nu știu care baroană va uita ce probleme avem, iar doamnele parlamentar din UE vor sta la coadă ca să se bage și ele măcar o dată în MISA.

Alexandru VĂRZARU

Eu sînt de acord. Sînt de acord și ca el să se laude. Dar mă întreb dacă nu există la ei în MISA și femei care, cînd vorbesc între ele, își zic: „Am avut 6.000 de bărbați!“.

Marius BORŢEA

Dacă e vorba de promoția '98 de la Finanțe-Bănci, atunci cred că sînt cu totul de acord. Dacă nu, e discutabil. Spre binele lui, sper să nu fie vorba de promoții de la Filologie, că am intrat o dată din greșeală în buda fetelor de la Universitate și zău că nu m-aș fi apucat de urinoterapie nici pentru Miss Boboc. Îmi venea să levitez și atît, că-mi luasem adidași noi și mi-era milă de ei. Deci, în mare, să zicem că sînt de acord. (Mai departe îi las pe colegii mei cu Kawasaki, abonament la sală sau cărți de poezie publicate să-și dea cu părerea, ei sînt mai îndreptățiți să se oftice.)

Dragoş MUŞAT

Ca femeie, nu sînt de acord. Ca bărbat, sînt de acord. Întrebarea mea este însă cîte cofetării servesc pipi, sau unde găsești pipi la halbă în Cișmigiu dacă vrei să plimbi fata romantic în parc? Sau le scotea numai la o toaletă ecologică în spatele stadionului Juventus Colentina, să le dea cu tantra-n cap ca să le pupe-n karmă?

Iulian TĂNASE

Nu mă deranjează că Bivolaru s-a culcat cu 6.000 de femei, prin urmare sînt de acord cu această cifră oarecum umflată. Am însă cîteva nedumeriri: pe cîte din cele 6.000 de femei le-a scos mai întîi la o cofetărie (să le servească cu o urinanjadă), pe cîte le-a dus, înainte de orice, la un film, la cîte le-a spus măcar o dată „te iubesc“ și, mai ales, la cîte le-a trimis cel puțin un mesaj pe e-mail de Crăciun?

ÎMPOTRIVĂ

Alin IONESCU

Nu, nicidecum. În general, nu sînt de acord cu sexul în grup, iar o partidă de sex cu 6.000 de femei mi se pare profund nocivă pentru organism. De la un moment dat încolo, e clar că nu mai înțelegi nimic din orgasm. E ca și cum de Crăciun te-ai bălăci într-un container cu sarmale. Plus că după primele 100 de femei nu poți lua și tu, ca omul, un colebil sau un triferment să-ți mai ia greața.

Gabriel DROGEANU

Nu sînt de acord. Mare brînză! Mai tare mi se pare fra-su, Gabriel. Știți povestea lui: nu știu ce tehnică folosea, în ce mișcare se băgase, dar cînd își prindea nevasta, pe Mona de Freitas, o integra în așa hal în absolut că o lăsa însărcinată cu zecile de luni.

Ioan T. MORAR

Nu e bine. Mi se pare de prost gust să te lauzi cu așa ceva. Poate că pentru Bivolaru o fi fost interesant, deși pare totul un fel de competiție, un fel de efort cantitativ, dar nu cred că a fost interesant pentru cei șase mii de bărbați care credeau în cele șase mii de femei și le adorau și le credeau cinstite. La ei nu vă gîndiți?! Hai, cinci mii, mai treacă-meargă, dar șase mii mi se pare prea de tot! Huoooo, nesătulule!

Viorel MOŢOC

Complet împotrivă. Dacă nu noi, atunci cine-i și Bivolaru ăsta, să înnebunească atîtea gagici?!

Dan STANCIU

Femeile nu sînt oi, ca să le numeri cînd nu poți ațipi sau cînd bărbăția ți se înalță pe cifre. Și nu sînt nici steaguri atîrnate la Primărie ori la Școala de Fete, în bătaia vîntului. N-au fost aduse pe lume spre a fi numărate, altul e rostul lor alături de noi. Că unii le numără ca pe o turmă și dintr-o sumă își fac steag, e treaba lor, atît îi duce mintea. Că printre numărătorii care țin asemenea socoteli se numără și liderul MISA, iarăși e treaba lui, nu-i poți cere unui guru de doi bani să gîndească altfel decît ieftin. Dar cred că totalul avansat de el e inexact și ceva îmi spune că n-au fost 6.000, ci doar 5.819. Și nu erau femei, ci niște nori diafani, cu care a întreținut relații spirituale în Nirvana bivolariană, scăldată într-o lumină aurinie.

INDIFERENȚI

Eugen ISTODOR

Ultima oară cînd am auzit un bărbat care să se laude cu un număr nesfîrșit de gagici a fost în armată. Era primăvară, ca acum, și colegul meu, cu care sărisem gardul ca să beau o bere, mi-a arătat carnețelul lui cu gagici. Avea douăștrei de ani și împunsese vreo trei sute, patru sute. De atunci, mă uit la mine ca la un idiot. Dar în același timp și cu oarecare stimă, fiindcă eu nu am să-mi pierd niciodată carnețelul. Carnețelul meu, palma cu cinci degete și nici alea toate bifate, dar una absolută. Cînd am auzit de Bivolaru, ce puteam să mai zic? A avut 6.000, dar cîte a coclit în afara acestora? Cred că mai mult MISA a posedat din el, decît el. MISA lui e fabrica de coclit. Mi s-a rupe sau nu mi s-a rupe de gagici.

Cătălin MATEI

6.000 de femei, ai? Presupunînd că sferele alea de fericire ale lui Gregorian îi consumau o cutie de prezervative/femeie, înseamnă că, la 45.000 cutia, pe Grig toată distracția l-a costat 270.000.000 lei. Adică 8.181 de dolari. Yoga ca yoga, o înțeleg. Da' dacă era băiat dăștept ca fra-su ăl mic, de 8.200 de parai ăștia își lua dracu' o garsonieră sau un Cielo + o pereche de blugi și nu mai dormea gol pe plajă ca aurolacii. Că vine iarna, nene, și sferele alea nu țin nici de cald, nici de foame.

Poliția presei

Să nu iei numele domnului Năstase în habar

Tue Mar 30, 2:09 AM ET

AFP

US Secretary of State Colin Powell (news - web sites) (C) speaks with the prime ministers of seven new NATO (news - web sites) member countries at the US Treasury Department (news - web sites) in Washington, DC. From left are: Bulgarian Prime Minister Simeon Saxe-Coburg Gotha; Estonian Prime Minister Juhan Parts; Latvian Prime Minister Indulis Emsis; Lithuanian Prime Minister Algirdas Brazauskas; Powell; Slovak Republic Prime Minister Mikulus Dzurind; Slovenian Prime Minister Anton Rop; Romanian Prime Minister Adrian Nastase(AFP/Paul J. Richards)

Agenția AFP a fost cît pe ce să facă rara performanță de a numi corect un oficial român. Pe jumătate, actul jurnalistic e reușit, pentru că AFP nu l-a botezat „Nicolae Ceaușescu" pe Adrian Năstase, așa cum au procedat suratele ei imperialist-capitaliste cu Emil Constantinescu și cu Ion Iliescu (în al doilea caz, confuzia e de înțeles, ni s-a întîmplat și nouă). Totuși, după cum vedeți, Agenția nu s-a putut abține și i-a confundat pe premierul român cu cel slovac și pe cel slovac cu cel sloven. Oameni cu simțul măsurii, ziariștii străini și-or fi spus că premierul unei țări sărace, ca România, n-are cum să fie individul acela căruia-i plesnește cureaua de atîta bunăstare, așa că ni l-au băgat pe gît pe cel mai mic și mai uscat din tot grupul de prim-miniștri. Care, dacă facem abstracție de mustață, aduce puțin cu piciu' ăla de nea Nicu.

Sebastian EFTIMIU

Isopescu dă cu stîngul în dreptul roman

În Marele Marș spre Uniunea Europeană – prin halta NATO – ziariștii, fiind dulăii democrației, au un rol determinant. O mostră de aport substanțial la acest deziderat am văzut și auzit în seara zilei de 2 aprilie, ora 21,10, pe Realitatea TV, la o discuție purtată între reporteriță și Emanuel Isopescu:

„Rep.: Dacă în această seară Gregorian Bivolaru va fi eliberat, înseamnă că este nevinovat?

E.I.: Nicidecum. El este considerat vinovat pînă cînd o instanță judecătorească va pronunța **nevinovăția** sa."

Fiindcă se pretinde un reporter „specializat", ar trebui să aibă niște cunoștințe minime de drept, chiar drept roman, care a instituit noțiunea de **prezumție de nevinovăție** pînă cînd o instanță se pronunță altfel. Mai lipsea să spună că G.B. este considerat vinovat pînă cînd el însuși va dovedi că este nevinovat! Iată că, după faza asta, Isopescu se bucură de prezumția de neprofesionalism.

László FEHÉR

H'IQ noi la Mischie de la Gorj

Săptămînalul *Imaginea Gorjului,* scos la tipografia lui Mischie, luată din fonduri Phare și pentru care baronul își face timp să dea bun de tipar, a publicat pe prima pagină un articol în care se spune că România trebuie să adopte rapid „**IQ-ul** comunitar în vederea aderării la UE". Mai mult, că această cerință cu privire la „IQ-ul comunitar"a fost rostită chiar de Năstase. Păi, după atîtea fonduri Phare, nu se poate deturna și o tranșă de IQ în Gorj, trebuie să se sesizeze prim-ministrul? Hai, rapid să cîștige IQ-ul dat de UE capul județului, care tot Mischie este!

Alexandru CĂUTIȘ

Au dat cu oiștea-n card

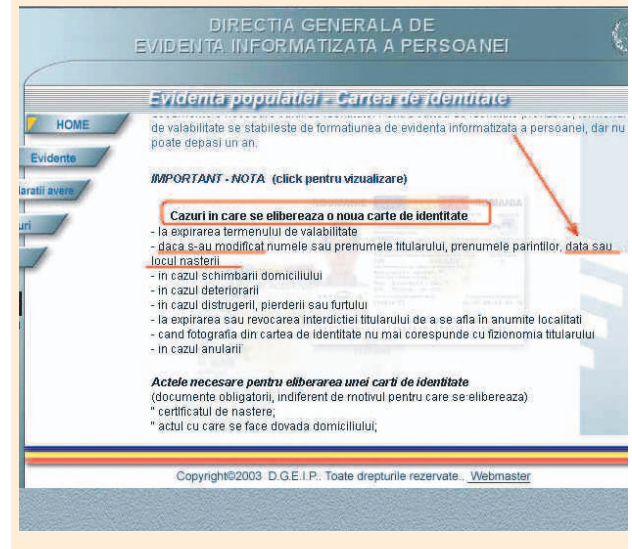
DIRECTIA GENERALA DE EVIDENTA INFORMATIZATA A PERSOANEI
Evidenta populatiei - Cartea de identitate
HOME
Evidente
IMPORTANT - NOTA (click pentru vizualizare)
Cazuri in care se elibereaza o noua carte de identitate
- la expirarea termenului de valabilitate
- daca s-au modificat numele sau prenumele titularului, prenumele parintilor, data sau locul nasterii
- in cazul schimbarii domiciliului
- in cazul deteriorarii
- in cazul distrugerii, pierderii sau furtului
- la expirarea sau revocarea interdictiei titularului de a se afla în anumite localitati
- cand fotografia din cartea de identitate nu mai corespunde cu fizionomia titularului
- in cazul anularii
Actele necesare pentru eliberarea unei carti de identitate
(documente obligatorii, indiferent de motivul pentru care se elibereaza)
" certificatul de nastere;
" actul cu care se face dovada domiciliului;
Copyright©2003 D.G.E.I.P.. Toate drepturile rezervate.. Webmaster

Atenție! Nu încercați să îndepliniți a doua condiție pentru eliberarea unui nou card de identitate, mai precis cea cu modificarea datei sau locului nașterii, deoarece religia creștin-ortodoxă încă nu permite reîncarnarea. Acest serviciu al Direcției Generale de Evidență a Populației (www.dgeip.kappa.ro/avp_CI.htm) se adresează exclusiv domnului Adrian Paul, de pe vremea cînd acesta a turnat cîteva secvențe din serialul *Nemuritorul* și în România. În cele cîteva zile petrecute la noi, DGEIP a trebuit să-i asigure nemuritorului din clanul McLeod acte pentru următoarele identități: bolnav de ciumă napolitan din secolul XIV, cizmar francez din secolul XVI și controlor de bilete țigan pe linia tramvaiului XIX.

Ciuma Thurman

Atenţie la arborii genealogici!

Săptămîna trecută a ieşit la iveală că vărul lui Victor Ciorbea, pe care-l cheamă tot Victor Ciorbea, va candida pentru primăria Hopîrta (judeţul Alba), din partea PD. Tot săptămîna trecută s-au petrecut alte cîteva coincidenţe cel puţin stranii: 1) bunicul lui Marian Vanghelie, pe care îl cheamă tot Marian Vanghelie, elev în clasa a IV-a B la Şcoala Ajutătoare de Filozofie şi Gaze din Crevedia, a luat un 4 la Geologie, fiindcă nu a ştiut în ce sector al Bucureştiului se află capitala României; 2) într-un sat din judeţul Argeş, s-a întîmplat că nepotul lui Nicolae Văcăroiu, pe care-l cheamă tot Nicolae Văcăroiu, a băut încontinuu două ore şi 43 de minute şi apoi s-a culcat cu Hildegard Puwak, nepoata lui Hildegard Puwak, aflată în trecere prin sat; 3) verişoara geamănă a lui Adrian Năstase, pe care o cheamă tot Adriana Năstase, a venit de la Tărtăşeşti la Bucureşti, pentru a sărbători intrarea României în NATO; şi 4) fratele vitreg al lui Nicolae Mischie, pe care îl cheamă, bineînţeles, tot Nicolae Mischie, i-a lăsat moştenire lui Nicolae Mischie casa pe care, la rîndul lui, o primise de la fratele soţiei lui Nicolae Mischie, pe care îl cheamă tot Nicolae Mischie. Foarte interesant!

Mătuşa interzisă

Tinerii ţărănişti, ajutaţi de Ponta să treacă strada la PSD

Sîmbătă, la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra", Sala Izvor, a avut loc un eveniment pe care nu ni-l putem explica: Conferinţa Naţională a Organizaţiei de Tineret a PNŢCD! Să crezi că PNŢCD are tineret e ca şi cum ai crede că Gică Petrescu e un tinerel de vîrsta lui Nelu Diaconescu şi vigoarea lui Ţepelea. Pe scaunele din faţă, rezervate tinerilor ţărănişti cu baston în braţe, i s-a făcut loc şi lui Victor Ponta, venit probabil în locul lui Sorin Oprescu să ia pulsul, tensiunea şi probe de urină creştin-democraţiei româneşti. Orice om sănătos, indiferent de vîrstă, se întreabă ce altceva ar putea căuta Ponta în poza asta alături de Victor Ciorbea. E o prezenţă periculoasă pentru tinerii ţărănişti, nici nu vrem să ne gîndim ce-ar fi ieşit în sală dacă-l punea Năstase să promită încă un 5% la pensie. Rămînea toată sala cu gura căscată şi, în loc de coji de seminţe, îngrijitoarele ar fi măturat după conferinţă numai plăci dentare.

Depresivo la Coruña

Cine rude la urmă rude mai bine

Frăţia inelelor şi a ghiulurilor

Orice te aşteptai să fie Gregorian şi Gabriel Bivolaru: dascăl şi elev, mamă şi fiu, soţ şi soţie, împărat şi bufon, stăpîn şi animal de companie, cîine şi purice. Orice, numai fraţi nu. Dar s-a dovedit că sînt. Puşi în faţa acestei frumoase realităţi, ne întrebăm de pe-acum cine cu cine ar mai putea fi frate în ţara asta, ca să nu mai avem surprize cînd s-o mai da vreun consemn la frontieră.

Gregorian Bivolaru, liderul mişcării de integrare spirituală în absolut toate proastele care au pus botu' la vrăjelile MISA

Marian Vanghelie – Vali Vijelie

Nu încape nici o îndoială că sînt fraţi. Au absolvit 4 clase primare (adunate). Posibil să aibă acelaşi tată, dar să fie concepuţi în locuri diferite: unul sub căruţă, lîngă roata din faţă, celălalt tot sub căruţă, dar lîngă roata din spate. Sau, din motive diferite: unul la prună, celălalt la vişină. La vînzare s-au dat cam cu acelaşi preţ. Cine a investit în Marian a fost mai inspirat. Cînd se va dovedi că sînt fraţi, Vijelie va încerca să iasă din ţară cu peruca lui Benone Sinulescu pe cap.

Bebe Ivanovici – Bebe Mihăescu

Nu-i exclus să fie fraţi. Unul e baron de Ilfov, celălalt scrie despre drame conjugale care se produc de obicei în porumbul de pe domeniul primului. Deja o coincidenţă. Amîndoi se ocupă de treburi din care rezultă certificate: primul a produs certificate de revoluţionar, celălalt de naştere. A doua coincidenţă. Pesedistul e obez, cel cu sexul e schilod. Deci a treia coincidenţă. Deşi nici unul dintre ei nu bea urină, amîndoi s-au obişnuit să mănînce felul acela condimentat cu perje.

Ristea Priboi – Emil Rădoi

Este evident că sînt fraţi. Emil e fundaş la Steaua, iar Priboi a avut cîteva intrări periculoase sub Tîmpa, la Braşov. Pe Emil îl urmăresc nişte nemţi, Ristea, la rîndul lui, a urmărit un sas în nocturnă, la lumina lămpilor de la interogatoriu.

Ar fi şi o diferenţă: în timp ce pe Emil vor să-l cumpere cei de afară, pe Ristea oamenii ăia vor să-l pună pe tuşă, pentru că deja i-a vîndut el.

Adrian Păunescu – Adrian Copilul Minune

Ambii au scris poezii cu tentă erotică: cel mic pentru toate fetele cărora le place pe la spate, cel mare pentru o savantă căreia-i plăcea prin spate la gara Titu sau în triaj. Unul e coleg de breaslă cu Guţă, celălalt, coleg de suferinţă cu gîţă. Un alt lucru care-i leagă pe cei doi gurofili este că nici o minoră nu a depus plîngere împotriva lor.

Nicolae Văcăroiu – Moş Nicolae

Amîndoi au ceva cu încălţările. Moş Nicolae ne lasă acolo cadouri, moş nea Nicu îşi lasă acolo consumaţia. Moş Nicolae vine în noaptea de 6 decembrie, moş nea Nicu ajunge ceva mai tîrziu, cînd încep să circule tramvaiele. Lui Moş Nicolae trebuie să-i spui o poezie, lui moş nea Nicu trebuie să-i bagi şi din acordeon la poezia aia, ca să fie cheful chef. E limpede ca tulburelul că sînt fraţi, deşi e evident că au dumnezei diferiţi. Pentru că moş nea Nicu e adept al monoteismului şi nu crede în alţi dumnezei decît cel al beţivilor.

MIG Brother

Transparenţa manipulării

Săptămâna trecută, Asociaţia Română pentru Transparenţă (ART) – asociaţie care face parte din reţeaua Transparency International – a prezentat un raport privind eficienţa bătăliei contra corupţiei din România în perioada 2000-2003. Concluzia este clară: în ciuda unor progrese în materie legislativă şi în limitarea corupţiei mici şi mijlocii, marea corupţie nu a primit nici un şut semnificativ. La conferinţa de presă a ART au participat practic toate instituţiile media naţionale. Noi vă prezentăm ce i s-a servit bizonului de televizor. Mai întâi precizăm că doar 3 posturi au considerat că ştirea este de interes: România 1, Realitatea TV şi Antena 1. Antena 1 a anunţat miezul ştirii la *Observatorul de seară* şi a reluat ştirea la ora 10, pe larg şi cu tonul de la ora 7. Realitatea TV a produs o ştire similară cu cea pe care o reproducem de la România 1. Şi anume vă lăsăm să apreciaţi cu ochii voştri cum lucrează maeştrii manipulării la televiziunea publică.

Antena 1

Preview la ştirile de la 22,00

Măsurile anticorupţie puse în practică cu surle si trîmbiţe de oficialii de la Bucureşti au vizat doar micii corupţi. Cel puţin aceasta este concluzia unui document al Transparency International Romania. Cum sîntem văzuţi în lume – în *Observatorul de noapte*.

România 1

Capacitatea legislativă şi instituţională de contracarare a corupţiei a crescut în ultimii ani, potrivit unui raport al Asociaţiei Române pentru Transparenţă. Autorii raportului remarcă însă faptul că, în ciuda evoluţiilor pozitive, mai sînt încă multe de făcut. Raportul naţional asupra corupţiei însoţeşte un raport similar realizat de asociaţia Transparency International la nivel mondial. Lucrarea prezintă ultimele evoluţii în lupta împotriva corupţiei din întreaga lume. Autorii raportului pentru România au analizat perioada 2000-2003.

(Adrian Savin – audio/video) Începînd cu anul 2000 pînă la sfîrşitul anului 2003 a avut loc o proliferare atît a legislaţiei, cît şi a instituţiilor menite să combată… să prevină şi să combată corupţia.

Autorii raportului privind evoluţia în lupta împotriva corupţiei amintesc scandalul legat de omul de afaceri Sorin Ovidiu Vîntu **(video),** suspiciunile de corupţie care planează asupra fostului preşedinte al Fondului Proprietăţii de Stat, Radu Sârbu **(video)**. De asemenea, sunt amintite scandalurile de corupţie în care au fost implicat (sic!) fostul director din Ministerul Agriculturii, Dan Jiga, şi fostul ministru al Agriculturii, Ioan Mureşan **(video).**

Agenţia de Monitorizare a Presei – *Academia Caţavencu*

Anacronica TV

România yogarului uriniu

Uite, dacă ai 18 ani acum, sau de la 50 în sus şi stai, dracu', la ţară, sau în oraşe ca Teculci, Mărăcești, deschizi televizorul şi vezi despre yoga o săptămînă, uite ce înţelegi. Yoga este Bivolaru, fratele lui Bivolaru, cu perucă la ieşirea din ţară, bun, şi e arestat, uite, Bivolaru, fratele lui Bivolaru, fără barbă şi păr. Pesedist? Dă-o dracu' de politică! Unii care pierd ritmul zic: uite, yoga ajută la evadare, PSD-ul la arestare. Certitudine: unul sau amîndoi sînt în puşcărie, apoi unul a ieşit. Organele continuă cercetările: poliţia a pus mîna pe foto cu gagici goale şi pe recipiente cu treaba mică, integrarea în absolut înseamnă să bei treaba mică şi bărboşii să tragă futaiuri la yoghine, Bivolaru, nu contează care, a avut 6.000 de gagici, deci, de vineri de cînd e liber, a mai avut cîteva, uite Tucă ce tare e, l-a adus pe Bivolaru, bă, ce faţă de drogat, ce nespălat e Bivolaru... Asta înţelege românul. Înţelege că yoghinii trebuie duşi la „să se vadă dacă e virgină", cum s-a exprimat Adelin Petrişor. Adică, televiziunile au fost pe faţă, au avut tot ce le place. Era şi ştire de ora 5, şi ştire de *Observator,* era şi ştire de *Telejurnalul* de pe 1. Cîtă echidistanţă! Organele abilitate au fost obiective, au dat tuturor televiziunilor aceeaşi confuzie. Pardon, aceleaşi încasări din reclamă. Pipi, sex, yoga, arestări, poze profil, vinovaţi, fraţii, travestiuri. Cum era normal, obiectivitatea n-a prea avut limite, televiziunile puţin l-au numit şi arătat pe Bivolaru Gabriel, pesedist de soi, mai yoghin decît Gregorian, căutat cu Interpol prin absolut.

Eugen ISTODOR

Mi se pare crud şi ironic în acelaşi timp că nişte televiziuni de rating zero cum ar fi Tele 7 abc sau Naţional TV au emisiuni care se numesc *Telefonul telespectatorului*.

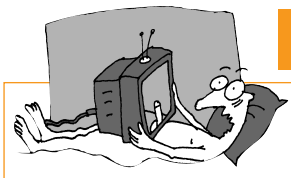

Trampa şi ecranul

Ceaules, Darwin!

ATENŢIE, adevărata, singura regină a magiei albe, Maria Cîmpina, cea care a fost invitată la Antena1 - Ciao Darwin, împreună cu fiicele sale, este numai în Bucureşti. Apelaţi cu încredere. 021/668.36.00; 0722.275.922.

ATENŢIE: Adevărata prinţesa magiei albe Ioana Sidonia invitată la Antena 1, emisiunea Ciao Darvin, Dan Negru, se afla numai în Bucureşti. Apelaţi cu încredere. 0744.336.137, 021/420.61.06

LIDERA ghicitoarelor Florica invitată de onoare la "Ciao Darving" ajută în dragoste, sănătate, afaceri, zona 13-Septembrie. 021-781.24.42; 0744.894.761.

Mi-am pus chiloţii invers şi m-am uitat la *Ciao Darwin*-ul care a avut ca subiect lupta dintre vrăjitoare şi sceptici. Deşi băncile vrăjitoarelor erau pline de pirande gătite ca de nuntă, singurele acte de goliciune au venit din partea animatoarelor şi a lui Dan Negru care şi-a arătat chiloţii roşii. M-am aşteptat ca magraoanele să-şi suflece fustele la proba de cultură generală sau să li se vadă bijbocul atunci cînd le băga Negru în tubul cu apă. Dar nimic. S-a întîmplat totuşi ceva la care mă aşteptam: s-au umplut ziarele de anunţurile vrăjitoarelor în care era menţionată apariţia lor la TV *(vezi facsimil).* Dacă tot merge aşa, ne aşteptăm să le vedem şi la *KaraOK,* la *PRO Motor* sau să vină cu nişte găini negre la *Bucătăria lui Radu*.

Darwin de buturugă

E-adevărat, mă-mbrac aiurea. Da' gîndiţi-vă şi voi ce viaţă are costumiera mea cînd eu de la o zi la alta vin cu zece kile mai puţin... Trebuie să se descurce cu ce avem în magazia de costume de la Buftea. Ieri mi-a dat o rochie de menajeră negresă din Georgia, azi un costum de vînător din *Cold Mountain* şi mîine probabil că o să-mi dea zdrenţele de pe scîndura asta! Să mor dacă nu mă-ngraş la loc!

Teo Trandafir întruchipînd zicala „Cine se-amestecă cu maneliştii ajunge să se-mbrace ca ei"

★ Sexologul Bebe Mihăescu la *Procesul etapei:* „Domnu' Călinescu, să ştiţi că chiar în acest moment tot universu' face sex. Adică toate celulele între ele." Hai, domnu' Mihăescu, sexolog eşti dumneata? Cum să facă toate celulele, chiar şi alea care sînt pe ciclu? Şi mai am nişte întrebări pentru dumneavoastră: există şi celule homosexuale? Sau celule cărora le plac minorii? O ultimă întrebare şi vă las să mergeţi acasă: aveţi idee, există prezervative şi pentru celulele astea? Am luat două kile în greutate în ultimul timp şi cred că e de la libidoul lor. Au făcut multe celule mici, aşa cred. Bine că astea mici nu plîng noaptea, vă daţi seama, se trezea tot blocul de la numai două kile în plus.

★ Ţociu şi Palade sînt nişte oameni care au slujbă la televizor. Se scoală, se bărbieresc, se urcă în maşini, ajung la Naţional TV şi încep să se agite dintr-o dată, să se împingă, să-şi pună frunze în cap, să mai laude o apă minerală, o pălincă. Apoi se face ora patru şi pleacă la ei acasă sau unde au treabă. După o lună îşi iau salariul. Fac şi ei ce face orice funcţionar din România, cu diferenţa că pe ei îi filmează cineva în timpul serviciului. De ce?

★ Domnu' Bebe Mihăescu, tot eu sînt, revin cu o nouă întrebare: aveţi idee, există cumva vreun bordel pentru celule? Că aş duce şi eu un colţ de unghie de la degetul mic, care mă sîcîie de cîteva zile, poate se potoleşte dracu'.

★ Am văzut o reclamă la Rama în care o doamnă care a luat un premiu culinar îi mulţumeşte maică-sii, familiei şi celor două cuburi de margarină din frigider. Era să mă sufoc de nervi, nu alta, cînd am văzut atîta nedreptate. Drojdiei de ce nu i-aţi mulţumit, doamnă, ce, drojdia ce-are? Nu e şi ea tot om?

★ Am observat că pe măsură ce Teo devine din ce în ce mai suplă, Tabără nu se simte deloc.

★ Către toţi telespectatorii Uraniei, care o urmăresc pe B1 TV, vreau să vă anunţ pe această cale că minte. Aşadar, infirm categoric că Leul, adică eu, ar fi avut mici probleme cu sănătatea în ultimul timp. Ba chiar mă simt foarte bine şi urez tuturor fanilor mei acelaşi tonus ca al meu şi un călduros „Paşte fericit!", cînd – ascultaţi ce vă spun, că e verificată – mielul intrat în conjuncţie cu cozonacul va sta în pătrarul vinului.

★ Domnu' Bebe, mă scuzaţi că revin: ia zi, dom'le, celulele astea au şi erecţie de dimineaţă? Să vă zic ce mi se întîmplă: în fiecare dimineaţă cînd intru în redacţie mă ia aşa o furnicătură pe şira spinării. Mă gîndesc că o fi de la celulele care au erecţie de dimineaţă şi se rezolvă singure.

★ Se apropie campania electorală şi ăsta se vede din ce în ce mai tare la Antena 1. Şi cînd zicem „ăsta" ne referim la Dan Voiculescu, preşedintele PUR, care zilnic ba face o donaţie umanistă de hîrtie igienică pe la nu ştiu ce şcoală, ba are o iniţiativă cu privire la cocostîrcul costeliv cu cioc scurt. Duminică, la *Observator,* cameramanii Antenei 1 au făcut reale eforturi pentru a prezenta din cele mai potrivite unghiuri o sală goală în care se lansau candidaturile Monei Nicolici şi Monicăi Tatoiu.

★ De-a dreptul surprinzător ultimul talk-show *(Monica)* de la Prima TV: în toate reclamele din presă, Monica avea părul roşcat, iar la emisiune, un fel de blond cam platinat. La modul ăsta mi s-a părut *Monica* surprinzătoare.

★ Miercurea trecută, mă sună cineva pe mobil şi, după voce, puteam să jur că e Oana Zăvoranu de la TVR, care avea tot dreptul să mă sune şi să-mi reproşeze că am scris despre ea că seamănă la voce cu tata. Cînd colo, ce să auzi!? La telefon era chiar tata care, cu vocea Oanei Zăvoranu, mi-a reproşat că am scris despre el în revistă: „Păi, de asta ţi-am cumpărat eu televizor, ca să scrii că semăn la voce cu o vedetă?! Nu ţi-e ruşine?!" – era cam supărat tata.

★ Sîntem un grup de gentălmeni de la *Academia Cataveneu* şi am dori, şi pe această cale, să-i transmitem blondei care prezintă vremea la Naţional TV că noi o urmărim cu sufletul la gură şi cu sonorul televizorului dat la minimum. Sînteţi cea mai bună, domnişoară, ţineţi-o tot aşa! (P.S. Auzi, păpuşă: mata ai prieten?)

★ Domnu' Mihăescu, încă una şi vă las, gata. Credeţi că celulele mele pleacă noaptea la agăţat prin univers? Eu le-am interzis să treacă de constelaţia Orion, dar la cît de obosite vin acasă, am impresia că ajung pînă în Hercules. Aveţi idee, s-a deschis pe-acolo vreo discotecă cu celule panarame, de-alea cu membrana franjuri?

Tupeu 2004

NATOvarășii

NATO s-a făcut de rîs şi ne-a băgat şi pe noi în Alianță. La barza hoață îi face Bush cuib. Norocul nostru a fost Bin Laden – şi ăla a rămas. Dacă teroristul numărul 1 al lumii n-a mai făcut nimic notabil, am rămas şi noi de căruță. De-abia cînd Al-Qaeda a aruncat Madridul în aer, ai noştri iar s-au umflat în pene. Mînca-i-ar tata de antiteroriști angrenați în lupta împotriva terorismului, veniți cu noi în NATO, că meritați! – a zis Bush junior şi aşa ne-a rămas numele: ăla micu' şi obraznicu' a lu' NATO, care numai probleme creează cu leneşii şi hoții lui. Să vedem cum am stat cu tupeul săptămîna asta:

Măgărie 2004 (3 puncte): **Puterea politică din România.** Nici n-am intrat bine în Alianța Nord-Atlantică, că pesediștii au şi făcut ce ştiau ei mai bine: să dea libere. Astfel că 2 aprilie a devenit Ziua Națională de Intrare în NATO şi Concerte cu Bere şi Mici de Bucurie. Numai că Puterea a uitat să spună că totul a fost numai noroc chior, doar pentru că trei avioane au intrat în Turnurile Gemene din New York acu' trei ani, clădiri care, de fapt, n-au avut niciodată de-a face cu corupția din România. Năstase, Iliescu, Cozmîncă, Mischie sînt artizanii intrării României în NATO. 50 de ani i-au aşteptat bunicii noştri pe americani – ca să-i aducă în țară, iată, o gaşcă de comuniști, hoți şi panglicari. Ruşine, Bin Laden, uite ce-ai făcut!

Tupeu 2004 (2 puncte): **Liceul „Jean Monnet".** Iată că se poate. Băiatul premierului a luat un 5 şi întîiul liceu al țării a trebuit să ascundă lenea primului junior al țării. Cu greu au aflat ziariştii că domnului Andrei Năstase nu-i place geografia, ci mai degrabă să se dea cu jeep-ul. Mare chestie! Nu se supăra nimeni dacă lua şi băiatul premierului un 5 la o materie – însă manierele comuniste n-au ieşit încă din capul tuturor obedienților din România. Dacă un biet liceu ascunde o prăpădită de notă de 5, cum naiba să nu ascundă şi Parchetul ditamai jaful de zeci de miliarde pe care îl face Partidul de intelectuali cu mîinile pînă la genunchi al domnului Adrian Năstase?

Prostie 2004 (1 punct): **Ion Iliescu.** Nea Nelu nu învață nimic din greşelile istoriei. Pentru Ion Iliescu, *Gulag*-ul e o chestie de dreapta, în timp ce stînga dădea de mîncare la oameni şi construia blocuri de patru etaje: *„Eu nu cred că gulag e mişcare de stînga; nu cred că acea mişcare politică ce a fundamentat un asemenea regim politic bazat pe cruzime, pe gulag, se poate defini ca mişcare de stînga"*. Se vede că Bătrînul nu se poate vindeca. Cînd se va retrage, ar trebui ca statul să-i dea o dictatură mică, la țară, cu degete rupte la uşă, săculeți de nisip la plămîni şi creioane în testicule, ca să nu uite cine l-a făcut om.

Năstase
Adrian, zău, nici nu ştiu ce notă să-ţi trecem în carnetul de aderent. Uite, nu pun nimic şi mai vino matale la toamnă cu temenelele făcute. Mi-e că dacă te exmatriculăm acum, iar te-ncurci cu golanii tăi din PSD şi te-am pierdut definitiv. Da' să nu crezi cumva că la examenul pentru UE o să-ţi meargă ca la admiterea în NATO. Pe lîngă că eşti nepregătit şi leneş, mai eşti şi mincinos, obraznicule!

După ce s-a implicat în rezolvarea situației copiilor instituționalizați, Europa este terorizată de manelele cîntate fals de Adrian Copilul Minciune

Şi acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	17 puncte
2. Adrian Năstase	12 puncte
3. PSD	4 puncte

A lu' NATO, a lu' NATO, hai la culcare!

Pe 2 aprilie, în seara în care România intrase în NATO, am fugit la țară. Şi, exact la ora cînd domnul Adrian Năstase mulțumea poporului pentru dorința lui nemăsurată de integrare în cea mai avansată alianță militară din lume, vecina mea tanti Lina, reprezentînd societatea civilă din satul Rușavăț, s-a culcat încă de la ora 9. Asta întrucît nu avea lumină electrică – n-a fost în viața ei conectată la curent electric – şi pentru că era probabil foarte emoționată de intrarea României în NATO, iar a doua zi trebuia să dea de mîncare la porc încă o bucată din gardul viu, că altceva n-are să-i dea.

Colind Powell

Copiii lui Năstase au simulat prost bacul

Băiatul premierului Năstase nu s-au descurcat prea bine la simularea de Bacalaureat şi au luat nota 5. Dar nu-i nimic. Oricum, copiii lui Năstase or să-şi facă studiile în străinătate, unde nu se ia nota 5. Cu ce bani? Aşa cum ne-am obişnuit deja, pe banii bunicilor. Pe banii bunicilor noastre, evident.

Examens sana

Viteză mare, monșer!

Poliția ne recomandă radare și tutun

Mai mulți posesori ai carnetului de conducere auto cu viteză mare ne-au tot forwardat în ultimele două săptămîni un mesaj: „Radare pe stîlpi. Unfortunately se există și așa ceva prin Bucale!", în care se pomenește ceva de niște radare fixe ale poliției, situate în zone-cheie din București: ieșiri din pasaje, Splaiul Unirii etc. E-mail-ul avea atașată și imaginea față-spate a unui astfel de OZN (Obiect Zburător-de-carnete Neidentificat). Am dat prin stație mesajul respectiv (prin stația troleelor 70 și 92 de la Universitate) și în cîteva minute a fost identificată și trasă pe dreapta sursa acestuia. Este vorba de forumul www.daciaclub.ro (secțiunea „Diverse" – „Radar pe stîlpi") de unde unul din *post*-uri a fost răpit mișelește cu *copy&paste* și apoi redistribuit la tot cartierul. În ceea ce privește fotografiile respective, nu vă apucați să le testați rezistența la pietroaie pentru că, deși seamănă, aparatele respective nu sînt nici radare și nici antene GSM. Am verificat la poliție: cele de sus „sînt camere video pentru supravegherea traficului", iar cele de jos antene de transmisie date tip Mini-link responsabile cu pîra către organul cu epoleți.

Virgil V-o chinuie

cu mîinile curat murdare

O exploziție în natură

Frumoasă e Moldova și multe rezervații naturale ea are! Din păcate, cum se spune în niște bancuri proaste, păcat că e locuită de niște oameni cu bani. Unul dintre aceștia, care pe lîngă faptul că are bani mai este și întreprinzător, se numește Eugen Mihoc. Acest domn, de cînd s-a născut, a simțit că trebuie să facă ceva. După revoluție, de exemplu, și-a făcut o firmă – SC TOTAL MIHOC PROD Piatra Neamț, cu care s-a gîndit că poate să facă și mai mulți bani. Dar, deh, în Moldova sînt și alți oameni care scot lei și dolari cam din tot ce există. Cum totul era deja luat, Eugen Mihoc și-a aruncat ochii pe ceva ce încă nu se gîndise nimeni, la ora aceea – ora 13,22, mai 2002 – să ia. Era vorba de rezervația naturală Cheile Șugăului-Munticelu, unde există un izvor de apă minerală. Numai că, din păcate pentru rezervație, ca domnul Mihoc să ajungă la izvor trebuia îndepărtat un munte confecționat dintr-o rocă numită travertin. Zis și făcut. Prudent, cetățeanul și-a cumpărat niște terenuri la intrarea în chei, asta ca să nu îl întrebe lumea ce caută prin zonă. Iar în mai 2002, cînd mutra era oarecum cunoscută, domnul Mihoc a pus bomba și a aruncat în aer un perete de travertin de lîngă peștera de la izvorul Șugăului. Numai faptul că vreo șase organizații cu preocupări în protejarea naturii au protestat a făcut ca autoritățile să reacționeze la modul minim și să îl oprească pe Mihoc să dinamiteze tot muntele. Ministerul Mediului i-a dat o amendă de cîteva milioane de lei – amenda maximă care se dă în aceste cazuri, iar Mihoc și-a jurat în barbă, fiind auzit și de oamenii din jur, că nu va renunța.

Așa că, în curînd, Moldova nu o să mai fie frumoasă și nici rezervații naturale nu o să mai aibă. Or să rămînă doar oamenii cu bani. Și poate nici aceia – fiindcă într-o Moldovă așa de urîtă nu prea ai de ce să stai dacă ai ceva bani.

Ecologică Contra

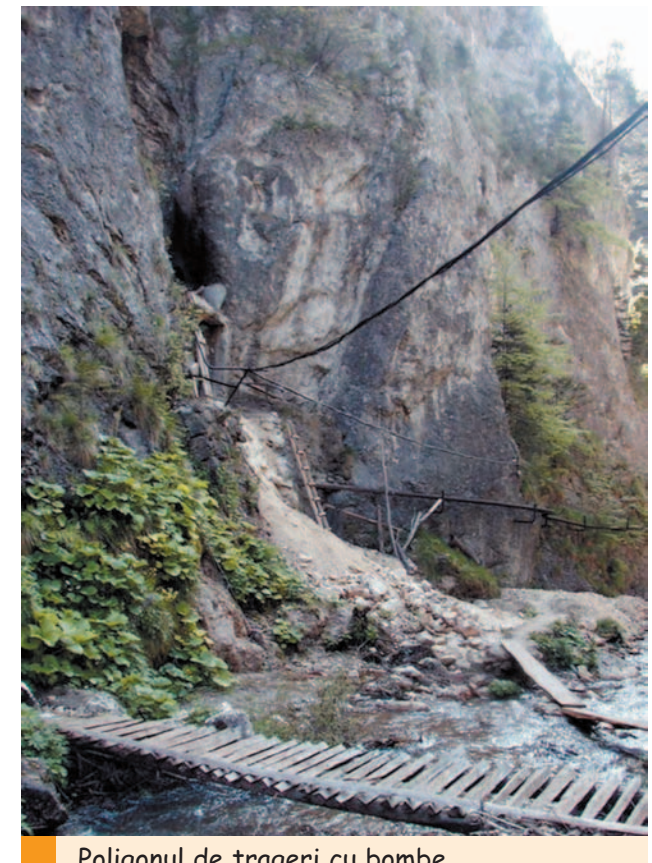

Poligonul de trageri cu bombe al lui Eugen Mihoc din rezervația naturală Cheile Şugăului-Munticelu

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

Au apărut cărțile de muncă ale celor 50 de femei celebre din țara asta. Le-a strîns Capital *și face strigare despre care pe care are paraiul mai tare la buzunar, care pe care are celebritatea la degetul mic, dar și care pe care bărbat a pus ochiul la timp pentru a ține spatele sexului slab. Maria îl are în spate pe Vergilică. Maria are celebritatea salutului de cititor de* Academia Cațavencu *și datoriile de la întreținere. Și ea e un model de femeie de succes.*

Vergilică: *Tu nu ești, fă, celebră?*

Maria: Sînt, dar, uite, între colegi.

Vergilică: *Adică apari în ziar și nu ești celebră?*

Maria: Da, dar eu nu am parai, nu am pus mîna pe un bărbat ca lumea…

Vergilică: *Eram bun cînd făceam rost de carne în timpul lui Ceaușescu, sînt bun cînd vin dimineața la șase să te ajut să faci Academia asta lună, sînt bun să pun eu întrebări tîmpite ca tu să spui chestii deștepte…*

Maria: Bă, Vergilică, uite ce se întîmplă, cînd dă unii cu gagici de succes în ziar, eu am și eu invidiile mele… adică de ce e aia mai bună?

Vergilică: *Păi, du-te și păruiește-le pe ele… apropo, voi cînd vă certați, de ce vă trageți de păr?*

Maria: Ne tragem și noi de ce avem mai lung. Apuci cu mîna și tragi pînă cedează una.

Vergilică: *Păi, du-te și trage-le pe alea de ce au ele mai lung, lasă-mă pe mine. Adică banii care-i are o femeie pe ea sînt ai ei sau nu?*

Maria: Eu cred că banii ăia care-i arată nu sînt ai femeii. Sînt ai farmecului ei, ai țîțelor ei, al mijlocișorului ei, vin banii din ea.

Vergilică: *Asta înseamnă că dacă nu te naști cu așa ceva, te-ai dus dracu'!*

Maria: Păi, pe bune! Cînd mă-sa o face pe femeie, o face cu tot cu Mall pe ea, cu geantă și pantofi stil *Tabu.* Nu știu dacă tu înțelegi… Nu fața contează, contează celelalte. Uită-te la cartea asta. Cîte sînt frumoase? Alea, vedetele, dar celelalte? Au altele, din alea, voce, temperament, vrăjeală.

Vergilică: *Dar tu de ce nu ești?*

Maria: Adică, ce vrei? Uite, ți-o spun, poate n-am ales pe cine trebuia. Am iubit și iubirea nu ajută la bani, iubirea adevărată, nu aia pe interes. Juma din cartea asta e și cu iubiri pe interes. Vezi tu vreuna care să fie căsătorită cu un bagabont? Nu, toți sînt cu ștaif. Asta înseamnă că au pus la timp mîna pe cine le trebuia lor.

Vergilică: *E banul pe femeile astea ceva de speriat!*

Maria: Dar să știi că au și transpirat săracele… au transpirat.

Maria răspunde

Loc de retrocedat cu capul

Morile care macină nervii proprietarilor

România, țara care era numită în perioada interbelică „Grînarul Europei", avea desigur pe atunci și foarte multe mori. Că erau mori electrice, de apă sau de vînt, toate au ajuns mori de stat, în agricultura de colhoz comunistă. Transformarea s-a produs într-o zi, în 1947, printr-o singură lege. Și a trebuit să treacă 50 de ani ca ele să iasă din avutul statului și să revină iar la privat. Numai că, parte tipic românească, morile nu au trecut la proprietarii în drept, ci la cine a știut mai bine cui să dea mălaiul. În general, mălaiul s-a scurs la APAPS, căci majoritatea morilor au ajuns în custodia sa. Ca și moara din Reviga, județul Ialomița, care a fost privatizată de APAPS în decembrie 2001, deși proprietarii făcuseră oficial notificare pentru ea din martie 2001. Dacă moara are o valoare de peste 500.000 USD, mălaiul cash care a luat calea APAPS-ului, spun surse din morărit, e pe puțin de 100.000 USD. Printre cei care au făcut demersuri ca familiei Cioceanu să nu-i fie retrocedată proprietatea este și musiu Gheorghe Savu, baronul Consiliului Județean Ialomița, care i-a abordat pe proprietari în stilul comunist: „Sînt Savu de la județeană... să faceți cum zicem noi, că ce vreți voi nu se poate! Ce, nu sînteți în toate mințile?!". Într-adevăr, e o nebunie în România să încerci să-ți obții dreptul garantat de Constituție.

Biroul de Investigații

Alexandru Vărzaru se ia cu mîinile de cap, căci

vede păduri tăiate în Harghita şi transformate în munţi de cherestea în portul Constanţa; vede concursuri pentru proiecte artistice finanţate de stat ciştigate prea uşor şi iar dă peste nişte nereguli pesediste în acordarea finanţărilor pentru amenajarea drumurilor din Iaşi. Toate acestea, puteţi să le vedeţi şi voi.

De ce nu se vede pădurea din cauza copacilor lipsă (I)

În raza Ocolului Silvic Gheorgheni, Harghita, se întîmplă lucruri demne de neuronii întortocheaţi ai agenţilor Mulder şi Scully. În luna august 2003, în urma unei furtuni cu un pronunţat accent unguresc, pădurea Alsoerdö a fost doborîtă la pămînt pe o suprafaţă de aproximativ 150 ha. Ca prin minune, furtuna nu s-a atins decît de copacii aflaţi în proprietate privată. Cine să fie de vină? Dumnezeu? Nu, desigur, mai ales că sîntem şi în Săptămîna Mare. Verificările efectuate de comisarii Gărzii Financiare au scos la iveală că Ocolul Silvic Gheorgheni a pus în posesie respectiva pădure fără să facă inventarierea fir cu fir, aşa cum îi cerea legea. Mai mult decît atît, Ocolul Gheorgheni a mai dat un ocol legii, menţionînd în documentele întocmite că nenorocita de inventariere s-ar fi făcut. Această neglijenţă, laolaltă cu altele, a avut drept consecinţă exploatarea frauduloasă a 20.000 de metri cubi de lemn de lucru (buşteni de brad), pentru care Ocolul a întocmit foi de însoţire a materialului lemnos, înscriind în fals datele privind beneficiarul mărfii şi numele delegatului asociaţiei de proprietari. Bineînţeles că Asociaţia proprietarilor de păduri nu a primit această marfă şi nu a emis documente legale în favoarea celor care au achiziţionat marfa. În urma derulării acestor operaţiuni, bugetul statului a fost păgubit cu peste 9 miliarde de lei, dar acesta nu e decît preludiul unei frumoase aventuri petrecute într-o pădure doborîtă la pămînt de furtună şi ilegalităţi.

(va urma)

Ghidusia sticlarului Ghilduş insultă ghilda sculptorilor

Imaginează-ţi că te cheamă Alexandru Ghilduş, că ai fost preşedintele UAP, că eşti profesor în sticlă optică, că eşti profesor la Academia de Arte şi prieten cu Iliescu, cu care te pupi în bărbi la parastasele naţionale. Imaginează-ţi că, dacă eşti amicul preşedintelui, nu contează că nu există sculptori în sticlă în afară de tine, dar dacă eşti în graţiile lui Iliescu, care este cel dintîi revoluţionar al ţării, înseamnă că ai toate şansele să ciştigi fără licitaţie concursul de machete pentru realizarea ansamblului comemorativ „Glorie eternă Eroilor şi Revoluţiei Române din decembrie 1989“. Încearcă să rememorezi că printre condiţiile de participare la un concurs din lumea civilizată se ţine cont de: obiective, iniţiatori, tip concurs, participanţi, calendar, modalităţi de înscriere, documentaţie, etape, prezentare lucrări etapizate, juriu, criterii de jurizare, dispoziţii finale şi tranzitorii. Adu-ţi aminte că la concursul pe care tocmai l-ai ciştigat nu se cunosc următoarele: numărul şi identitatea participanţilor, modalităţile de înscriere, documentaţia, componenţa juriului, criteriile de jurizare şi dispoziţiile finale. Încearcă să ţii cont de faptul că locaţia monumentului a fost arvunită în urmă cu cîţiva ani unui colectiv de sculptori, care a ciştigat un concurs internaţional, la care s-au acordat deja premiile. A învins, prin şmecheria pusă la cale de oficina Culturii, sticla ta optică din care ai confecţionat miile de plachete şi cupe ale parastaselor naţionale şi opacitatea unui sistem care ne-a siderat pentru a mia oară. A ciştigat macheta ta, pe care oricît ne-am străduit s-o reabilităm, tot n-am reuşi s-o comparăm decît cu un pion de şah, cu care i-ai făcut mat pe confraţii de breaslă, neobişnuiţi cu asemenea maniere de şarpe de sticlă. Imaginează-ţi, domnule Ghilduş, că partida nu e totuşi terminată, că revoluţia bunului simţ continuă şi că pînă la urmă victoria unei asemenea revoluţii te va devora cu sticlă cu tot, chiar dacă împărtăşeşti o altă optică.

Cum face PSD-ul 200 de miliarde într-o pauză de ţigară

Pauzele lungi şi dese / Cheia marilor succese. Ne scuzaţi pentru acest intro, reamintim cititorilor că revista noastră nu publică versuri. De aceea o să scriem acest text în proză şi cifre. Dar reţineţi, vă rog, ideea că pauzele egal succes. O pauză exemplară pentru acest text este cea pe care consilierii locali PSD din Iaşi au luat-o săptămîna trecută, fix la punctul la care se discuta încredinţarea directă a unor lucrări. Nişte mizilicuri de lucrări de amenajare a drumurilor naţionale 24 şi 28, fix pe porţiunea care traversează oraşul, care ar urma să coste vreo 200 de miliarde de lei. Conform proiectului de hotărîre de Consiliu Local, lucrările ar fi trebuit să fie încredinţate direct către Citadin, societate subordonată direct Primăriei. Şi fiecare leuţ ar fi trebuit să treacă prin filtrele Auditului Primăriei, controalelor de la Finanţe şi ale Curţii de Conturi, ca orice ban public cheltuit de o instituţie a statului. În plus, costul de producţie al lucrărilor ar fi fost cît se poate de scăzut. Puteţi deja să uitaţi de aceste avantaje. Pentru că proiectul nu a trecut. Şi nu în urma vreunor dezbateri ample, cu argumente, schiţe, grafice şi bugete. Nu a trecut pentru că la momentul votului, o parte dintre consilierii PSD erau la o pauză de ţigară. Pe bune, pe onoarea mea de fumător înrăit cu două pachete şi ceva pe zi. Ca urmare a acestei pauze tabagice, lucrările de 200 de miliarde vor fi încredinţate prin licitaţie. La care vă asigur că va participa şi Antrepriza de Lucrări Drumuri şi Poduri (ALDP) a lui Maricel Popa, om şi pesedist de afaceri. Şi aş băga mîna în foc că va cumpăra caietul de sarcini şi UMBrărescu de la Bacău. Cred că a venit vremea să se interzică reclama la ţigări şi în sălile în care se joacă meciurile de consiliu local, ca să nu li se mai facă pesedistilor poftă de pauze strategice şi blaturi fumate.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Năstase ne cere prietenia

După ce s-a instalat în televizoarele oamenilor, s-a înfipt iremediabil în măduva aparatelor de radio şi a pus şlapii pe paginile cu fete goale ale ziarelor, Adrian Năstase a-nceput să terorizeze cutiile poştale ale supuşilor săi. Ca în orice campanie electorală care n-a început, dar se respectă, cetăţenii patriei au şansa nesperată de a căpăta, printre facturi obeze, înştiinţări de plată, reviste porno sau somaţii, şi un calendar cu jumătatea superioară a premierului. Iată, în imagine, un exemplar din stolurile de vestitori ai primăverii de la Guvern care au poposit, deocamdată, în Piteşti. Deşi este evident că putea aduce lejer vreo 5 vacanţe de Crăciun pe an, duminici mai dese sau măcar mai multe zile de salariu, arogantul Năstase a oferit oamenilor, prin intermediul acestui calendar, ceva mult mai de preţ: „prietenia“ sa. Abia aştept să primesc şi eu un exemplar, ca să fiu prieten cu Adrian Năstase. O să intru în Gara de Nord fără să plătesc, o să merg beat la volan, de 1 Mai o să mă duc la grătar cu el şi cu fratele Berlusconi, iar într-o seară o să-l rog să-mi dea şi mie cheile de la Cornu, să văd şi io în linişte un film la video cu gagica mea.

Arogant 4x4

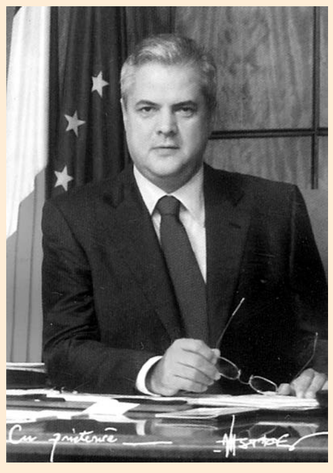

Am citit şi eu *Marele şoc*, ultima carte a domnului Tismăneanu. Ce să zic... E ceva acolo, întrebările sînt cu schepsis, dar romanul se termină cam în coadă de peşte. N-am înţeles dacă personajul principal este criminalul şi dacă ea, România, şi-a dat seama că el n-a iubit-o şi că în tinereţe a-nşelat-o cu una, Moscova.

Ion Iliescu, prezent la lansarea primei sale cărţi pe care n-a scris-o, ci a vorbit-o

Eu nu am făcut niciodată înţelegeri oculte pentru relaxarea regimului de acordare a vizelor de Marea Britanie. Am pledat doar pentru relaxarea cetăţenilor români de etnie rromă ce călătoresc pe sub vagoane prin eurotunel. Atîta loc dacă ar mai avea între boghiu şi podea, cred că am scăpa de toţi...

Mircea Geoană, cel mai coerent ministru de Externe din toate mandatele perfidului Albion Iliescu

Da, domnule, am furat! Şi ce? Am furat pentru copilu' meu. Păi, mîine-poimîine face 6 ani în burta lu' Mă-sa de Freitas şi tre' să-l dau la şcoală. Vreţi să rîdă colegii de el?

Gabriel Bivolaru - un infractor pesedist, care a învăţat de la fratele său, urinologul Gregorian Bivolaru, să se pişe cînd vrea el pe Justiţie şi Poliţie

Tati, zi mersi că am luat numai nota 5 la simularea de bac! Pentru 5 scapi uşor cu cadoul... nu trebuie să-mi iei decît un Porsche decapotabil. Ce, vroiai 10? După aia erai obligat să închizi Colibaşu', aşa cum mi-ai promis, ca să nu mă mai enerveze amărăştenii ăia cu Dacii care cred că au maşină.

Prinţişorul Andrei Năstase, un elev căruia nu-i e teamă că doamna ar putea să-i umple caietul de teză cu roşu pentru că, avînd girofar, poate să treacă oricînd pe roşu

Băi, nene, parcă e un făcut! Cercetările astea ale PNA-ului mă condamnă întruna la masterate silnice în ţări din ce în ce mai exotice şi unde n-am ce fura pentru că nu înţeleg limba!

Corneliu Iacubov, absolvent al şcolii postliceale de Miliardărie-Delapidologie „V. Hrebenciuc“, secţia învăţămînt la tot mai mare distanţă

dosarele chiXXL

Iacubov intră în istorie cu elicopterul

V-am mai povestit pe aici despre isprăvile fugarului Iacubov pe buza ruinelor de la Histria, unde gaşca lui de prădători, cu un contrabandist de ţigări în frunte, şi-a ridicat un complex de agrement cu preţul unor morminte antice băgate în mormînt. Să recapitulăm: terenurile au fost concesionate la scoruri cam din vremea grecilor, autorizaţiile s-au făcut greu sau deloc, instituţiile locale abilitate n-au avut destule ouă să intervină, iar Năstase şi-a lăsat iscălitura şi o prefăcută rugăminte („rog măsuri ferme“) pe un raport al Corpului său de Control. Ar mai fi de povestit că între timp cabanele de vacanţă ale lui Iacubov, care trebuia să conţină „40 de locuri de cazare“, au crescut şi s-au făcut viloaie în toată regula, numai bune de dus la produs, s-a urcat la nori şi un foişor cam cît un bloc ANL, iar undeva într-un colţ, ferită de ochii pesediştilor care au rămas doar la jeep şi şalupă, a răsărit o pistă de aterizare pentru elicoptere. Zilele trecute am trecut pe lîngă complex, ca să-l salutăm şi noi încă o dată, iar la o aruncătură de lansetă de poartă odihnea un Aro din cretacic al Poliţiei de Frontieră. Dar care, sigur, camufla un vehicul complex, gata-gata să se ia la trîntă cu dăunătorii de alături, adică muştele alea care ar fi îndrăznit să se aşeze pe elicopterele moldovenilor lui Iacubov.

Noi vrem pămînt de vile

Cel mai cochet cartier al Iaşiului e aşezat pe nişte coline mărginaşe, într-o comună limitrofă. Să mai zică cineva că n-au ţăranii bani! Şi sînt numai ţărani unul şi unul: şeful baroului ieşean, Adrian Mogoş, fostul şef al Consiliului Judeţean, Vladimir Tănăsoiu, şeful CET, Ion Mihai, Romeo Mistreanu, fostul şef al RADET, Petru Gîrlea, fostul şef al regiei locale de transport. Iar ce a făcut acolo procurorul Dan Bădărău se cheamă deja bloc de ţăran. E drept, terenurile pe care şi-au făcut aceşti ţărani viloaie au fost luate de la alţi ţărani, aproape gratis. E vorba de data asta de localnicii comunei care nu şi-au mai putut recupera terenurile din zonă. Din cauză că de la un timp nu prea mai erau de găsit, fiind ascunse sub vilele nou apărute. Şi pentru că vreo trei legi le dădeau dreptul proprietarilor să le redobîndească, şi ca să evite o răscoală în an electoral, primăria a scos pe şest o hotărîre prin care aceştia primeau, în schimbul terenurilor furate pentru vile, terenuri arabile şi de pădure de foioase. Spre exemplu, Băluţescu Nicolae, pe un teren de 19,6 ha (în valoare de 400.000 USD pe piaţa imobiliară), are dreptul la 5 ha teren arabil şi 14,6 ha teren pădure de foioase. De unde ar fi făcut rost primăria de zeci de hectare de pădure? Simplu, probabil că din Brazilia, unde primarul Chirilă se pare că şi-a petrecut un binemeritat concediu şi unde probabil că a încercat să-i convingă pe cultivatorii autohtoni să renunţe la plantaţiile de cafea, ai căror arbori sînt taman buni ca lemn de foc pentru ţăranii din Bîrnova. Alţii decît ţărănoii din Iaşi.

Ministerul Educaţiei şi-a detonat o bombă sub corupt

Scandalul monopolizării pieţei manualelor şcolare de către favoriţii PSD erupe din nou. Pentru azi vă oferim un exemplu de licitaţie dreasă din topor de lotrii ministrului Athanasiu. Ia auzi. Pe 25 martie, în *Monitorul Oficial* a fost publicat anunţul. Pe 25, zic, puteai citi în *MO* că deja de 2 zile („începînd cu 23 martie“) putea fi obţinută documentaţia privind competiţia pentru adjudecarea unui număr de 126 de titluri de manuale. Data-limită pentru depunerea ofertelor este anunţată pentru, hăăt, 21 aprilie. Ai avea, cum ar veni, aproape o lună ca să scrii 126 (o sută douăzeci şi şase) de manuale pentru clasele a 9-a şi a 10-a. Cu mult umor, anunţul precizează şi că „ofertele vor fi deschise pe 21 aprilie la ora 12,30“. Rădem de chestia cu ora, pentru că joia trecută (1 aprilie), la ora 12, persoanele care încercau să obţină caietul de sarcini primeau cu nonşalanţă răspunsul că „încă nu le avem“. Motivul? „Nu s-au semnat.“ Dincolo de faptul că ministerul publică anunţuri mincinoase, cu întârziere, ideea de a organiza o licitaţie pentru manuale de clasa a 10-a – an de studiu pentru care încă nu există o programă – în baza unor caiete de sarcini care, la o săptămână de la anunţarea licitaţiei, încă nu existau nu înseamnă decât că se pregăteşte un cadou eternelor edituri Aramis şi puii (Mega Press, Ana 2000, *Tribuna învăţământului,* Afişele PSD). Proprietarul Aramisului, dl. Sorin Peneş, are deja monopolul pentru manualele din ciclul primar. Mecanismul folosit astăzi pentru a i se da drumul şi pe pajiştea claselor a 9-a şi a 10-a este prima recunoaştere explicită a faptului că ministerul nu e în serviciul publicului, ci un amărât prezervativ pe organul mafiotului.

Rodica trece, găurile la Petrom rămîn

De la o vreme, angajaţilor PECO Dolj nici iarba nu le mai place, nici gura nu le mai tace. Şi dacă stai să îi asculţi, o să auzi că au probleme omeneşti, de viaţă. De pildă, restructurarea filialei, care se apropie. Din cauza faptului că PECO Dolj are nişte pierderi cam uriaşe şi vreo 60 de miliarde de lei datorii, în curînd o parte din angajaţi vor lua drumul trist al şomajului capitalist. Şi cum să nu aibă pierderi dacă la cîrma acestei teribile filiale Petrom stă triumviratul Arabu-Iordache-Pisică, de plăcută amintire pentru Rodica Stănoiu, care le va da acatiste pînă la adînci senectuţi pentru că i-au cumpărat casa cu 100.000 de coco. Dar hai să vorbim acum despre altă blestemăţie a băieţilor. În 2002, de exemplu, cei trei au pus semnătură de la semnătură şi au cumpărat pentru PETROM două benzinării de la o firmă particulară, SC REDEXIM. Dar poate că PETROM-ul avea nevoie de ele, poate cumpărătura se justifică, veţi zice. Ştim şi noi... nu prea credem, din moment ce pe străzile respective, Caracal şi Romaneşti, mai erau două benzinării PETROM, care acopereau zonele respective. Dar poate că erau ieftine ca braga, o să ziceţi iarăşi. Aiurea, au costat 60 de miliarde de lei împreună, iar evaluatorul local, un anume inginer Pletea, strîmbase din nas şi spusese că mai mult de 16-20 de miliarde cele două nu fac. Una peste alta, SC REDEXIM avea ipotecate la bancă aceste două benzinării şi regulamentul de ordine interioară al PETROM interzice filialelor să cumpere bunuri ipotecate. În concluzie, avem următoarea situaţie: trei directori cumpără la un preţ supraevaluat două benzinării ipotecate de care PETROM nu avea nevoie. Sus, la vîrf, conducerea de la Bucureşti îşi dă încuviinţarea. Vi se pare o chestie misterioasă, nu? Poate că zvonul care a circulat la vremea respectivă pe holurile filialei explică totul. Iar zvonul spunea că la bază achiziţiei a stat un telefon de la un anume senator gras de Dolj, mare poet pe vremuri la curtea lui Ceauşescu, care a insistat că benzinăriile trebuie cumpărate. Vedeţi ce putere are încă literatura?

Biroul de Investigaţii

Mircea Toma vă recomandă

jocul de societate pentru jeguri „Ocupaţi România“. Jucătorii de săptămâna asta şi-au înfipt vile peste proprietăţile ţăranilor din apropierea Iaşilor; un alt gunoi şi-a întins taraba „Aramis“ peste toată piaţa de manuale şcolare; dar ţepele de la Petrom Dolj şi tot restul mârlăniilor pălesc pe lângă ambiţia bandei lui Iacubov să-şi tragă heliport peste morminte greceşti la Histria.

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Gura bate guru

Guru Bivolaru a mărturisit anchetatorilor că a făcut sex cu 6.000 de femei. Totuşi, anchetatorii sînt de părere că aproximativ 4.000 dintre acestea, înainte să le facă Bivolaru femei, erau eleve.

Enervare humanum est

Tatăl solistei Andra vizionează periodic casete despre „Cum să ne păstrăm calmul“. Mai întîi, el le vizionează seara, cînd toată familia se uită la Atomic TV ca s-o vadă pe Andra şi el nu poate să vadă meciul, iar apoi noaptea, în reluare, cînd se întoarce fiică-sa de la discotecă.

Bătaia e ruptă din raiting

Mihaela Tatu a declarat: „Ultima bătaie am luat-o de la părinţi, cu o zi înainte de nuntă“. Mult mai interesant era să ne spună cînd era cît pe-aci să ia ultima bătaie de la bărbatu-său, adică după fiecare emisiune.

Taxi fraier

Senzaţional! Mihai Trăistariu (ex-Valahia) şi-a recuperat 2.200 de euro uitaţi într-un taxi! Explicaţia? Se pare că taximetristul a înapoiat portofelul fiindcă l-a recunoscut pe Mihai şi se temea să nu fi fost, în tot acest timp, filmat cu camera ascunsă. Ar fi riscat astfel să se facă de rîs în faţa colegilor pe motiv că e singurul taximetrist din Bucureşti care nu ascultă manele în maşină.

Fanii lor sînt mai deştepţi decît ai celorlalţi

Story ne anunţă că Loredana, Holograf şi Voltaj vor cînta în campania electorală a PSD. Opoziţiei nu-i mai rămîne decît să semneze contract cu Paraziţii, care să-şi bage biiip-urile în electoratul PSD.

Allons, elefant de la patrie

Angela Similea şi Victor Surdu au fost într-un safari în Africa de Sud. Acolo, doamna Similea a croşetat nişte costume de camuflaj, iar domnul Surdu şi-a curăţat flinta, apoi au plecat împreună la vînătoare în cimitirul elefanţilor.

My safair lady

muzeul figuranţilor de ceară

Jurnalul, ca specie onanistică

În presă, timpul vindecă orice rană. Rănile sufleteşti, mai ales, se vindecă într-un timp de, să zicem, şapte ani. Cam atît a durat pînă ce Ion Cristoiu (un mare ziarist mic, dar, după cum vom vedea, vioi în sufragerie) a renunţat la geacă de blugi de la „Europa“ şi a revenit la sentimente editoriale mai bune faţă de o revistă mondenă. Să-i zicem *VIP*. Ei bine, am aflat săptămîna trecută, de pe chiar prima pagină a respectivului săptămînal, că Ion Cristoiu publică, înăuntru, „un jurnal al ideilor sale mondene. Şi nu numai“. Şi tare ne-am mai bucurat (că de citit n-am avut, ca de obicei, răbdare), întrucît, ca vechi consumatori de memorialistică, eram obişnuiţi numai cu jurnalele intime. Şi nu numai: chiar înspăimîntător de detaliate. Imaginaţi-vă numai un Ion Cristoiu de pe vremuri, la fel de mic, dar mult mai lat, cum stă revărsat pe canapeaua din sufragerie şi, în miez de noapte, cînd Biblioteca Academiei e închisă, se uită la casete porno (cu intelectuale şi negri, sper)!

E numai unul dintre episoadele de coşmar descrise de ziarista Magdalena Amancei în 1997. Cînd, după despărţirea ei groaznic de dureroasă de Cristoiu, a publicat un jurnal detaliat al relaţiei lor în aceeaşi revistă *VIP*. Normal, din jurnalul Magdalenei reies multe alte aspecte mondene şi ideatice din viaţa celebrului ziarist de pe vremea găinii care a născut pui vii. Şi nu numai despre onanism şi casete porno (îmi amintesc, de exemplu, un episod senzaţional despre Cristoiu şi perversul şarpe cu ochelari Măgureanu). Dar, iată, Cristoiu nu e un tip ranchiunos atunci cînd vine vorba despre noi spaţii tipografice în care să se desfăşoare. Şi, dacă aşa stau lucrurile (cu presa, cu timpul şi cu rănile), îl aşteptăm şi noi, peste şapte ani, la rubrica „Analiză finală. Nea Vergilică întreabă“ sau „Jurnalul lu' Maria“.

Manechinele de la juridic, forţa de intervenţia rapidă

Cu scuzele de rigoare, vom consuma spaţiul ce urmează cu ceva referiri la un anume Costin Mărculescu, fost actor de mică perspectivă, fabricant angro de fotomodele expirate şi viitor fost cîntăreţ cu apariţii jenante la Atomic TV, secţiunea „corul clasei a III-a C“. Printre atîtea şi atîtea activităţi de mic succes, omul găseşte timp să-şi ajute şi amicii care-i făceau servicii, în sensul că-i mai găzduiau unele articole de slavă în (aproape) fosta versiune a revistei *Atac la Persoană*. Astfel, unul din (ex-)şefii de acolo lua cu sine, în deplasări, pe lîngă strategiile de negociere, şi nişte exemplare din colecţia de manechine a lui Mărculescu, numai bune ca să calce-n picioarele alea lungi şi aproape drepte puterea de concentrare a părţaşilor la discuţii. Ca să priceapă lumea cine-s acei boboci de fată care ţin atît de aproape, băga un „Cutărica, mergi, te rog, pînă la jeep şi adu-mi batista!“, urmat imediat de lămuririle de rigoare – „Ea este cutărica, jurista noastră, tocmai a cîştigat un proces“. După care jurista venea fuga-fuga şi elibera fruntea şefului de sudoare, dovedind pînă şi calităţi de inamic al grăsimii.

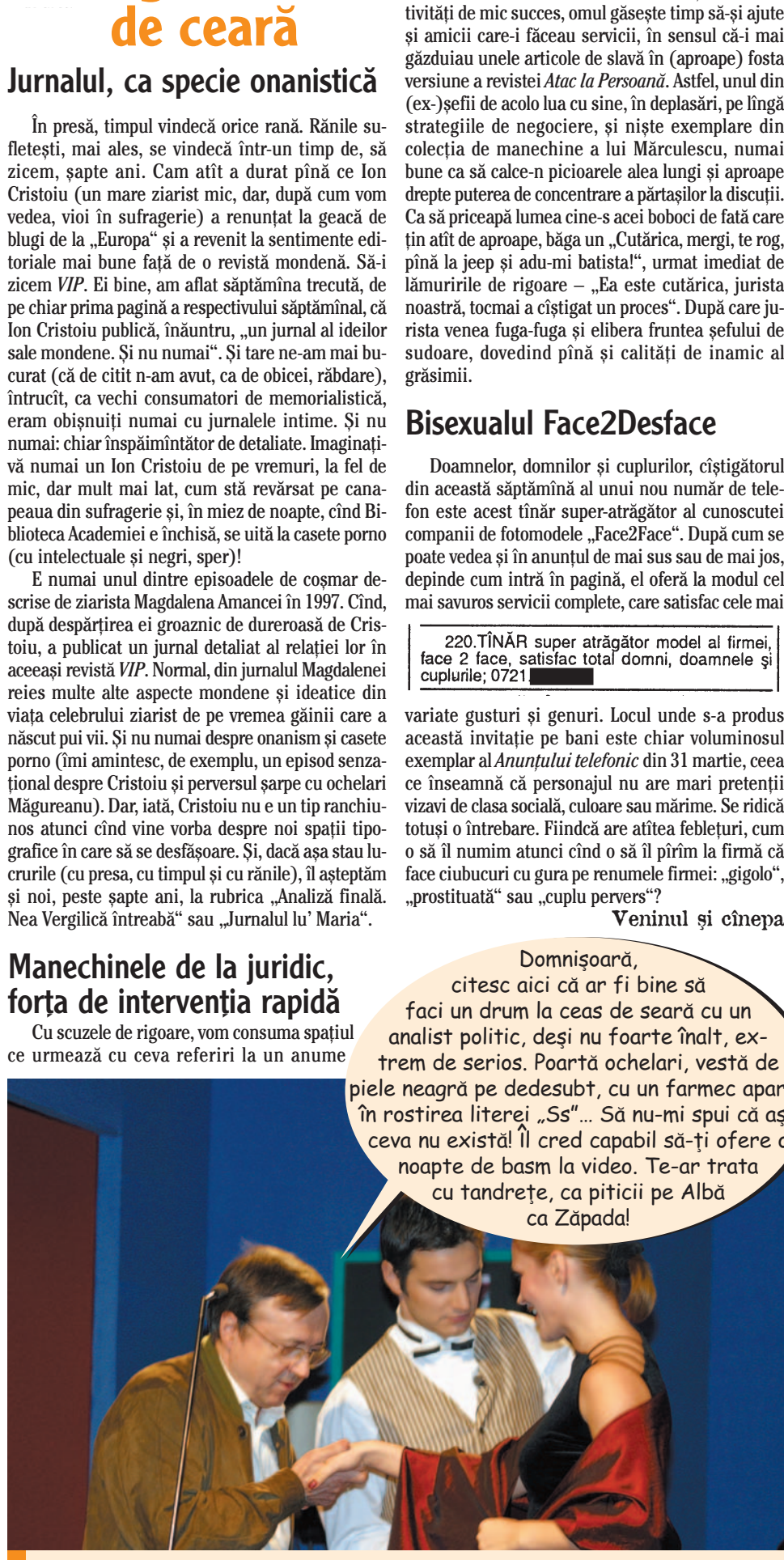
Domnişoară, citesc aici că ar fi bine să faci un drum la ceas de seară cu un analist politic, deşi nu foarte înalt, extrem de serios. Poartă ochelari, vestă de piele neagră pe dedesubt, cu un farmec aparte în rostirea literei „Ss“... Să nu-mi spui că aşa ceva nu există! Îl cred capabil să-ţi ofere o noapte de basm la video. Te-ar trata cu tandreţe, ca piticii pe Albă ca Zăpada!

Ion Cristoiu, supărat că după ce Sadoveanu a fost numit „Ceahlăul literaturii româneşti“, lui nu i-au mai rămas ca înălţimi de supranume decît Munţii Bărăganului

Bisexualul Face2Desface

Doamnelor, domnilor şi cuplurilor, cîştigătorul din această săptămînă al unui nou număr de telefon este acest tînăr super-atrăgător al cunoscutei companii de fotomodele „Face2Face“. După cum se poate vedea şi în anunţul de mai sus sau de mai jos, depinde cum intră în pagină, el oferă la modul cel mai savuros servicii complete, care satisfac cele mai

220.TÎNĂR super atrăgător model al firmei, face 2 face, satisfac total domni, doamnele şi cuplurile; 0721[redacted]

variate gusturi şi genuri. Locul unde s-a produs această invitaţie pe bani este chiar voluminosul exemplar al *Anunţului telefonic* din 31 martie, ceea ce înseamnă că personajul nu are mari pretenţii vizavi de clasa socială, culoare sau mărime. Se ridică totuşi o întrebare. Fiindcă are atîtea fleblețuri, cum o să îl numim atunci cînd o să îl pîrîm la firmă că face ciubucuri cu gura pe renumele firmei: „gigolo“, „prostituată“ sau „cuplu pervers“?

Veninul şi cînepa

e lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

Ziariştii cîntă, investighează şi dansează

Cupa Presei la Cîntat a fost, aşa cum speram, un succes deplin: nu ne mai aducem aminte aproape nimic din ce s-a cîntat joi seara, la Music Club. La un moment dat, ni s-a tăiat melodia (la blonda aia de la TVR? cînd au venit Andreşanca şi Căpitanul Vijelie? la Grupul Sanitar? cînd a cîntat „O Sole Mio“ Buzdugan?) şi nu mai ştim decît că au cîştigat nişte puşti de la *20 de ani*. Lucru pe care l-am aflat, normal, din presă, a doua zi, cînd ficatul nostru era ca o strună de ghitară în mîinile unor ziarişti de investigaţie: adică varză. În fine, să lăsăm imaginile să vorbească împleticit.

Mass-melodia

Grup de ziariste de investigaţie arătîndu-ne că din salariul lor nu-şi permit să-şi cumpere ţoale decît de la chioşc

Daniel Buzdugan explicîndu-i acordeonistului că el nu ştie să cînte la trombon, ci la tomberon

Trimisul special al *Academiei Caţavencu,* într-un tête-à-tits de pagina 1 cu Laura Andreşan

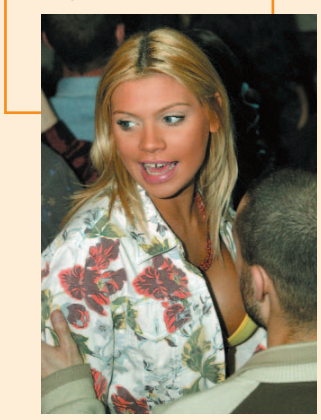

Bodo de la Proconsul, membru al juriului, asaltat de o ziaristă care vrea să-i facă dezvăluiri senzaţionale, începînd cu tricoul

Cătălin Măruţă, prezentatorul concursului, la aflarea veştii că în ţară e corupţie şi presa n-a dat jos nici un cîntăreţ de muzică uşoară

Localul bălan

De la Irish vine fata

O seară friguroasă de iarnă. Afară se umflă-n pene alizeul turbat de la malul mării. Înăuntru, în local, este cald şi bine. Şi un cîine ar fi bun acum, să te lipeşti de coastele lui îmblănite. Aşa gîndeşte şi tîrfa ştirbă, coafată cu ciobul de rachiu, care se zgîieşte pe geam în ***Irish Pub***-ul din Constanţa. Englejii ăia bine făcuţi, ataşaţi la berile de lîngă geam, sugerează o noapte cu acţiune, reacţiune şi nişte eventuale erupţii cutanate. Urîta bate în fereastră. Nici un rezultat, britanicii şi-au proptit privirile tulburi pe fustele din local. După un rînd de gin, însă, bătaia din geam li se pare deja un „knock-knock“, astfel că devin brusc cooperanţi. Ciobita de afară este invitată tandru înăuntru, ca să-şi descreţească tenul scorojit, care n-a mai văzut apă şi tencuială de la ultimul vas cu soldaţi americani din trupele NATO. Bă nene, da' lordul, cînd vine o doamnă la masă, lord rămîne: machitorii ăia cu feţe roşii şi păr de culoare incertă execută un stand-up elegant şi privesc la bucata de carne ce pluteşte deja către portofelele lor. „Ramona!“, se recomandă ea. „Helău, Ramăona!“, îngaimă băieţii şi, într-un echilibru incert, sărută pe rînd mîna aceea ostenită cu care „Ramăona“ strînge seară de seară sudoarea frunţii sexului ei.

O seară răcoroasă de primăvară. Afară, alizeul turbat de la malul mării îşi face în continuare datoria. Şi în *Irish Pub*-ul din Mangalia este cald şi bine. Evident mai dezgheţate, fetele de la Mangalia trec peste preludiu şi intră direct în subiect, la masa din mijloc, în coasta unor irlandezi. Responsabilul cu ordinea le şuieră scurt să se care mai spre uşă. Pe hol, alt stol. Un grec intră la mijloc şi, din cauza lui, fetiţele pornesc un seminar complex, pe teme de blenoragie şi ba pe-a mă-tii, undeva la limita păruielii. Cînd cele două tabere (curăţele şi cu evidente urme de parfum bulgăresc pulverizat direct pe haine) se ceartă, apare a treia, evident. Deşi dotate doar cu trening şi tenişi, cele două din ultimul val nimeresc exact la masa filipinezilor, apăruţi între timp, şi, după cîteva cuvinte cu pretenţii de limbă engleză, se ţin deja de mînă. Băieţii ăştia nu-s atît de rafinaţi ca englezoii de mai sus. Unul e chiar în sandale din colecţia de vară, dar, la urma urmei, cei 30-50 de dolari ai filipinezilor au aceeaşi forţă cu cei 30-50 de dolari sau echivalentul lăsaţi în urmă de britanici.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

- *ca la mama acasă; ca la tata acasă; ca la mine acasă; ca la mă-sa acasă.*
- *ieftin ca braga;*
- *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
- *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
- *numai dacă te invită cineva care plăteşte.*
- *poţi să şi adormi; curăţel; ai grijă pe unde păşeşti; n-ai putea să mai rabzi?*

Dosarele hardcore

Senzațional! Rendez-vous de cinci stele pe umăr într-un hotel din Roma

Dosarul Vettovaglia se întoarce pînă în pînzele albe

Pentru cei dintre dumneavoastră care au deschis mai tîrziu cartea *Ambasadorul* (publicată în decembrie 1996): Jean-Pierre Vettovaglia a fost ambasadorul Elveției la București pînă în aprilie 1996. Cei mai experimentați dintre cititori (cel puțin în domeniul sexului și diplomației) își amintesc, desigur, că relația lui Vettovaglia cu ziarista Floriana Jucan începuse, la obiect, cu un an înainte. Și că, în momentul în care bietul Vetto a fost demis, iar nevastă-sa a aflat, normal, ultima, despre Floriana se spunea că este agent SRI, iar despre Virgil Măgureanu – că a regizat de sub plapumă întreg scandalul. Ba chiar că i-a băgat agentei microfoane prin locuri în care diplomații de carieră știu să caute doar dacă au absolvit școala de agenți 007 și seminariile Laurei Andreșan. În fine, asta a fost demult, pe vremea cînd Măgureanu încă mai însemna ceva pentru opinia publică, nu doar pentru Lia Roberts. Dar acum, cînd securiștii pîndesc, ca de obicei, din umbră, iar Floriana Jucan nu mai scrie cărți de

suflet cu ambasadori din garsonieră, ci versuri (după cum ați putut constata săptămîna trecută), istoria se repetă puțin mai mult.

Deci se pare că prima misiune pe care poeta favorită a răposatului Gigi Kent a primit-o după recenta absolvire a Colegiului Național de Apărare este reactivarea relației profesionale cu Jean-Pierre Vettovaglia. Motivul: SRI a aflat că a fost proaspăt uns ambasador al Elveției la Paris, lucru care pe noi nu ne deranjează, dar pe alții, după cum se vede, îi cam interesează. Suficient cît s-o trimită pe Floriana într-o scurtă călătorie de contact și aduceri aminte la Roma (nu la Paris, ca să nu afle și ziariștii francezi cu ce ambasador pervers au de-a face). Faptul s-a petrecut în week-end-ul trecut (2-4 aprilie) – depun mărturie niște bilete de avion emise pe numele Jucan, iar obiectivul turistic vizat de cei doi vechi amorezi a fost și el identificat: un apartament primitor din hotelul „Excelsior“ (Via Vittorio Veneto 125). Unde, în treacăt fie spus, s-au tras cadre din *La Dolce Vita* (F. Fellini) și cine știe cîte cupluri celebre, ascunse de ochii nevestelor. Ca fapt divers, normal, de viață, am mai fost informați că Floriana l-a băgat pe Vettovaglia și prin niște magazine de firmă (motivul oficial: Floriile), îmbinînd utilul cu plăcutul și cumpăratul. Prinde bine o țoală Versace lîngă dresurile de schimb și prezervativul conspirativ: în luna mai e ziua de naștere a ambasadorului și cine știe prin ce camere de hotel de la Mediterana o scoate omul, ca să-i arate răsăritul.

Biroul de moravuri ușoare (secția ambasade)

VIP-u'de la cablu

bîrfe din televiziune

● Același Fan club Oana Andoni de la *Academia Cațavencu* este în măsură să vă dea o veste îndelung așteptată. S-a bătut în cuie, se fac ședințe foto: un *Altfel de jurnal* de la PRO TV va începe în curînd, cu Oana Andoni la pupitru și cu Mihai Dedu lîngă ea. Dar noi nu renunțăm așa ușor, încă mai sperăm: poate se mai dau probe pentru postul de prezentator la rubrica meteo, că de două săptămîni ne antrenăm în *Cațavencu* în speranța că se strică vremea și poate ne dă Oana telefon să ne invite la bustul gol sub o umbreluță.

● Anaximandru? Anaximene? Kalimera? Kalispera? Panatinaikos? Olimpiakos? Tzatziki? Țțț! Stimați țititori, despre Roxena Țiuhulescu este vorba, fata cu pițioare lungi de la *Pro Motor,* care ț-a apucat să învețe limba greacă la Țentrul Cultural elen. De țe? Deoarețe se mărită cu Dimitri, om de afațeri grec de-al nostru, ortodox ți băiat finuț, ți vrea să înțeleagă țe zițe mama soacra ți cumnații ți toate alea. Noi îi urăm sucțes ți să fie femeie de cață, ca la tradiție la noi: femeia spală vațele, dar numai barbatu' țparge farfuriile!

Găinușă s-a lansat la Zoo Băneasa! Urmează Circul de Stat?

În ciuda faptului că e un om ocupat cu diverse texte, la Prima TV și la Kiss FM, Găinușă face ce face și mai lansează o carte. Deci e de presupus că, atunci cînd nu face nimic, el de fapt scrie. A doua lui carte, intitulată simplu, firesc, *Cotcodăceli,* a fost lansată chiar săptămîna trecută, unde altundeva decît la Grădina zoologică (Zoo Băneasa, cum ar spune Artanu), în „Exotariu“ – unde se găsesc papagalii și alte păsări exotice de casă. Cartea este, în consecință, o colecție de chirăieli, cotcodăceli și alte triluri umoristice în grup. Ca personaje, apar Mistrețu' (de la pavilionul de mamifere neprietenoase), Pușțiu' (de la camera de luat vederi color cu Găinușe) și Cătălin Dezbrăcatu' (de la exotariul cu vedete și papagali din showbiz). Cartea mai conține un episod de sitcom, rămas la sertar în stadiul de proiect, și bomboana de pe tort: un text de proză scurtă, dar științifico-fantastică, publicat, în premieră, într-un almanah *Academia Cațavencu.* Lansarea a avut deci de toate. L-a avut inclusiv pe Huidu, autorul prefeței, care n-a venit cu mîna goală, ci cu piciorul în gips.

Exotarius al lui Istaspe

Cenaclul „Rică Venturiano“ merge mai departe!

O campioană olimpică și mondială la gimnastică participă la naționalele de lirism

Azi este rîndul Mariei Olaru să debuteze la cenaclul nostru, cu o poezie de dragoste, în cel mai pur stil liric. Campioană europeană în 1998, mondială în 1999, medaliată cu aur la Jocurile Olimpice de la Sydney (cu echipa) și vicecampioană olimpică la individual compus, Maria Olaru evoluează fără complexe la rime paralele și sărituri cu epitetul.

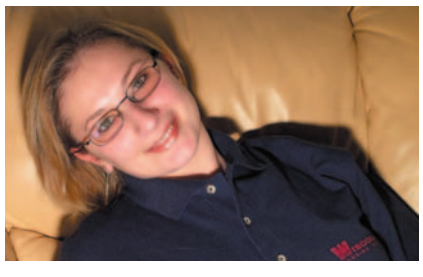

...

Nu știi cine sunt și nici ce sunt.
De aceea cred că nu mă poți iubi,
Dar eu mă integrez biografiei tale
Și fără mine n-ai putea să fii.

De fapt, de mult timp eu trăiesc în tine
Sunt tot ce tu iubești și tot ce nu iubești.
Rea și bună sunt, durere și speranță.
Dar fără mine nu poți să trăiești.

Și pretutindeni te urmez, în somn.
Sunt lîngă tine, dorm pe perna ta.
Obsesie și chin, îți sunt otravă.
Dar fără mine nu poți exista.

Sunt cîntec trist și sunt duioasă șoaptă,
Molatec lat sunt, de spînzurătoare.
Lumina ce-ți sărută ochii sunt.
Dar ură sunt și flacără mistuitoare.

Sunt jar mocnind sub platoșa cenușii,
Sunt înecată-n lacrimi însăși geana ta.
Tăcere sunt, geamăt și-ntuneric;
Dar fără mine nu poți exista.

(...)

Furtună sunt, tristețe, dezmierdare.
Sunt tot ce n-ai știut, sunt tot ce știi,
Sunt lacrimă, sunt zbatere amară.
Dar fără mine n-ai putea să fii.

Un sentiment limpede

De cele mai multe ori, cînd un prim-ministru (să zicem, Mischiu), chiar un președinte (Milu), ori o agentă secretă (Floriana) pun mîna pe toc să-și reverse preaplinul, preaplinul siluiește, cu perversiuni și figuri, gramatica. Iar cînd un sportiv se hotărăște să schimbe-ntîia oară bîrna-n condei și mingea-n călimară, se sparie gîndul. Pînă și vagi rudimente de română par prea mult. Așa că am apucat resemnat foița de hîrtie a Mariei Olaru, spunîndu-mi că un campion nu e musai să le știe pe toate. Cînd colo, ce să vezi!? Nu tu emfază, nu tu gongorism, nici un anacolut, fără ezitări, fără reproșuri și fără inhibiții. Un sentiment limpede și o frază clară. Și un vers rar: „Molatec lat sunt, de spînzurătoare“. Ehei, dacă autorii chinuiți de fantoma originalității ar fi învățat de la tine, Maria, lumea ar fi fost mai frumoasă.

Florin IARU
(poet, editorialist *PRO Sport*)

Catavencu
internet
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Graba *strike* treaba

În urmă cu o săptămînă a fost lansat pe piaţă unul dintre cele mai aşteptate jocuri multiplayer ale anului: **Counter-Strike Condition Zero**. Cine n-a auzit de CS, celebrul *add-on* pentru **Half-Life,** de cinci ani de zile lider incontestabil al sălilor de Internet, poate să se mai uite puţin la *screenshot*-uri şi apoi să treacă direct la recomandările colegului Dragoş Frăţilă, alias Net Plus Ultra. Ceilalţi, *get in position and wait for my go,* întrucît *Academia Caţavencu*, departamentul „Jocuri de PC şi concursuri“, a pus deja mîna pe pachet în original (mersi *Best Computers).* Acesta conţine trei CD-uri: de pe două se instalează CZ, iar pe celălalt sînt ultimele zece filmuleţe din mult amînatul Half Life 2 (băieţi, din ce am văzut acolo, HL2 va fi genial!).

Despre CZ o să vă împărtăşesc primele impresii la cald, unde „la cald“ înseamnă că jocul se află chiar acum activ sub comanda ALT-TAB. CZ este un *stand alone* (n-are nevoie de HL), cu o variantă *single* intitulată „Deleted Scenes“ şi cea clasică *multiplayer*. La o primă vedere, „Deleted Scenes“ pare un banal shooter aducînd a Delta Force Black Hawk Down: extrem de liniar, grafică slabă, multe bug-uri (inamicii mor cam pe la al treilea glonţ tras în cap cu sniper-ul; de fapt, nu mor, ci pare că se culcă brusc pe jos). În schimb, CZ aduce îmbunătăţiri pe ici, pe colo, prin părţile esenţiale. Hărţile s-au înmulţit şi au suferit un *face-lift* vizibil, avem arme şi echipament nou (de exemplu, scuturi pentru *counteri),* texturile sînt foarte superbe, iar boţii (cred că este vorba de o versiune PodBot) sînt cei mai senzaţionali. Vorbăreţi de n-ai mai pomenit, ei raportează practic fiecare mişcare („I'm gonna camp in side B“), sînt extrem de atenţi („I heard something overthere“), ţi-l toarnă imediat pe tipul cu bomba („The delivery boy spotted!“), ştiu să ţină singuri contabilitatea („Two guys left“) şi se bucură la victorie ca nişte copii mici („I Am Dangerousss!“).

Sînt şi unele minusuri (cică n-ar fi mare diferenţă între CZ şi modul 1.6 din CS), însă le trecem cu vederea, şi numai din respect pentru vîrsta înaintată a unui motor grafic ajuns la venerabila etate de cinci ani.

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Premiile Nobel sunt foarte bune, e un lucru bun că există, ar fi foarte rău dacă nu ar fi cineva care să premieze oamenii care îmbunătăţesc viaţa altor oameni. Dar premiile Nobel sunt incomplete. De exemplu, ele nu premiază descoperirile din domeniul antiplictiselii. Astfel, rămân nepremiaţi eroi necunoscuţi care ne ajută să ne pierdem timpul în mod plăcut la www.urban75.org/useless/bored.html.**

■ **În clasa a şaptea, pe la a patra oră de chimie, am învăţat pe de rost primele 30 de elemente ale tabelului periodic. I le-am recitat frumos profei de chimie şi am luat un 9. O colegă învăţase doar 20 şi a luat un 10 cu felicitări. A fost momentul din care am început să urăsc chimia, ură exprimată în medii de 5 până la sfârşitul liceului. În schimb, am iubit şi iubesc tabelul lui Mendeleev. Iar ieri l-am găsit pe cel mai frumos din lume la www.element-collection.com/html/installations.html şi cred că o să îl cer în căsătorie.**

■ **Am găsit un site pe Internet, dar nu o să vă spun care. Ideea e că am învăţat cum să fac hacking la cel mai înalt nivel, adică la nivel de sateliţi NASA. Aşa că am făcut un hacking mic într-o seară, de încălzire, am preluat controlul unui satelit american, am făcut nişte poze faine la nişte locuri frumoase de pe Pământ, după care am mai făcut un hacking şi am băgat imaginile în topul celor mai reuşite poze făcute din satelit de la www.spaceimaging.com/gallery/top10_2003.**

■ **Şi pe final de ediţie, pe scurt, câteva link-uri alandala, dar haioase: găsiţi un filmuleţ cu pisici haioase la www.holylemon.com/funny-video-clips/funnycats.html, găsiţi un flash haios la fightingfury.gamepoint.net/endoftheworld.swf şi găsiţi o reclamă haioasă la www.eds.com/superbowl/sb_cats.shtml.**

Net plus ultra

Rețeaua fără nume

Punct ochit, .ro lovit

.RO Domain Name Dispute Decisions
Decizii privind cazurile de disputa˘ asupra numelor de domenii .RO

No	domain name nume domeniu	date +- data˘ -+	narrative descriere
1	adriannastase.ro	2003-04-21	SUSPENDAT - S-a adus la cunostinta registrului de domenii .RO ca˘ actualul detina˘tor al domeniului a înregistrat domeniul în scopul revânzarii SUSPENDED - It has been drawn to ROTLD registry's attention that the registrant has registered the name in order to resell it.
2	agnona.ro		BLOCAT("înghetat" datele) - Exista un litigiu în curs de

În caz că n-aveți unde să vă investiți alocația și nu știți pe nimeni la PSD ca să mai dați din ea ca șpagă, vă atragem atenția asupra unei oportunități de a face bani folosindu-vă de numele politicienilor fără să vă compromiteți: puteți închiria domenii pe Internet pe numele aleșilor. La www.adriannastase.ro s-a băgat deja cineva, dar nu vă dați bătuți: încă mai puteți cumpăra domeniile Danei și pe ale lui Mihnea și Andrei – poate e mai bine așa, că dracii

The domain dananastase.ro is free, so you can register it now.
.RO Domain Registration Form

The domain andreinastase.ro is free, so you can register it now.
.RO Domain Registration Form

The domain mihneanastase.ro is free, so you can register it now.
.RO Domain Registration Form

ăștia mici mai mult ca sigur au primit de la bunica și bani de site. Ar mai fi pe liber Nina și Ion Iliescu, nu strică să încercați, link-ul

The domain ioniliescu.ro is free, so you can register it now.
.RO Domain Registration Form

The domain ninailiescu.ro is free, so you can register it now.
.RO Domain Registration Form

de trash al istoriei vă va fi pe veci recunoscător. Am mai încercat și domeniul lui Nicolae Văcăroiu, unde ni s-a zis că ar fi „ocupat". Cine știe, domnului i s-o fi făcut rău și s-a încuiat înăuntru, că altfel nu ne explicăm de ce ar fi ocupat tocmai la nea Nicu.

nicolaevacaroiu.ro ocupat / taken
nicolaevacaroiu.com.ro **liber / available**

Nickname Văcăroiu

Site-ul comunei Cornu se face că ouă

http://www.cornu.go.ro/
Prima comuna˘ din România
la nivelul standardelor europene
E-mail: cornu@go.ro
Actualizat - duminica˘, 28 martie 200
Bookmark Recomanda˘ site-ul
Localizare comuna˘ Ecouri in presa˘ Opinii vizitatori Feedback Cornu Educat¸ional
Operat¸iune anti-frauda˘
NEW Accesând adresa web www.eFrauda.ro, românii se vor putea informa oricând cu privire la ultimele date referitoare la activita˘t¸ile cu caracter aparent nelegal în domeniul serviciilor societa˘t¸ii informat¸ionale. Tot aici, românii pot consulta online legislat¸ia s¸i reglementa˘rile din domeniul serviciilor societa˘t¸ii informat¸ionale - prin informat¸ii proprii sau prin prin trimiterea la alte surse electronice de informare.
Acest proiect face parte din strategia de dezvoltare a serviciilor publice furnizate prin mijloace electronice a MCTI s¸i are ca suport legal Legea nr. 161/2003 Titlul III "Prevenirea s¸i combaterea criminalita˘t¸ii informatice".
Codul de Conduita˘ a funct¸ionarilor publici
În Monitorul Oficial Nr. 157 din data de 23 februarie 2004 a fost publicata˘ Legea privind Codul de conduita˘ a funct¸ionarilor publici. Tot în acest numa˘r a fost publicat s¸i Decretul pentru promulgarea acestei legi.
Revista
~ Ziare ~
Mai multe ziar
Reviste român
Reviste online
Jocuri online
X s¸i O
#cornu

Într-o zi, nu de mult, în timp ce mă aflam pe Yahoo!, m-am gîndit la găinile lui Năstase. Nu știu ce mi-a venit, fiindcă mă gîndesc acum că nu e deloc normal să te gîndești la găinile lui Năstase în timp ce te afli pe Yahoo!. Și, în timp ce mă gîndeam eu așa, la găinile lui Năstase, mi-am zis: ia să intru eu puțin, domnule, pe site-ul comunei Cornu, să văd ce mai e pe-acolo. Am bătut de cîteva ori în fereastră, am intrat și mare mi-a fost bucuria cînd am văzut că singurul joc on-line de pe site era clasicul de-acum „X și 0". Acuma v-ați prins ce fac găinile lui Năstase în timpul liber?

X și Ouă

Pagini web din istoria anti-pesedismului

Nici cînd apare un nou site porno nu-i mai mare sărbătoare ca atunci cînd apare un nou site anti-PSD. Pe cel de vi-l prezentăm astăzi îl găsiți la **http://www.anti-psd.ro.vg** și vă garantăm că după ce o să-l vizitați o să aveți o reacție asemănătoare celei pe care o ai după ce treci printr-un site de-ăla: ți se urcă tot sîngele la cap și-ți vine să pui mîna pe bîtă. Căci ia uite ce aflăm despre precedentul site anti-PSD: a fost șters de către RDS de pe home.ro și direcționat apoi pe pagina de știri pro-partid, unde era și o poză cu Văcăroiu (habar n-avem dacă nea Nicu apare în poza aia înainte de ultima comandă, adică îmbrăcat decent, sau după ce i-a venit nota, adică în maieu). Pentru cei care-au deschis mai tîrziu berile (asta ca să păstrăm oarecum și legătura cu nea Nicu, să trăiești, bre, s-a deschis terasa la „Cireșica"?), reamintim că RDS are legătură pe linie de acționariat cu consilierul năstasian Remus Truică și cu soția acestuia. Am încercat să găsim o adresă de mail unde să-i reclamăm lui Adrian Năstase, dar n-a fost chip să găsim așa ceva. Adrian Năstase nu are căsuță de mail. Cred că așteaptă să apară vilele de mail și după aia o să-și ia și el vreo 8.

Cutia mailei

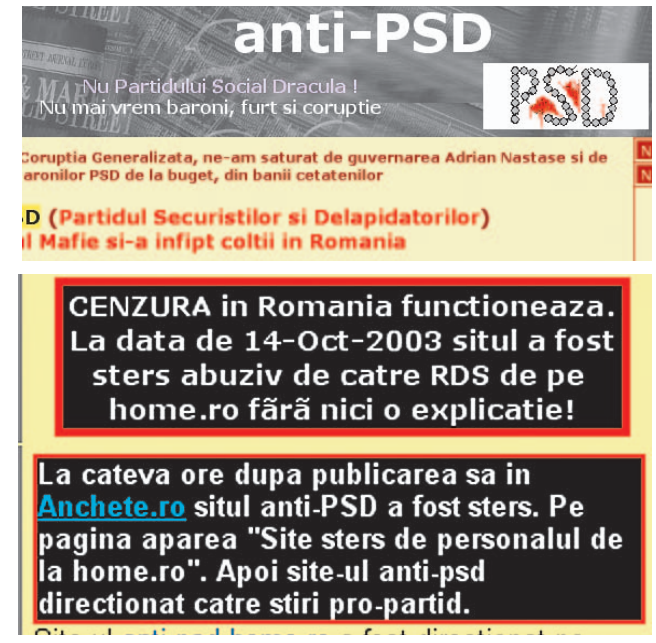
anti-PSD
Nu Partidului Social Dracula !
Nu mai vrem baroni, furt si coruptie
PSD
Coruptia Generalizata, ne-am saturat de guvernarea Adrian Nastase si de aronilor PSD de la buget, din banii cetatenilor
D (Partidul Securistilor si Delapidatorilor)
l Mafie si-a infipt coltii in Romania
CENZURA in Romania functioneaza. La data de 14-Oct-2003 situl a fost sters abuziv de catre RDS de pe home.ro fără nici o explicatie!
La cateva ore dupa publicarea sa in Anchete.ro situl anti-PSD a fost sters. Pe pagina aparea "Site sters de personalul de la home.ro". Apoi site-ul anti-psd directionat catre stiri pro-partid.

Din nou la cassă

Uniți în buget și-n simțiri

Pentru funcția de președinte al Consiliului de Supraveghere al Acționarilor de la BCR, Florin Georgescu a trebuit să își dea demisia din toate funcțiile politice pe care le avea: deputat PSD, vicepreședinte PSD, președinte al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci a Camerei Deputaților. Spre deosebire de șeful său, Adrian Năstase, Florin Georgescu este un om politic mai degrabă modest: locuiește într-un apartament cu patru camere, iar în cont nu are decît vreo 57.000 de euro. Nici șeful APAPS, Ovidiu Mușetescu, nu este un om prea bogat, mai ales că, nu de mult, a trecut prin facerile unui divorț și desfacerile unei oarecari averi. Care e legătura? Yasser ArAPAPS (care are o garsonieră superbă, cu patru camere) a auzit că Ovidiu Mușetescu va fi acela care îi va locui lui Florin Georgescu la președinția Comisiei de buget, finanțe și bănci, ceea ce nu e nici bine, nici rău.

După chipiul și asemănarea dosarului

Polițistului care se ocupa foarte serios de dosarul FNI-BID i s-a întîmplat ceva îngrozitor: a fost promovat. Șeful Inspectoratului General al Poliției, Dumitru Sorescu, era pesemne îngrijorat de seriozitatea subalternului său, așa că a decis că mult mai bine ar fi să-i schimbe puțin locul de muncă. Sorescu ar fi preferat, de fapt, să îl dea afară pe neobrăzat, dar fiindcă ar fi riscat un scandal, a hotărît să îl avanseze și să îl numească șef al Corpului de Control al IGP. În aceste condiții, dosarul FNI-BID se află din nou în siguranță, întru liniștea unora sau altora, inclusiv a lui Sorescu.

Astra-i viața!

În iulie 2003, omul de afaceri Dan Adamescu (proprietarul magazinului Unirea) a cumpărat (prin firma sa, Nova Trade) societatea de asigurări Astra care, la un moment dat, avea de recuperat de la BRS și BID aproximativ 20 de milioane de dolari. Cu chiu, cu vai, Astra a recuperat cîte ceva de la BRS și BID, dar tot au mai rămas vreo 14 milioane de dolari după care Adamescu tînjește, și pe bună dreptate. Totuși, foarte supărat nu are cum să fie Dan Adamescu, din moment ce cu 2,5 milioane de dolari (prețul plătit pentru Astra) a intrat în posesia unor active în valoare de 14.000 de miliarde de lei (aproximativ 47 de milioane de dolari). E o diferență, totuși, de la 2,5 la 47!

Time is manivelu'

S-a scos la vînzare „Drum Trans Mixt" Iași. Încă proprietate a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Locuinței (MTCL, zis și MLM, adică moșia lu' Manivelu'). Și dacă am zis Manivelu', putem să spunem și Sergiulică băcăuanu', subordonatul manivelului și prieten cu biznisarii moldoveni Umbrărescu (UMB Spedition și Drum Invest) și Cășuneanu (PA&CO). În celălalt colț stă Maricel de la Iași, alt biznisar de-al PSD-ului, cu a sa Antrepriză de Lucrări Drumuri și Poduri (ALDP), luată anul trecut tot de la stat. Iar se întrevăd lupte între pesediști, va să zică. Numai că Maricel își cam cere partea, iar PSD-ul are datorii la el după ce omul a luat hăul financiar Moldoforest doar ca să înăbușe în față mișcările de protest ale salariaților, la sugestiile discrete ale Bucureștiului. Manivelule, probleme, mă, cu alegerea? Nici o problemă: dă cu banu'! Sau mai bine lasă-i pe ei să dea cu banu' gros, ca de obicei.

Yasser ArAPAPS

Garda Financiară Craiova nu-și face procese-verbale de conștiință

Ce puteți spune despre băieții de la Garda Financiară, în afară că beau mai multă cafea decît secretara și că v-ar păpa din venit mai mult decît amanta? Nu puteți spune prea multe. Astăzi vă vom prezenta, cu exemplificare, o altă dimensiune a personalității acestor băieți, pe care-i așteptăm din nou pe la redacție, că n-au mai trecut pe-aici, hăt, de vreo săptămînă jumate.

Vom lua așadar spre exemplificare persoana șefului Gărzii Financiare din Craiova, care dovedește zi de zi că a învățat legile finanțelor în promoția Marian Vanghelie. Comisarul Dumitru Iordache, căci acesta este numele sub care operează inteligența omului, are obiceiul să întocmească acte de constatare sub influența primului impuls și – nu putem ocoli această presupunere – a singurului neuron. Cînd primul impuls se duce și neuronul e istorie, comisarul își recunoaște greșelile și nu vede nimic rău în a anula procese-verbale de contravenție în valoare de miliarde de lei, lucru pe care doar instanța judecătorească este îndreptățită să-l facă.

Anul trecut, doi comisari ai Gărzii Financiare oltenești au controlat firma SC Genardo Prod Com SRL și i-au aplicat o amendă de 10 milioane de lei.

Comisarul-șef Dumitru Iordache a fost nemulțumit de micimea amenzii și a plecat la verificări personale. Și s-a întrecut pe sine: a dat o amendă de 1 miliard și jumătate și a confiscat 650 de milioane. Abia cînd s-a întors la birou și-a dat seama ce făcuse: fapta pentru care amendase firma Genardo se prescrisese! Dar nu-i bai, comisarul și-a îndreptat imediat greșeala: a modificat procesul-verbal și a scris în dreptul amenzii de 1 miliard și jumătate „aceeași amendă se prescrie". Pur și simplu, pentru că așa vrea pixul lui de finanțist și pulanu-i de copoi. Apoi a tras cu fermitate o linie și a anulat procesul-verbal semnat chiar de el, miile de ani de evoluție a legilor pălind în fața a 5 minute de gîndire polițienească.

Pe procesul-verbal întocmit și anulat cu aceeași mînă, Dumitru Iordache scrie că a confiscat 650 de milioane de lei de la firma Genardo – numai că în procesul-verbal de contravenție nu se zice ce s-a mai întîmplat cu banii. Singurul lucru care se

știe este că Iordache nu a vărsat sutele de milioane în contul Gărzii Financiare. Unde sînt banii – iată un mister pe care oamenii de știință din subordinea lui Iordache nu-l vor elucida niciodată. Camera de Conturi Dolj a făcut un control, iar comisarul, văzîndu-se gîdilat de brațul legii, l-a angajat ca adjunct pe comisarul Marcel Licurici, un om celebru pentru singurul motiv că a făcut 6 luni de țuhaus pentru o infracțiune cu violență. Adică a dat cu pumnul, ceea ce-l recomandă numai bine pentru a fi adjunctul unui comisar care a dat cu mîna.

Biroul de aprofundări contabilicești

Ne scriu cititorii care n-au ce împacheta în hîrtia de scrisori

Președintelui României
Primului Ministru
Ministrului Muncii și Familiei

Stimați tovarăși și tovarășă,

Se adresează către dvs. Veisz Beniamin, pensionar din București, dorind a vă mulțumi din adîncul inimii și, prin dvs., Statului și Partidului, pentru grija arătată nouă, pensionarilor. Deunăzi, era să o îmbrățișez pe doamna factoriță cînd, cu lacrimi de bucurie în ochi, am văzut în talonul pe martie că pensia mi-a crescut cu 98.846 lei. Astfel voi putea cumpăra lunar mai mult de 10 bilete de tramvai sau 16 pîini negre (că pîinea neagră e mai sănătoasă). Am zis să sărbătoresc darul dat de dumneavoastră și să mă duc la un local din cartier. Un picolo m-a întrebat la ce masă vreau să stau și cît am de gînd să comand. Se uita băiatu' cam dintr-o parte la mine, da' eu zic că eram bine îmbrăcat – purtam un loden luat în '79 și o șapcă „coroana proletarului", la care țin mult, că mi-a dat-o cadou tov. Dej, nu mai țin minte dacă la Agnita-Botorca ori la Bumbești-Livezeni, că eu fusei la amîndouă. Cînd am zis că aș vrea să cheltuiesc cei 98.846 lei, a zis că el primește bacșiș mai mare, așa că am plecat hotărît să revin la următoarea

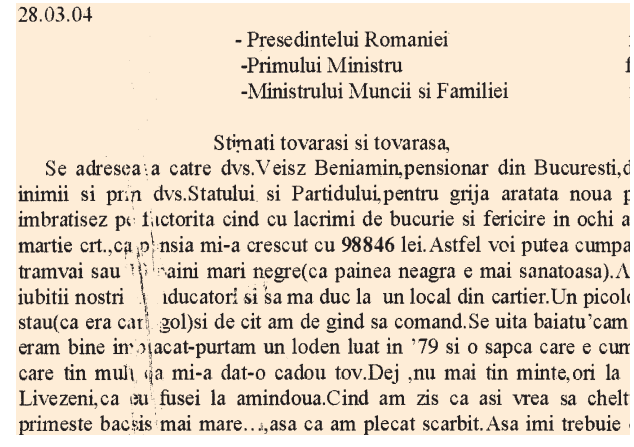
28.03.04

- Presedintelui Romaniei
-Primului Ministru
-Ministrului Muncii si Familiei

Stimati tovarasi si tovarasa,

Se adresea a catre dvs.Veisz Beniamin,pensionar din Bucuresti,d inimii si pr n dvs.Statului si Partidului,pentru grija aratata noua p imbratisez pe ictorita cind cu lacrimi de bucurie si fericire in ochi a martie crt.,ca p nsia mi-a crescut cu **98846** lei.Astfel voi putea cumpa tramvai sau aini mari negre(ca painea neagra e mai sanatoasa).A iubitii nostri ducatori si sa ma duc la un local din cartier.Un picol stau(ca era car gol)si de cit am de gind sa comand.Se uita baiatu'cam eram bine im acat-purtam un loden luat in '79 si o sapca care e cum care tin mult a mi-a dat-o cadou tov.Dej ,nu mai tin minte,ori la Livezeni,ca eu fusei la amindoua.Cind am zis ca asi vrea sa chelt primeste bacsis mai mare...,asa ca am plecat scarbit.Asa imi trebuie

indexare și să-l umilesc pe nesimțit.

Vă transmit omagiul și prețuirea mea de om cu bătrînețe fericită,

B. Veisz

Protecția presei

Oprișan e pe pozeții

Marian Oprișan are spaimă de luminile care îi bat în ochi. Spaimă pe care nu știm de unde a căpătat-o, avînd în vedere că, pe vremea Securității, făcea parte din grupul ce stătea de partea cealaltă a lămpii. Mai nou, el le-a interzis să-l pozeze de aproape jurnaliștilor care vin la ședințele Consiliului Local Vrancea, pe motiv că-l orbesc blitz-urile. Corect! Și la urma urmei, ce nevoie mai au jurnaliștii de aparat de fotografiat și de blitz, cînd de fapt merg acolo doar pentru o caricatură?

Presa nemțeană de la capi se-mpute

La Piatra Neamț există presă de partid cu acte în regulă, dar și presă care stă în concubinaj cu partidul. De exemplu – ziarul *Ceahlăul,* acest Vîrf Omu al presei nemțene. Redactorul Mariana Olteanu, soția redactorului-șef Olteanu, este și o minunată purtătoare de cuvînt a filialei locale a PSD-ului și, în același timp, și director de imagine al partidului. Că, deh, imaginea de bine cu ziariști se ține. Dacă cu redactorul-șef al ziarului dînsa se înțelege armonios pe plan matrimonial și profesional, pe plan politic, Mariana are afinități redacționale și politice comune cu Corneliu Lamatic, redactorul-șef adjunct, de asemenea purtător de cuvînt al Consiliului Județean Neamț, populat, bineînțeles, tot de mastodonți pesediști. Cît de folositor e să ai o relație frumoasă, plină de impliniri, cu PSD-ul o dovedește și publicitatea care curge înspre ziar, de la tot felul de instituții de stat fricoase. Despre care vom vorbi în episodul următor.

www.freeex.org

Drumul spre înalta societate civilă

De la Transnistru pîn' la Tisa

Amnesty International a anunțat că sprijină **Inițiativa Civică Română** în eforturile acesteia privind **eliberarea grupui Ivanțoc** din închisorile Transnistriei. Deși bara de la celulă nu se îndoaie cu o semnătură, galeria pe sub închisoare nu se sapă cu un e-mail și nici mafia transnistreană nu se impresionează doar că știți voi să umblați pe Internet, vă poftim totuși să vă exprimați adeziunea, alături de 100 de organizații, asociații și sindicate, la: freedom@ziua.ro, freedom@romanians.ro, www.ziua.ro și www.romanians.ro. Informații suplimentare: Victor Roncea, victor@ziua.ro.

(Dacă doriți mediatizarea programelor destinate dezvoltării mass-media, tineretului, minorităților, acțiunilor civice, contactați Agenția de Monitorizare a Presei – Academia Cațavencu, Ramona Lupu: 315.23.13, ramona@mma.ro.)

Cultа noastră cea de toate zilele

Candidatura lui Teodosie a ieșit pe dos

Mare minune în Postul Paștelui! Nu, nu e vorba că a mai răsărit vreo cruce pe geamul unei cîrciumi, ci că arhiepiscopul Teodosie Tomitanul a ratat funcția de rector al Universității „Ovidius" din Constanța. Cînd toată lumea era împăcată cu gîndul că nimic nu se mai poate întîmpla, cam ca într-un meci Ceahlăul-Bistrița, iar ex-Șpagoveanul urma să preia fără probleme postul hărăzit, acesta s-a decis să tragă pe dreapta. Motivul este desprins, parcă, din culisele concursurilor de prezentatori ai festivalului de muzică ușoară de la Țăndărei Deal: Tomitanul a acceptat să candideze deoarece, vezi Doamne, Universitatea are nevoie de farmecele sale, astfel că i se părea normal să fie singur pe loc. Istoria scrutinului este mai complicată decît unele episoade din *Clona.* În sensul că înalta față bisericească a bătut din botfori pînă ce doi dintre contracandidați au renunțat, iar al treilea, prorectorul Victor Ciupina, a rezistat pînă la capăt, precum coafura din reclamă. Unii au sperat că rezultatul votului îl va întoarce pe Teodosie, dar realitatea i-a contrazis. Ostilitățile s-au împotmolit iremediabil în momentul în care s-a constatat că, oricum, scorul era cam de 51 la 17 în favoarea prorectorului Ciupina. „Mergeți și vă înmulțiți!", ar fi strigat cineva din sală către voturile Șpagoveanului, dar degeaba, căci nimeni, nici măcar duhul arbitrului elvețian Urs Meier, nu mai putea rezolva ceva.

Preafericitul Teoctist Show

Ziua aderării naște confuzii și le hrănește cu lapte

O familie din Mizil și-a botezat băiatul nou-născut NATO. Numai că, în acest caz, familia Stănică va sărbători, anual, pe 2 aprilie, nu intrarea României în NATO ci, pardon de expresie, ieșirea lui NATO!

Air Forceps

Atunci i-am condamnat pe toți la *Matrix*

După ce s-a plîns că nu a fost cooptat în echipa de campanie a PSD-ului, deși e specialist în imagine, Sergiu Nicolaescu a ajuns să-și plîngă durerea pe zidurile din spatele Facultății de Arhitectură „Ion Mincu". Acolo, un grup de adepți ai lui Paraipan l-au țintuit pe senatorul Moldovan cu spatele la perete, în speranța că, așa ciuruit, va recunoaște că are o imagine destul de șifonată. Să fie oare de vină camionul ăla din *Matrix,* care lovește cabina telefonică în care se afla Neo și despre care Sergiu susține că a fost ideea lui? Diferența e că Moldovan n-a scăpat, ci a fost lipit de stîlpul din imagine, în timp ce încerca să fugă în timp, pe vremea dacilor, printr-un fir al Romtelecom-ului.

Mort Pheus

Cayenne verzi pe pereți

Pe marginea drumului național de viteză Urziceni-București, o babă cu o sacoșă de rafie în mînă făcea cu mîna, ca s-o ia la autostop, unui BMW X5 care zbura cu 150 la oră. După ce BMW-ul a lăsat-o cu ochii în soare, speranțele i s-au aprins din nou cînd la orizont a apărut un Porsche Cayenne care venea cu doar 180 la oră. O și vedeam pe Mihaela Rădulescu frînînd ca o isterică și dîndu-se jos din Porsche ca s-o întrebe unde e Mall-ul din sat, ca s-o lase pe urmă iar cu ochii plînși în soare pe babă, care n-ar mai fi apucat să-i zică că ea i-ar fi dat chiar și zece mii de lei ca s-o ducă pînă la prima comună, la o pomană.

Noroc porschesc

20 de metri cu Vadim

Vineri, pe la amiază, mă duceam la Magazinul „Muzica" din București, ca să văd ce alte scule nu pot să-mi mai permit. Ajung, casc gura și, cînd să ies din magazin, pe cine văd în fața intrării? Era prietenul oamenilor, Corneliu Vadim Tudor, cu costum alb, cravată și ochelarii lui James Bond, înconjurat de vreo 7 oameni ceva mai vîrstă, serioși, la costume, și o duduie care îi tot punea întrebări. Părea ziaristă. Dar oricît de mult m-ar fi tentat, ca alt ziarist, să merg pe lîngă grupul de peremiști ca să trag cu urechea (fac asta frecvent), n-am reușit. Mergeau mult prea încet, așa că am preferat să merg în parcare la noi și să mă uit la geamurile sediului PSD, poate-poate pică vreun subiect.

Coana Mitzura Biciclista

Corroama daneză

Ministerul Afacerilor Externe din Danemarca va dona 4 milioane de coroane pentru rezolvarea conflictelor dintre polițiști și minoritatea rromă. Singurii care s-au opus au fost regele Cioabă și împăratul Iulian, care au fost extrem de ofticați de idee, susținînd că, dacă fiecare rrom va avea coroana lui, țiganii ar avea patru milioane de regi și împărați, fapt ce le-ar scădea din autoritate celor doi. Și ce, dacă donau danejii 4 milioane de caschete de chestor, la polițiști le convenea?

Regii boicotați

Geți doresc eu ție, diloaică România

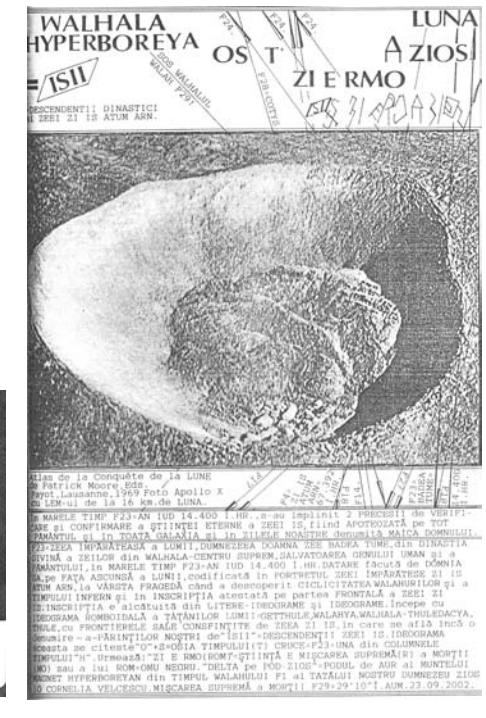

În timp ce americanii, cu jeep-urile spațiale Spirit și Opportunity, caută deja pe Marte un amplasament cu vad bun pentru un nou McDonald's, doi alienați din România, oportuniști și ei, cărora le dă spiritul pe afară, au purces la comiterea unei cărți cu damf de evanghelie. Cartea în discuție se numește sugestiv *Zeii geți. Datări galactice.* Și mai sugestive ni se par numele autorilor: WALHALA HYPERBOREA si IO CORNELIA VELCESCU, membri ai Academiei Zeii Geți (sic!). Aici vom găsi, de pildă, cîteva datări precesionale de arama (?!) „făcute în centrul galactic de Zeea Împărăteasa ZI IS ATUM ARN – DIVINITATEA SUPREMA = F4 an iud 67.392 î.Hr., cu PLASMĂ ROȘIE fasonată pentru PRIMA DATĂ de DOMNIA SA". Eu am luat cartea fiindcă îmi rămăsese niște plasmă roșie de cînd mi-am zugrăvit debaraua și niște fier cornier galactic de cînd mi-am făcut garajul și-am zis că, dacă o fasonez bine, poate îmi închid și eu anul ăsta balconul cu plasma roșie măcar, că bani de termopane n-am. În pofida prețului (astronomic, pe măsura lucrării) de 500.000 de lei, cartea are totuși calități miraculoase: toți prietenii cărora le-am arătat-o au leșinat de rîs.

Constipația Andromeda

Globalbanizarea

Fotodocument: Colegul Mircea Toma explicîndu-i premierului de la Tirana cam ce asemănări a descoperit între Vama Veche şi Albania din vremea comunismului: lîngă cazemate, deşi n-aveau bani, oamenii se simţeau bine în fundu' gol

Cum a ajuns premierul Albaniei, dl. Fatos Nano, să primească o brichetă de la subsemnatul vă las să produceţi ipoteze până mai spre finalul articolului. O informaţie care v-ar putea fi utilă este că la Tirana s-a discutat acum câteva zile despre „Efectele globalizării asupra mass-media“, cu accent pe condiţia presei din fostele ţări comuniste. Alături de reprezentanţi ai unor organizaţii preocupate de soarta mass-media din respectivele ţări (kosovari, sârbi, sloveni, bulgari, muntenegreni, un basarabean, un polonez, un ungur, croaţi, macedoneni şi, evident, gazdele – albanezi), evident că nu puteau lipsi cele mai guralive organizaţii româneşti – Centrul pentru Jurnalism Independent şi Agenţia de Monitorizare a Presei – *Academia Caţavencu*. Dar au fost şi britanici – câţiva ziarişti de la BBC – un spaniol, un danez. Cu alte cuvinte, oameni din ţări din ce în ce mai mici şi, respectiv, unii dintr-o Europă din ce în ce mai mare. Nu mă întrebaţi cum a ajuns globalizarea subiect albanez, că n-am soluţie. Fapt e că s-au dat câteva ponturi foarte utile politicilor media. Un capitol a fost dedicat globalizării crimei organizate. S-a povestit despre coridorul eurasiatic al drogurilor, compus din republicuţele haotice născute din fosta Uniune Sovietică; despre farmaciile – de preparare a drogurilor – care s-au mutat din Columbia în Europa nouă, (mai ales în Albania); despre globalizarea mafiei ruse prin invazia de cash negru pe pieţele occidentale; despre producţia de armament din Transnistria şi despre traseele mondiale ale exportului de arme prin Moldova. Au fost evocate şi modele occidentale de globalizare, cum ar fi cel de globerlusconizare – cu exemplele globaronilor români sau ale WAZ-ului în Bulgaria (trustul german deţine cvasitotalitatea presei scrise din ţara vecină şi sudică). Eşecurile globalizării în faţa naţionalismelor au avut o ilustrare în cazul fierbinte al ultimelor conflicte din Kosovo – o situaţie care a confirmat superficialitatea politicilor europene faţă de criza din regiune. Şi încă multe altele, dar pentru că orice subiect serios te îndeamnă la şpriţ, am ieşit la o cârciumă albaneză – de fapt, un excelent restaurant de peşte, bine păzit de SPP-ul albanez. Asta nu pentru noi, ci pentru că premierul Fatos Nano a vrut să-şi scoată ultima soţie (bună, pe bune!) la o masă de oengişti. Exceptând maşinile cu băieţi înarmaţi din parcare, am constatat că aroganţa nu e boală albaneză. Omul şi-a fumat trabucul normal, ca orice ministru al unei ţări care o duce tot mai bine, deşi nimeni nu ştie care e rata şomajului, cât peste 50% este economie gri, cât din economia gri este neagră de droguri, arme şi fete pentru Italia; ceea ce se ştie se vede în Tirana sub formă de buildinguri cu arhitectură globală, Sheraton, BMW, Audi, Nissan, Porsche, Ferarri şi cel mai mare număr de cârciumi (spălate, marea majoritate cu aromă italienească) pe gură de consumator din Europa. Ei bine, în atari condiţii, n-am rezistat şi l-am felicitat pe premierul albanez pentru atenţia normală pe care o acordă unei societăţi foarte civile; iar pentru că odată ieşit din ţară îmi depăşesc frustrările autohtone, mi-am asumat ad-hoc responsabilitatea diplomatică a unui ambasador şi i-am înmânat premierului (socialist) al Albaniei bricheta Adrian Năstase *(vezi foto)*. Ca răspuns la acest irefutabil semn de prietenie româno-albaneză, domnia-sa a ţinut să sublinieze că este un apropiat amic al ţării noastre, în particular al premierului (socialist) al României, dl Adrian Năstase. „Nu-i aşa că în alegeri nu are cine să-l bată?“, m-a întrebat, la desert, dl Fatos Nano. Sincer, eu nu i-am dat decât o brichetă. Dar nu pot să nu recunosc că, faţă de Europa, România şi Albania sunt ţări fruntaşe la globalizare.

Mircea TOMA

Craiova văzută din card

Fusărăm, băi, la Craiova. La Craiova fusărăm, auziși, fusărăm la Craiova săptămîna de trecu înainte de săptămîna ailantă. Cu cardul Euro<26 fusărăm, cu cardul la studenți, fusărăm la studenți cu cardul, mă, le prezentarăm cardul la studenți. La Universitate fusărăm, da' veniră și de la Medicină, mulți veniră, prezentarăm cardul Euro<26, cu Banca Transilvania îl prezentarăm, mă vere, și fusărăm, după aia, la un coctail de ciocnirăm un pahar. Un pahar cu băutură ciocnirăm și niște bunătăți ciugulirăm. Și abonarăm niște studenți la revista noastră. Dăstui se abonară că le rentă mult, fu rentabil, auzi! Cînd veni seara, mai pă seară, auzi așa, fusărăm la clubul Gin Gin unde prezentarăm un concert. Cîntară Florin Chilian și Ada Milea, frumos cîntară, auzi, cîntară bine, ce să spui, fu tare bine! Veniră, la miezul nopții, băieții de la Ca$$a Loco și cîntară și ei de se încinseră studenții la dans. Se încinseră, auzi! Totul fu gratuit, adică intrarea fu gratuită. Nu-i costă nimic pă studenți, auzi! Se distrară studenții, ne distrarăm și noi!

Estudiantes La Praz

Condica de sugestii și reclame

Tastatura ne face icane

Patru sugestii apetisante

Sandvi cu cacaval, uncă & ananas

4 felii de pâine albă
2 felii de cacaval
2 felii de ananas
2 felii subţiri de uncă
praf de curry

PPreîncălziţi prăjitorul de sandviuri.
Puneţi cacavalul, ananasul i apoi unca pe două de pâine.
Presăraţi unca cu praf de curry i aezaţi deasupra celelalte două felii de pâine. Prăjiţi cele două sandviuri timp de 2-3 minute.

Sandvi cu roii, cacaval & anoa

Dacă aţi cumpărat făcătorul de sandviciuri calde Philips, trebuie să vă aprovizionaţi şi cu un set de litere ş pe care să le puneţi în ghidul de întrebuinţare, de unde lipsesc cu desăvîrşire, astfel încît sînteţi sfătuiţi să faceţi *Sandvi cu cacaval, uncă & ananas* sau *Sandvi cu roii, cacaval & anoa!*

Ciorbă de pete

Mîncatul neprotejat cauzează grav sănătăţii

Da, dom'le, şi ce dacă se cheamă HIV? Tu n-ai învăţat capitalism la şcoală? Trebuie, ca agent economic, să te deosebeşti de concurenţă şi să ai cheltuieli cît mai mici, îţi spun io... Iniţial am vrut să mă cheme Sifilis Fast Food, era aşa, mai autohton, suna cunoscut pentru toată lumea. Dar pînă la urmă am ales HIV, că e mai americănesc şi atrage tineretul. Şi, în plus, e din trei litere şi am ieşit mai ieftin cînd mi-am vopsit firma. Oricum, dacă merge afacerea asta mă gîndesc să îmi deschid şi pizzerie. Ca să sune a Italia, să atrag ragaţe şi mascalţoni, o să îi spun „La vita Ebola".

Webaba Dochia

Banner sau viaţa!

Adevărul este că ploii îi convine să spele ieftin, că nu are de plătit oameni, impozite şi materiale, iar de taxă de protecţie la Sf. Ilie nu am auzit încă. Oricum, după modelul afişat de această spălătorie, aflată pe undeva pe lîngă Stadionul Naţional, ne aşteptăm să apară şi alte idei. „Mai bine ca noi curăţă... fiscul", la Nufărul, „Mai ieftin ca noi tunde... poliţia", la frizerie, sau „Mai eficient ca noi asfaltează... ninsoarea" – la primărie. Sau să vină ploaia însăşi cu un banner pe care să scrie că cele mai bune preţuri, după ale ei, le găsim la spălătoria de lîngă Stadionul Naţional.

Last Action Dero

N-avem palatele lor, dar cîinii noştri sînt mai cu moţ

Complexul de inferioritate al unui popor care nu prea s-a remarcat la capitolul construcţii monumentale e pe cale să dispară din rîndul românilor. Uşor-uşor, avem şi noi aceleaşi obiective turistice ca şi celelalte ţări europene, e drept, cu altă funcţionalitate, după cum se poate vedea la „Palatul Dogilor", varianta românească. În aceeaşi manieră, s-ar putea găsi o soluţie excelentă în locul inutilei Catedrale a Neamului. Se poate face în loc de catedrală o gigantească, o imensă cantină socială: Notre Dame de Paria. Clar va fi un obiectiv turistic atractiv pentru străini, la cîte milioane de români se vor călca zilnic în picioare s-o viziteze hămesiţi.

Turnul din Pizza

Comunicare pe care

„...şi viaţa e alcoolul!"

Viaţa e foarte complexă, după cum a subliniat şi cercetătorii americani. Alcoolul le ajută pe oameni să o complică şi mai tare, fie că se pierde prin păduri, cum a păţit Cristi, săracu', fie că-şi pierde identitatea naţională şi minţile printre beutorii de tărie de Bihor. Reiese şi că viaţa e frumoasă şi merită băută, indiferent dă sex sau originea socială. Să începem de jos, de la Hanul Ars, unde vine voinicii în I.M.S. să-şi dăltuiască pă muşchi, cu fierul încins şi aprig ca Rachiul de Cîlnău, o sirenă pentru asigurarea prestigiului socio-sexual. Protagonistul acestei frumoase poveşti cu bărbaţi adevăraţi mi-a adus aminte dă scenele medico-legale din filmele western, în care cowboy-ul trebuia să fie operat sau amputat şi, în lipse de anestezie, i se dedea să bee mult, multă tărie aprigă. Spre deosebire de fierarii noştri miloşi, ai lor îl şi pocnea cu sticla în cap înainte d-a intra în comă alcoolică, ca să fie siguri că tratamentul îşi face efectele. Ei, uite aşa suntem noi românii, ospitalieri dar neînfricaţi: n-am dus niciodată războaie de cotropire, nu că n-am fi vrut, dar a fost şi mult dă băut. Aţi văzut ce delicat şi emoţionat gustă rumânul nostru din rachiu? Un pic, să-i lucească ochii, căci el ştie vorba strămoşească: vinarsul cui îi place, om de treabă nu se face. Şi deşi nu v-aţi bucura să-l întâlniţi noaptea, el chiar se poartă ca un om cu faţă umană. Puţin stresat înainte de înfierare; încordat şi intimidat în fierărie; pe drum, conştient de valoarea suferinţei sale în faţa femeilor care îi admiră braţul drept. Ceea ce dovedesc că a ales să nu fie şofer, că şi l-ar fi făcut pă stânga. Deci a opţionat să fie lider pă segmentu lui. Numai că între timp şi femeile s-a apucat de beutură. Şi îşi întreabă bărbaţii dacă nu vede ceva schimbat la ele. Bieţii oameni, care poate a beut şi ei în lipsă, ce să zice? Bine că nu l-a pus pă băieatul de la Cîlnău în spotul de lichior Sao, că imediat o punea la punct: ce-i, fă, eşti beată? Ăsta, adică el, se comportă ca un domn care este, şi se dă evaziv. Cucoana chiar nu arată schimbată, aşa că las-o, bă, la punctu' mort, că n-a beut destul! Dar unde ni sunt boierii care să nu vorbească aşa? Ei urmăreşte şoimii patriei, care zboare şi aterizeşte pă mâna stăpânului care bea foarte Fancy. El bea un Sir Brandy, adică e domn, băi domnilor! Numai că altă vorbă poporană zice că: bărbaţii numai atunci e domni, când nu e femeile acasă. Dar nu poţi ca să pui bază pă nimica. Deci, în concluzie, beutura e bună, numai să vă ţineţi de ea!

Răzvan EXARHU

Aberaţia de libertate

Ai carte, ai parte de spaţii verzi pe lumea cealaltă

Românul e iertător, e pîinea lui Dumnezeu, e deschis la suflet şi aproape de natură. Vorbe de aur, în afară poate doar de eroarea Medgidia, unde, aşa cum rezultă din anunţul de mai jos, nici după trecerea directoarei de la ADP în lumea drepţilor, răzbunarea nu-şi găseşte liniştea. ADP-ul, proprietarul spaţiilor verzi de pe lumea asta, a fost în război cu bibliotecara şi mama politicii locale. Cine cîştigă? Sapa sau cartea? Sapa te bagă sub pămînt. Cartea te învaţă cum să foloseşti sapa.

Zahăr Thanatos

COMEMORĂM şase săptămâni de la decesul scumpei noastre MIOARA CLINCIU, *fostă directoare ADP Primăria Medgidia*, exemplu de abnegaţie, corectitudine şi sacrificiu pentru comunitatea locală şi familie. Bibliotecarei Carollina Cameniţă, cunoscută ca „mama Omida" a politicii medgidiote postdecembriste promitem să-i răspundem pe măsura faptelor sale. Mulţumim Primăriei Medgidia şi tuturor cunoştinţelor din Baia Mare şi Brăila care au fost alături de noi în această grea încercare. Dumnezeu s-o odihnească în pace şi linişte în lumea celor drepţi şi buni. MIOARA, nu te vom uita niciodată! Dan, Dan Cristian, Adi şi colonel (r) Niculae Coardă. (a 147762)

Fiare vechi şi nouă toate

CUMPĂR fier vechi pe picior şi pregătit! Plata la livrare,asigur debitare, transport, 0744.162.437

...Iar dacă fierul vechi nu vă ajunge pentru ambele picioare, să ştiţi că salonul nostru de chirurgie mai deţine în stoc şi alte materiale de construcţie. De exemplu, avem: apă la genunchi, piatră la rinichi, sîrmă-n nas şi cîteva kilograme de noduri la călcîie. Asta ca să nu mai vorbim de specialităţile: blană veche pe picior (neepilată de trei ani) sau ciuperci între degete.

Gamba si, trabajo no

Pisica ecologică zgîrie natural

Acest anunţ ridică o întrebare: ce sînt pisicile ecologice? Ei bine, pisicile ecologice sînt acele pisici realizate din alte pisici, care nu mai sînt printre noi. „Păi, bine, o să ziceţi, mai toate pisicile sînt ecologice dacă e să ţinem cont de criteriul ăsta". Da, dar aceste pisici ecologice au fost inventate special pentru prinderea şoarecilor ecologici. Ăştia naturali, murdari, biodegradabili, au un virus care le fac să îşi piardă memoria şi să confunde motoceii legaţi de grindă cu vîrstnicii suferinzi şi copiii.

Ecologică de fier

31.VÎND pisici Sphinx, superbe, exotice, ecologice, pedigree, recomandate copiilor, vîrstnicilor suferinzi; (021)340.58.66

răspunsuri la scrisori

Mihai de la Suciava (Suceava): Nu am răspuns la scrisoarea anterioară pentru că nu am primit-o. Dar dacă avea același conținut rasist, nu am pierdut nimic. Și țin să vă spun că nu vă voi răspunde niciodată la scrisori asemănătoare. Nu găsiți un partener de dialog în mine cu astfel de insinuări.

Alex Ciobanu (București): Mulțumim pentru semnalarea cu eticheta buclucașă. O vom publica!

Ioan Hoban (Baia Mare): Vom vedea ce se poate face. Noi nu putem rezolva situația, putem doar să o semnalăm forurilor competente și opiniei publice.

Cipriana Sturzu (Iași): Ți-am trimis SMS-ul solicitat. Ai umor, susțin în continuare. Cred că ar trebui să te concentrezi pe lecturi pentru a ajunge ziarist bun. Pentru a fi ziarist prost nu mai e nevoie de citit! Cînd treci prin București, dă de veste. Putem comunica mai ușor prin e-mail: morar@catavencu.ro.

Mac (București): Mulțumim pentru aprecieri. Uneori e nevoie și de ele! E foarte bună semnalarea referitoare la făcătorul de sandvișuri! Mai trimiteți, aveți umor și stil!

Sandu Ionescu (Brașov): Confirm, cum mi-ați solicitat, primirea scrisorii. Să vedem ce putem face.

Mitică Ganea (Dridu): În cazurile semnalate de dvs., cuvîntul „lucru“ avea sens figurat. Dar ce părere aveți cînd spun oamenii din televiziuni că „vom urmări un material“?

Cornel Nistea (Alba Iulia): Am primit „Colonia de vulturi“.

Emil Vass (Tîrnăveni): Nu se poate publica o caricatură numai pentru idee sau numai pentru desen. Trebuie să vă perfecționați desenul dacă vreți să publicați caricaturi. Idei avem cu toții!

Ioan T. MORAR

coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Sportul cu balonul oval ne-a dat turneul celor cinci națiuni. Viceprimarul Iașiului, Vasile Dumitriu, adept al sportului cu mintea ovală, organizează, începînd de săptămîna trecută, turneul celor cinci cimitire. Aceasta daciadă, sau cruciadă, ajunsă la ediția a doua, este o competiție, pe viață și pe moarte, evident, la finalul căreia, pe baza unui clasament, se va desemna „cel mai frumos cimitir din Iași“, „cel mai frumos cavou din cel mai frumos cimitir“ și „cel mai frumos cavou din Iași“.

Parcă văd festivitatea glamoroasă de decernare a Pomenilor Academiei. O mulțime de babe cocîrjate își etalează ultimele creații în materie de galoși, ilice și basmale ale unor case celebre ca Christian Dior sau Chanel. O colivă imensă, plină cu lumînări, din care la momentul culminant țîșnește o stripteuză învăluită în confetti. Cîștigătorul secțiunii *hors concurs* – oricum băieții ăștia sînt cu toții ieșiți din concurs – „cel mai frumos mort într-un rol secundar“ declară: „A fost frustrant să n-am rolul principal nici măcar la moartea mea, dar doresc să mulțumesc tuturor celor care m-au ajutat să ajung aici, mai ales șoferului beat care venea pe contrasens cu 200 la oră și mamei mele care este așa fericită de realizarea mea că nici acum nu s-a trezit din șoc.“ Nici sponsorii n-au fost uitați. Aleile cimitirelor au fost botezate cu numele acestora: Aleea Carpați cu prelungirea Marlboro; fundătura Cirozei se cheamă acum „Scandic – keep drinking“; profitînd de eveniment, Yamaha și-a lansat ultimul model de costum de motociclist cu patru mînere laterale gata montate; rudele nu vor mai fi nevoite să te adune, deget cu deget, de pe 1 km de șosea; ești gata de pus la păstrare.

SăpăLiga Campionilor

Lloyd's a umblat cu alba-neagra

Descendenții sclavilor negri americani s-au emancipat de sub povara purtată pe umeri atîta amar de vreme: casetofoanele alea cît un radiator de excavator. Iar acum vor da în judecată compania de asigurări Lloyd's, cerînd compensații, fiindcă aceasta a girat navele folosite de comercianții de sclavi. Cum le-o fi venit ideea? Cred că un negru care mîzgălea graffiti pe zidurile Muzeului Holocaustului din Washington s-a întîlnit cu un avocat evreu rapper, gunoier în timpul liber, care se dădea cu skateboardul pe vreo balustradă. Oricum ar fi, treaba asta mi-a deschis și mie pofta de cîteva reclamații: Moise nu avea licență de transport persoane prin deșert, atunci cînd și-a tot plimbat poporul de colo-colo; nu a avut autorizațiile speciale de la Regia Apelor pentru a despica marea-n două; Isus nu avea autorizație de la protecția muncii pentru a merge pe apă. Dar, vă rog eu, nu le spuneți negrilor că din cauza lui Adam – care era alb după registrele stării civile – am fost alungați din Paradis și acum sîntem muritori și trebuie să muncim, că ne pun ăștia să plătim de-o să ne stea în gît mărul strămoșului.

I Sclav You

Săptămîna străinilor

● La Berlin vor fi instalate coşuri de gunoi dotate cu senzori care vor mulţumi prin viu grai celor ce le vor folosi spunîndu-le „Mulţumesc!“ sau „Bună, dragă!“. Din nefericire, dacă ar fi instalate la noi, coşurile nu prea ar avea cu cine sta de vorbă! ● Secretarul general al ONU va primi din Bolivia o scrisoare semnată de aproape trei milioane de elevi şi măsurînd 130 de kilometri! Pentru a citi o astfel de epistolă ai nevoie nu doar de ochelari buni, ci şi de o motocicletă bună! ● Un deputat irlandez a fost demis din funcţia de purtător de cuvînt al unui partid pentru că a fost prins fumînd în bufetul Parlamentului la o zi după ce s-a interzis fumatul. Hai că nu se poate, ne vine să strigăm! Păi, la noi trebuia să fie arestaţi mai mult de jumătate din oamenii politici la o zi după ce s-a votat pachetul de legi anticorupţie! ● Un brazilian a reuşit să obţină despăgubiri pentru că a ajuns alcoolic în urma serviciului său. El era, săracul, degustător la o fabrică de bere. După ce a plecat de la fabrica de bere, bietul degustător nu a reuşit să se mai angajeze nicăieri cu figura şi apucăturile de alcoolic pe care le avea. Poate că ar fi fost bine să încerce postul de degustător la o fabrică de murături! ● Un studiu realizat, recent, la Viena demonstrează că femeile sînt mai bune la volan decît bărbaţii, fiind mult mai atente şi, prin urmare, avînd mai puţine accidente decît bărbaţii. Păi, normal, bărbaţii trebuie să le ocolească pe femeile atente şi, astfel, se supun unui risc de accidente mai mare!

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrşit, a venit şi *Vremea* noastră!

EUGEN ISTODOR şi NEA VIRGIL STOICA VĂ PREZINTĂ VREMEA

Dacă şi voi v-aţi săturat de manechinele care studiază Dreptul în timp ce prezintă vremea dezbrăcate, vă oferim alternativa: doamnelor şi domnilor, manechinii de la *Academia Caţavencu!* Fie ceaţă, fie soare, noi sîntem aici ca să vă spunem cu ce să nu vă îmbrăcaţi. În această săptămînă, în exclusivitate pentru *Academia Caţavencu,* Eugen Istodor şi nea Virgil Stoica.

„După 11 aprilie vremea nu va mai fi aceeaşi. Soarele ne va mîngîia cu razele lui blînde trupurile noastre copilăroase. Ghioceii se vor îmbrăca în haine de primăvară, iar noi ne vom dezbrăca în haine de sărbătoare pentru a întîmpina primăvara. Panc!“

Jurnalul lui Tetelu

Cine nu poate, nu merge mai departe. Aici se simte aerul tare al înălțimilor. Tetelu se apropie de sferele superioare. Îndrăzniți, Tetelu este pentru curajoși!

7:30 MĂ SIMT ÎNTR-O DISPOZIȚIE CREȘTINĂ DIN CAUZA SFINȚILOR COZONACI DE PAȘTI. MĂ MĂCINĂ MULTIPLE ÎNTREBĂRI:

→ CE ZODIE ERA IISUS? DECI IISUS, DACĂ ERA ÎNĂSCUT ÎN DECEMBRIE, E CAPRICORN. DECI IISUS SENTELEGE BINE CU BERBECU ȘI CU FECIOARA, CEEA CE MI SE PARE NORMAL. DECI ZODIILE CU CARE NU SENTELEGE IISUS E GEMENIII ȘI SCORPIONU, CARE A BELIT-O DIN PUNCT DE VEDERE CREȘTIN. DECI. (ȘTIIȚI CEI CÎNTA DUMNEZEU ȘI CU ÎNGERII LUI IISUS ÎNAINTE DE ÎNVIERE?

„CINE-I NĂSCUT ÎN DECEMBRIE,/ HAI SUS, HAI SUS, IISUS!"*)

→ ÎN IAD, DUPĂ CE OMENII SÎNT ÎNGHIȚIȚI DE FLĂCĂRILE IADULUI, UNDE ARUNCĂ DRACUL COJILE?

→ DE CÎTE ORI POATE SĂ DEA DUMNEZEU LA RÎND 6-6 CU ZARURILE?

→ CÎT CÎȘTIGĂ DUMNEZEU LUNAR DIN VÎNZAREA IMAGINII LUI: GADGETURI, TRICOURI, CASETE VIDEO ȘI CU MUZICĂ RELIGIOASĂ, ICOANE, LUMÎNĂRI, PRODUSE DE POST DIN SOIA? 1 MILIARD? DOUĂ? (DEȘI EU CREZ CĂ SCOATE MAI PUȚIN DECÎT NĂSTASE)

→ ÎNGERII FAC MIZERIE LA LOCUL DE MUNCĂ (MICA ÎN JURUL OMULUI)?

→ EXTRATERESTRII AU PĂR PUBIAN? UNDE?

→ UE DUMNEZEU ESTE PREFECT?

→ CARE ESTE NUMĂRUL MAXIM ADMIS DE ÎNVIERI PER CAP DE CREȘTIN PE AN? (SAU: CARE ESTE NUMĂRUL MAXIM PERMIS DE SFINȚI LA LITERA „I", DE EXEMPLU?

→ ÎNVIAȚII, DE EXEMPLU, SE POT ORGANIZA ÎN „CLUBURI DE ÎNVIAȚI"? (SĂ SE CUNOASCĂ MAI BINE ÎNTRE EI, SĂ ȘI POVESTEASCĂ „TU CUM AI ÎNVIAT?", „MAMĂ, ȘI TU AI VĂZUT LUMINA AIA?!")

20:10 VÎND „VECHIUL TESTAMENT" PENTRU „NOUL TESTAMENT" + DIFERENȚA.

23:10 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AȘ VREA SĂ FUR O PLANETĂ!!

*BLASF.

munca cu cartea

Avatarurile sociologiei în tunelul tranziției

Nu o dată, terenul fertil al sociologiei a fost explorat anapoda și fără metodă. Poziționați pe o redută solidă, care le deschide o perspectivă fastă, Ion Bălin și Richardo Nedela repun sociologia pe pozițiile ei privilegiate, într-o lucrare* ieșită de sub teascurile Editurii Nemira, la scurtă vreme după *Sociologia noologică*. În ultimul lor titlu, cei doi autori prezintă sistematic și tematizat gândirea unui sociolog de mare calibru, Ioan Mihăilescu, în efortul teoretic și metodologic de păstrare a identității sociologiei față de expansiunea disolutivă a ideologiei marxiste, precum și angajarea acestuia în vastul proces de anamneză recuperatorie a sociologiei românești, de redefinire a perspectivelor ei în raport cu injoncțiunile etapei pe care tocmai **o** traversăm sau **ne** traversează. Lucrarea este un ceremonial profesionist care exclude candorile diletante ale sociologilor improvizați, care bântuie în mass-media. Sunt captivante capitolele „De la modelul tiparelor familiale alternative la ipoteza efectelor destructurante ale tranziției", „Neoruralism sau deruralizare?", în care este analizat ruralul românesc și fenomenele ce însoțesc multiplu cele două forme ale sărăciei, verticală și orizontală: „Suntem săraci ca africanii și ne comportăm în plan marital și demografic precum occidentalii: adică divorțăm ca ei, săvârșim avorturi și deci micșorăm fertilitatea ca ei" (p. 87). Inductoare de îngrijorare este tema „Sociologia rurală și provocările actuale ale mediului rural", în care este remarcat cu insistență declinul școlii rurale și criza elitelor organice ale satului. Autorii lucrării consideră că profesorul Ioan Mihăilescu aparține castei sociologilor de formație științifică exemplară, pentru care analiza faptelor și ridicarea diversului acestora la demnitatea unității conceptului proiectează un traseu ce ține de ritualul cunoașterii adecvate, pe parcursul căruia subiectivitatea indelebilă nu constituie un alienant de obiectivitate, ci o modalitate privilegiată a deschiderii spre ceilalți și spre lume și, ca atare, o formă a cunoașterii.

Cornel IVANCIUC

* **Ion Bălin și Richardo Nedela, *Sociologie și tranziție*, Editura Nemira, 2004.**

rebele arte

Pictură stereofonică

Pentru cei care vor vedea expoziția de la Clubul Prometheus* titlul va deveni mai clar. Cei doi pictori timișoreni Constantin Răducan și Flora Răducan, tată și fiică, alcătuiesc, împreună, o senzație stereofonică. Pe de o parte, Constantin Răducan aduce, în această etapă a carierei sale, o anumită înțelepciune plastică, o reîntoarcere la valorile clasice, la farmecul discret al figurativului. Naturile moarte, compozițiile, peisajele lasă bănuiala unei lumini ce vine din interiorul obiectelor sau elementelor de peisaj. O pictură de forță, cu asumarea regulilor, cu o redescoperire a disciplinei plastice. Nivelul simbolic nu este dat de lucrarea în ansamblu, ci de prezența și interacțiunea unor obiecte simbolice cu încărcătură ezoterică, astfel încît „instantaneul" plastic intră în dialog cu o întreagă istorie a simbolurilor. Pe de altă parte, Flora Răducan propune, în balans, o lume deconturată, din care s-a scos „desenul" și rolul acestuia este luat de ciocnirea culorilor, de delimitări operate printr-un decupaj imprecis, luminos. Dacă la Constantin Răducan pictura se supune regulilor, Flora Răducan, în schimb, pune în discuție aceste reguli ale figurativului și le înlocuiește cu un șuvoi cromatic, cu o tensiune a suprafețelor, cu irizări vulcanice. Lucrările sale sînt pulsații ale unui imaginar estompat, ale unei lumi întrezărite. Iar efectul stereofonic este dat de suprapunerea aceasta între vederea cu claritate și întrezărirea cu emoție.

Ioan T. MORAR

* **Constantin Răducan, Flora Răducan, expoziție de pictură, Clubul Prometheus, aprilie 2004.**

Tudor Octavian recidivează din nou!

După ce a dus o campanie de reimpunere a unor pictori români uitați, Tudor Octavian ne reține din nou atenția cu un album dedicat unui pictor contemporan care nu e uitat pentru simplul motiv că încă nu s-a impus și nu a trecut în prim-planul artei contemporane. Este vorba despre tulceanul Eugen Bratfanof, un suprarealist „special" care este privit de admiratorii săi cu venerație. Tudor Octavian pariază pe universul straniu, deformat, al lui Bratfanof și dorește să-l impună opiniei publice ca pe un caz aparte, special, de creator îndîrjit și insular. Dacă răsfoiți albumul apărut la Pro-Editura, veți vedea că are cu ce! (I.T.M.)

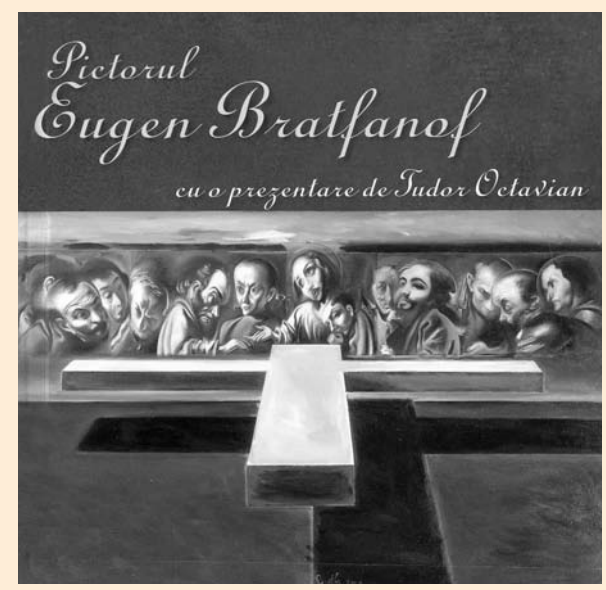

show biz da' culți

„Muritul Cultural"

● Săptămîna trecută, după ce Ioan Groșan a refuzat să primească din mîna președintelui Ion Iliescu o decorație („Meritul Cultural" în grad de ofițer), mulți au salutat gestul lui Groșan (mă număr printre aceștia) și cîțiva m-au întrebat ce avantaje ai dacă ești decorat. Sincer vorbind, nici unul sau aproape nici unul, dacă ne gîndim că „marele" avantaj vine după moartea posesorului de decorație. Astfel, în „Legea privind sistemul național de decorații al României", cap. IX, art. 51-1 se prevede: „Pentru cinstirea memoriei cavalerilor ordinelor naționale, în cimitirele existente în municipii și orașe se va rezerva, prin grija autorităților locale, un loc special pentru înmormîntarea celor decorați din respectivele localități." Și art. 51-2: „Costul parcelelor respective va fi suportat din bugetele primăriilor." Cum „locul de veci" al scriitorilor e în biblioteci, istorii literare și dicționare, acest avantaj oferit de o decorație îi privește pe moștenitori, care astfel nu mai sînt nevoiți să facă o cheltuială în plus la înmormîntare. Păcat că decorația nu oferă gratuit și parastasul. Trecînd peste alte mici „avantaje" care privesc tot înmormîntarea (cavalerii cu grade superioare beneficiază de gardă militară și de mai multe salve de pușcă, în funcție de grad), practic, odată cu decorația, Președintele acordă urmașilor o reducere a cheltuielilor de înmormîntare. Cum în toate țările democrate e cam la fel, cel puțin la acest capitol România s-a aliniat rapid. ● Președintele Academiei, dl Eugen Simion, a hotărît că cel mai bine s-ar putea sărbători intrarea României în NATO nu stînd acasă, așa cum a fost de părere Guvernul, ci la modul socialist, prin muncă. Așa s-a făcut că angajații Academiei au muncit pe 2 aprilie. Probabil c-o să le dea liber pe 23 august. **(Șt. A.)**

● Reprosul referitor la „mașina de lipit etichete" din redacția *Observator cultural* a atras o replică tipic românească: „ba voi aveți!". Da, noi avem o mașinuță de lipit etichete dar, oricum, e mai simpatică decît cea de la *Observator cultural,* are simțul umorului și inteligență! Și, în plus, noi nu am ascuns existența ei, am lăsat-o să zburde și am ajuns la niște produse apreciate de piață. Problema e, de fapt, mai complicată. Orizontul de așteptare, la apariția acestei publicații a lui Ion Bogdan Lefter, era destul de mare. Oamenii credeau că revista va încerca să nu păcătuiască prin spiritul de gașcă, o meteahnă de care suferă alte publicații. Am crezut, ca și despre ASPRO, că va fi altceva, că se va opune cu prospețime, farmec și inteligență, cu deschidere maximă, atmosferei osificate din viața noastră literară atît de păcătoasă. Ne-am înșelat. *Observator cultural* a fost, adesea, un purtător de frustrări, un promotor al unei alte găști, un spațiu de aranjamente obscure și de răzbunări jenante. Nici vorbă de deschidere, de ferment cultural, de tribună a ideilor. Polemicile din această publicație sînt controlate și servesc unei agende destul de străvezii. Ca să nu mai spunem despre campaniile în care revista se năpustește peste unul sau altul din personajele vieții culturale. Dacă un autor a fost luat la ochi de această publicație, va fi atacat chiar și dacă va produce numai capodopere. Cît despre ideea de deschidere culturală, ea mai supraviețuiește doar prin faptul că sînt publicate datele multor evenimente culturale, programul cinematografelor și al teatrelor. Păcat că un finanțator bine intenționat s-a lăsat păcălit de emanațiile biliare ale lui Ion Bogdan Lefter, care a făcut din *Observator cultural* un podium cu un singur loc cîștigător: al lui însuși! **(I. M.)**

Iubiții mei fotbaliști și întîi-închinătorule la iconițe, Puiule! Cu certitudine smerită pot să vă spun, după atîția ani de servici, că acest Dumnezeu, despre care se tot vorbește atîta, poate că există. Dacă așa o fi, v-ar da și pase. Da' sigur n-o să vi le bage și-n poartă.

Gazeta sporturilo

Sportodoxia

Păi, ce vă spuserăm? Nici n-au cîntat Los Platanos de trei ori și campionatul s-a relansat. Cu două boabe la zero, fece naționalii noștri de pe Stadionul Cotroceni i-au readus pe dinamoviști cu crampoanele pe pămînt. Cel puțin pentru o vreme, băieții lui Borcea nu se vor mai lăuda că se antrenează pentru Liga Campionilor, ci, cuminți, se vor așeza să-și facă temele pentru campionatul românesc. După meciul din Parcul cu Platani, ziarele au lăudat, firește, evoluția echipei lui Olăroiu, neînvinsă de la începutul returului. Luni, în *Gazeta sporturilor,* editorialista Maria Andrieș a lansat o ipoteză interesantă, nu lipsită de temei: șirul de victorii ale lui FC Național ar fi un semn al consolidării clasei de mijloc în fotbalul mioritic. FC Național este o expresie a capitalismului protestant, în timp ce stilul dinamovist întruchipează „corespondentul în fotbal al capitalismului de tip catolic: speculativ și inconstant". Am picat pe gînduri, fără nici un mișto! Preluînd mingea lansată de colega noastră, vom încerca s-o ducem cu o idee mai departe, în bălării. Și ne vom întreba, așadar: în ce altceva mai cred cluburile și fotbaliștii românești? Care-i religia lor? Pentru aflarea răspunsului nu e nevoie să combinăm cu marele înaintaș Max Weber (1864-1920), fondatorul școlii de sociologie modernă de la Bayern München. Ajunge doar să revizităm meciurile ultimei etape de campionat și adevărul ni se va revela goooool în toată splendoarea lui. Vom trece rapid peste întîlnirile fără nici un Dumnezeu, negînd fotbalul prin însăși nulitatea rezultatelor și a jocului. FC Argeș – Apulum și FCM Bacău – FC Brașov au fost niște jalnice ipostaze ale nihilismului fotbalistic. Dar am urmărit și partide mai de Doamne-ajută: sus-pomenitul FC Național – Dinamo, bașca Oțelul – Rapid, FC Oradea – Poli AEK și Steaua – Petrolul. Și, Sfinte Sisoe, ce am văzut? Păi, am văzut că, în afară de bani, mașini și gagici mișto, fotbalistul român mai crede în ceva: în înălțare. Adică, aflat în situație clară de gol, trimite mingea spre ceruri, cu mult pe deasupra porții. Am mai văzut, desigur, și niște lumînări, la care oamenii rămîneau cu ochii în soare, aruncîndu-se apoi orbește înspre balon, ca milogul la colivă. Dar și mai numeroase, în partidele noastre, au fost fazele cînd jucătorii și-au dovedit dărnicia pentru aproapele lor. În tenis, îi zice „greșeală neprovocată". La noi, se numește, mai simplu, pasă la adversar. Calculați numărul paselor de acest gen într-un meci românesc de campionat și veți descoperi că îl depășește cu mult pe acela dintr-o partidă medie de campionat spaniol catolic, german protestant sau englezesc anglican! Doar la musulmanul Galatasaray – Beșiktaș am mai văzut ceva asemănător! Dar și acolo au fost doi români pe bănci și trei pe teren, în ambele echipe… Astfel încît, în Săptămîna Mare, pătimim în continuare. Dacă etica arbitrilor pare mai apropiată de morala regulamentelor, ei bine, spiritul fotbaliștilor continuă să plutească într-o zonă difuză, dacă nu obscură de-a dreptul. Ca nivel de exprimare în joc, credincioșii majoritari de pe terenuri practică încă un creștinism cam primitiv, cu destule reminiscențe păgîne și unele răbufniri neortodoxe. Aici ar mai fi mult de lucrat pe calea mîntuirii fotbalului românesc. Precum în meci, așa și la antrenament, precum în cer, așa și pe gazon. Așa să ne ajute Dumnezeu!

Viorel MOȚOC

ÎPS Teoctist SA, cel care cît a fost selecționat pe postul de apărător al credinței, în bună înțelegere cu conducătorul de joc de atunci, a contribuit la construcția unor goluri deosebite în peisajul bisericesc românesc

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Așa cum spuneam recent, galeria echipei Farul a venit cu strigăturile la o reuniune a PRM-ului. Deși, pe moment, suporterimea din țară a crezut că vor fi văzuți și la alte partide politice, pe bani, legătura este cu totul alta. Marcel Lică, președintele echipei, a virat către Partidul România Mare. Se pare însă că nu de capul lui, ci la indicațiile lui Bosînceanu, patronul de la Farul, care a fost eliminat recent din PSD. Probabil că va veni o vreme cînd va intra și boss-ul la Vadim, apoi și băieții din echipă, și fetele de la spălătoria clubului, și vînzătorii de semințe de la stadion. Eventual, și galeria, ca să se ducă naibii șlagărul ăla al rapidiștilor de rit vechi: „Galeria lu' Rapid / Nu e membră de partid!".

● Atît de tare s-au bucurat oamenii de la FRF că au mai bătut și ei pe cineva (adică pe Scoția), că nici nu s-au obosit să consemneze rezultatul pe site-ul instituției, deși se laudă cu „informații de ultimă oră". Probabil că, de cînd cu necazul de la Copenhaga, cînd am luat gol în ultima secundă, se tem și ei de conceptul ăsta de „ultimă oră".

Eva Henţigova

Komunikat

Doamnelor și domnilor, închideți geamurile, puneți siguranța la ușă, lăsați bursa și semințele deoparte! După cîteva zeci de meciuri pline de suspans, echipa de fotbal a *Academiei Cațavencu* anunță, în sfîrșit, o victorie importantă: colegul nostru Dan Scrobotovici, transferat recent la departamentul de marketing, a cîștigat Cupa Presei la călărie! Este vorba de prima ediție a unui concurs numit „Agrement în șa" și organizat de Andrei Advertising la Clubul Sportiv Hipocan, în comuna Corbeanca.

Obișnuit să negocieze cu sute de cai, burdușiți în cutia de viteze a unei motociclete cu care a făcut șanțuri prin centru, Dănuț a îndeplinit în timpul competiției, unde a avut de strunit un singur exemplar, o simplă formalitate. În sensul că a știut să trișeze cel mai corect, motiv pentru care îl felicităm și îl așteptăm să ne trișeze și pe noi cu o bere. Celălalt reprezentant al trustului nostru, debutanta Cristina Neagu Pîrvu, trimisul special al revistei *Tabu,* a ratat clasarea între primii patru concurenți. Adevărați guru ai ratărilor, băieții din trupa de fotbal cu piciorul a *AC* sînt alături de ea, ba chiar îi mulțumesc pentru idee: data viitoare vor merge la meciuri pe cai, poate că așa vor mai bate și ei pe cineva, înainte de a fi concediați.

Vesnicia s-a născut la site

Gigi Becali

"Abramovici din Carpati"

ina | Prezentare | Ultimele stiri | Din presa | Opi
Contact

est web-site nu este afiliat in nici un fel cu Gigi Becali, tronul clubului "Steaua Bucuresti".

Un suporter – sau un dușman, nu se știe clar – al lui Gigi Becali s-a gîndit să-i dedice patronului din Ghencea un site de Internet. După cum vedeți, latifundiarul din Pipera este asemuit patronului de la Chelsea, Roman Abramovici, deși, pînă la urmă, acesta nu are partid, nu a apărut la Emil Hurezeanu și nici nu a jucat poker cu stadionul din Bacău. Dar ceea ce mă surprinde cel mai tare la site-ul cu Gigi Becali este faptul că el conține doar imagini și texte, deși putea avea, clar, o ilustrație muzicală pe bază de fluieraș de os, niște clopoței și cîteva mioare.

Marco Saivan Basten

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Fabricat în AROmânia

Un investitor francez vrea să producă textile la ARO. O fi pentru fetele din revistele cu ajutorul cărora muncitorii donatori au vrut la un moment dat să salveze fabrica de la faliment.

Medici fără fruntiere

Românii au dat în ultimele luni pe medicamente de 3 ori mai puțin decît ungurii. E numai vina lui Vadim, el ne-a stricat media cheltuind mai mult pe cabinetele de consultanță electorală și mai puțin pe cabinetele de consultație.

Luca-n perete

Aflăm din *Evenimentul zilei:* sătenii din comuna Ion Luca Caragiale, fostă Haimanale, cred că Caragiale a fost un popă. Ăstora le-ar trebui un primar cu cultură generală, ca Vanghelie, care să-i lămurească că nenea Iancu a fost un haiduc din *Iancu zapciul*.

Dansul mielelor

Funcționarii publici nu vor primi primă de miel. În schimb, cetățenii care fac cozi la ghișee vor primi direct mielul în caz că nu vor remedia din buzunarul lor această nedreptate.

Unul cu sapa, restul cu MApN-ul

Ca să iasă la prășit, 150 de proprietari din Focșani care au terenuri lîngă un poligon al MApN trebuie să ia aprobare specială. Chiar și după ce rezolvă cu prășitul, oamenii nu sînt siguri de recoltă, pentru că în anii în care nu cade grindina, cade MIG-ul.

Luăm bani pe fumuri

România va face milioane de euro vînzîndu-și „cota de fum". Adică, pentru că nu poluează foarte tare, va vinde dreptul de a polua altor țări care poluează mai mult decît au voie. Primul cumpărător anunțat este Elveția. Ar face bine să ne dea la schimb, în loc de bani, un pic din aerul de pe munții lor. Dar poate ne pomenim că ne trimit un container cu arome de ciorapi împuțiți uitate de pesediști pe la cantoane de Revelionul trecut.

Hai să ne avem ca furații

Doi jandarmi au spart o mașină a Poliției Vrancea și au fugit cu ea. A urmat o urmărire ca în filme: cei doi polițiști care alcătuiau echipajul mașinii furate i-au alergat pe hoți îndeaproape, dormind pe bancheta din spate.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Integrarea europeană a României în absolut

În dimineața în care Emma Nicholson a visat că lua în răspăr cu picioarele desculțe izvoarele Dâmboviței și că o ciupea de degetul mic o fâță ceva mai înfigăreață din fire, la București-Filaret temperatura se zbătea rebegită în mercurul termometrelor, între două și trei grade. Cînd la prînz, după ce aerul s-a dezmorțit în penele pescărușilor, Adrian Năstase anunța o mare vânătoare de baroni, atenția opiniei publice a fost deturnată pe nesimțite înspre cea mai ireală sectă din câte s-au prăsit vreodată pe tărâmurile dintre Carpați și Mare: MISA. Printre actele de contrabandă ale seracului, falsurile mischiei, devalizările gabriel-bivolarului și traficul de influență bebe-ivanovicesc și-au croit drum din greu camioanele poliției, care au fost dăulate de zecile de tone de manuale de yoga, de poze porno și de imaginea obsesivă a unei seringi, uitată pe masa unui ashram, asupra căreia camerele video au întârziat ore în șir, iar orele s-au transformat mai apoi în zile, iar zilele în săptămâni de nopți și zile. Camioanele au făcut pod de probe peste toate posturile de televiziune, care și-au întrerupt emisia nu o dată, pentru a ne da chipul confuz al unui guru, confundat când cu un crocodil bătrân, când înmulțit cu mama corupției, când omologat cu talpa iadului. Între timp, Bebe era scos în surdină din partid pe ușa din dos, dar asigurat de Cozmâncă, de sub arcul de triumf al Puterii, că social-democrația nu se poate dispensa de meritele lui de sisif între protei, că gangul pe care îl reprezintă îi mulțumește pentru prestație și îl asigură de tot sprijinul, acum și-n vecii vecilor, iar larma din ashramurile gurului a crescut atât de tare încât zgâlțâia Europa. Au fost scotocite toate pubelele din Ferentari și toate boxele din Rahovei, iar camioanele s-au mai integrat o dată în penibilul absolut al unei mascarade judiciare la care n-au visat nici măcar un Drăghici sau Nicolschi. Când s-a adus vorba despre confiscarea averilor ilicite, iar Bivolaru Gabriel era dat în urmărire internațională, povestea a luat-o prin șleaurile realismului magic: s-a descoperit că Bivolarii – horribile dictu! – sunt frați după tată, iar tătânele lor comun e un Icar eșuat în Tărtășești, de unde își trage seva un clan de răpitoare rapace, că gurul a încercat s-o șteargă englezește la unguri, într-un dricar de italieni, călăuzit de un secui yoghin, și rețineți că, între timp, borfașul Predescu a descoperit că pensiile parlamentarilor sunt încă mult prea mici față de nevoile lor inuman de mari și că faptele ziariștilor curioși sunt insuficient penalizate de lege, și că, mai presus de orice, s-a descoperit că vrem să ne integrăm în Europa pe potecile absolutului, că asta este țara mea, Absolutistan, care va să zică, și că n-avem alternativă la o asemenea boală incurabilă, *om mane padme hum!*

Cornel IVANCIUC

Săptămîna românilor

De la Nistru pîn' la MISA, tot yoghinu' rîsu-mi-s-a!

A trecut o săptămînă plină de sărbători. Apropo, profităm de ocazie pentru a ura tuturor celor care poartă nume de flori un sincer „La mulți ani!". În schimb, acelora care poartă nume de animale – și ne referim aici la animalele din specia bovină – le adresăm cu ocazia sfintelor sărbători un călduros „Paşteți fericiți!", împreună cu urările „Gabriel s-a predat!", respectiv „Adevărat s-a eliberat fra-su'!". ➠ Pentru că, în cazul în care mai e cineva care încă nu știe bomba: Bivolarii sînt frați după tată. Zilele astea se investighează chiar posibilitatea ca cei doi Bivolari să fie și veri prin alianță cu Văcăroiu, nepoți de-ai lui Priboi, și ceva șogori cu Iacubou, ăla din filmul *Unora le place RAFO*. ➠ Ziariștii au pus mînă de la mînă și le-au însumat fiecăruia recordurile personale. Astfel, gurul amator de pipi, Gregorian, cică ar fi avut la viața lui 6.000 de femei, iar frate-su', Gabriel, care bea doar BRD, și-ar fi băgat mona în banii statului cam cît 42.000 de deținuți la un loc.

A, și pentru că veni vorba, am mai descoperit pe cineva care a început să-și bage Mona pe ici, pe colo. Este vorba de Dan Voiculescu. Uite, de exemplu, pe Mona Nicolici (B1 TV) a pus-o să candideze la sectorul 1, iar pe Mona Tatoiu (Oriflame) – la postul de primar al Capitalei. Păi, vă dați seama cam ce rating ar face ședința aia de la Primărie la care să participe: Mona de la sectorul 1, Stoicească de la 2, Mîndruță de la 3, Tucă de la 4, Sorin Ovidiu Bălan de la 5 și Rupiță de la 6 – că a avut susținători în Ferentari – împreună cu Tatoiu și Raicu? Păi, ar sparge PRO TV-ul. Dacă nu cumva Sârbu n-o pune pe Esca prefect...

Însă cel mai mult și mai mult ne-a plăcut nouă, ca creștini ortodocși ce sîntem, sfînta sărbătoare de 1 aprilie. Unde nu s-au făcut păcălelile anul ăsta... mai ceva ca în laboratoarele lui Dâncu de la Guvern. ➠ Pe primul loc ar fi gluma aia că englezii ne-au interzis vizele. Aiurea! Păi, la cîte containere de ketchup pline cu oameni de afaceri serioși am trimis noi în Marea Britanie cu vaporul, ar trebui să ne pupe englezii mîinile. ➠ Pe locul doi ca păcăleală ar veni inițiativa DJ-ului ăluia de la Radio Mix FM: cică se aruncă de la etaj în direct din cauză că tot personalul din radio lucrează la negru. Sanchi! Mai întîi aruncă-te tu și după aia o să-ți spunem noi cine vine la negru și cine nu. ➠ În fine, locul trei e ocupat de simularea examenului de capacitate. O glumă, vă dați seama... Păi, dacă simularea era pe bune, credeți că mai lua Andrei Năstase nota 5 la geografie și ăla micu' al lui Athanasiu 3,56 la română? Adică da, ei mai lua, da' și tăticii lor modifica Marea Neagră să nu mai este la locul ei, ci undeva în nord-sudul județului Băicoi, vărsîndu-se în Tisa, ca să se potrivească cu cum au scris odraslele în lucrarea la geografie, respectiv în aia de la limba română. ➠ Și tot la capitolul 1 aprilie ar mai fi de menționat paranghelia pesedistă cu concert care s-a ținut cu prilejul intrării României în NATO. Eveniment la care au fost invitați să cînte: Votaj, Fără zahăr, fără carne și fără lapte, Zob și la Zdup!, Casse Loco și Mircea Bani-ciuciu.

Şi acum, toată lumea
să se Audi toţi membrii noştri:
Tînăr vreau mereu să fiu / Să trăiesc
aşa cum ştiu / Pesedist şi cu mulţi
bani / De la douăzeci de ani!

La intrarea baronilor în NATO, tineretul PSD rîde şi dansează după cum îi cîntă PNA (Primăvara Noilor Aliaţi)

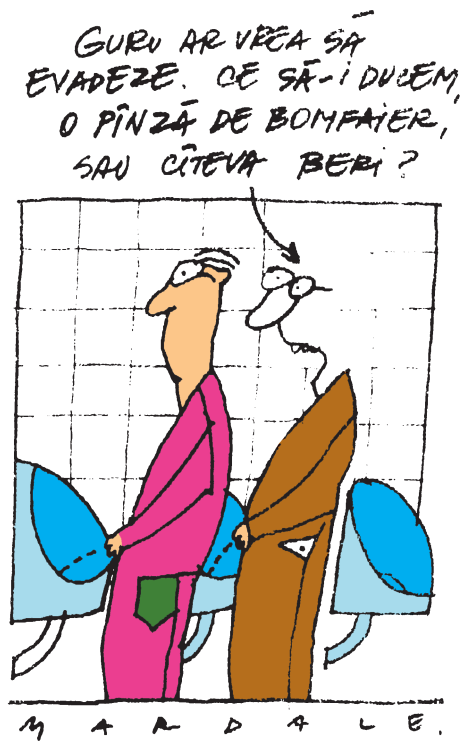

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Vești bune

Mai integrați, băieți, mai integrați!

➠ Și totuși, am intrat în NATO. Ceea ce, pînă la urmă, chiar e o veste bună – deși evident că nu meritam. Sîntem ca școlarul ăla – și prost, și leneș – dar pe care, ca să nu strici media clasei, îl treci și pe el odată cu premianții, deși îl știi mai în fundul clasei, să nu-l vadă inspectorii cît de urît e și că are păduchi. Da' el, tot al dracului, în loc să stea în banca lui, aruncă cu cocoloașe de spagă în profesori și face mizerii colegilor din NATO, descălțîndu-se de bocancii lui militari împuțiți de zeci de generații de țărani.

➠ În urma unui sondaj, a reieșit că aproape jumătate dintre români își doresc ca un alt partid să conducă țara după alegeri. Ceea ce e bine. Mai rău e că, la cum votează de fapt majoritatea românilor, acel *alt partid* nu poate fi decît: PCR, URSS, FC Scornicești, Victoria București, Nicu Ceaușescu etc., etc.

Străbuna Vestire